

kotkan museokeskus

ARKKITEHTUURIKILPAILUN ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA 19.1.2005

sisällysluettelo

1. KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN

- 1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus
- 1.2 Osanotto-oikeus
- 1.3 Palkinnot ja lunastus
- 1.4 Palkintolautakunta, työvaliokunta ja asiantuntijat
- 1.5 Kilpailuohjelman hyväksyminen ja kilpailun säännöt
- 1.6 Kilpailukutsu ja kysymykset
- 1.7 Kilpailuaika
- 1.8 Kilpailuehdotusten saapuminen ja arvostelu
- 1.9 Jatkokilpailu

2. KILPAILUN ARVOSTELU JA EHDOTUSTEN LUOKITUS

- 2.1 Yleisarvostelu
- 2.2 Kilpailuehdotusten taloudellisuus ja toteutettavuus
- 2.3 Ehdotusten luokkajako

3. EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

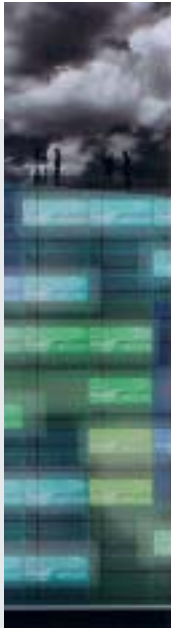
- 3.1 Palkinto- ja yläluokka
- 3.2 Keskiluokka
- 3.3 Perusluokka

4. KILPAILUN RATKAISU

- 4.1 Palkintoluokan ehdotukset
- 4.2 Palkintolautakunnan suositukset
- 4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

LIITTEET:

- Saapuneiden kilpailuehdotusten lista, liite 1
- Jatkosuunnitteluohjeet, liite 2
- Palkittujen töiden kuvia

1. KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN

1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus

Kotkan kaupunki järjesti yleisen arkkitehtuurikilpailun Kantasatamaan rakennettavan Museokeskuksen suunnittelusta.

Kotkan Museokeskukseen rakennetaan tilat Suomen merimuseolle ja Kymenlaakson maakuntamuseoille.

Arkkitehtikilpailun tarkoitus oli löytää Kotkan Museokeskukselle arkkitehtonisesti korkeatasoinen suunnitteluratkaisu autenttiseen ympäristöön, Kotkan Kantasatamaan.

1.2 Osanotto-oikeus

Kilpailu oli avoin kaikille Suomen, Euroopan Unionin ja sen hankintalainsäädännön piiriin kuuluvien maiden kansalaisille kulloinkin voimassa olevien sopimusten ja lakien mukaisesti. Osallistujilta edellytetään oikeutta harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

1.3 Palkinnot ja lunastus

Kilpailussa jaettiin palkintoina ja lunastuksena yhteensä 200 000 eur seuraavasti:

1. palkinto	80 000 eur
2. palkinto	60 000 eur
3. palkinto	40 000 eur
lunastus	20 000 eur

Suomen Arkkitehtiliitto perii kilpailusääntöjen mukaisesti kaikista palkinnoista ja lunastuksista 7 %. Palkinnot maksetaan Suomen Arkkitehtiliiton välityksellä.

1.4 Palkintolautakunta, työvaliokunta ja asiantuntijat

Palkintolautakuntaan kuuluivat:

Kotkan kaupungin nimeäminä:

- kiinteistöpäällikkö Osmo Pehkonen, puheenjohtaja
- kaupunginarkkitehti Leila Hietala
- kaavoitusarkkitehti Marja Kukkonen
- asemakaava-arkkitehti Lars Olsson
- museotoimenjohtaja Eira Karppinen, Kymenlaakson maakuntamuseo
- tutkija Liisa Koho, Kymenlaakson maakuntamuseo

Museoviraston nimeäminä

- yli-intendentti Marja Pelanne, Suomen Merimuseo
- tutkija Ismo Malinen, Suomen Merimuseo

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

- professori Jyrki Tasa
- arkkitehti Anders Adlercreutz

Yllä mainittu ryhmä muodosti työvaliokunnan.

Palkintolautakunnan asiantuntijajäsenenä toimivat:

Kotkan kaupungin nimeäminä:

- toimialajohtaja Pertti Lintunen
- ministeri Aatos Erkko
- historioitsija Hannu Tapiola
- kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Topias Kotiniemi
- kaupunginhallituksen puheenjohtaja Anna-Liisa Kasurinen
- teknisen lautakunnan puheenjohtaja Leena-Riitta Salminen
- koulutuslautakunnan puheenjohtaja Sauli Hievanen

Museoviraston nimeämä:

- ylijohtaja Ritva Wäre, Suomen Kansallismuseo

Opetusministeriön nimeämänä:

- yliarkkitehti Tuulikki Terho

Palkintolautakunnan ja työvaliokunnan sihteerinä toimi arkkitehti Katriina Jauhola-Seitsalo Engel Rakennuttamispalvelut Oy:stä. Kustannus- ja laajuuslaskelmat laati Tapio Holopainen Engel Rakennuttamispalvelut Oy.

1.5 Kilpailuohjelman hyväksyminen ja kilpailun säännöt

Kilpailuohjelman hyväksyivät palkintolautakunta ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailuvaliokunta. Kilpailussa noudatettiin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjä.

1.6 Kilpailukutsu ja kysymykset

Kilpailuohjelma julkistettiin ja se oli kilpailijoiden saatavana 1.4.2004 lähtien.

Kymmenen kilpailijaa lähetti palkintolautakunnalle kysymyksiä ja lisäselvityspyyntöjä. Palkintolautakunta vastasi kilpailijoiden kysymyksiin 9.6.2004. Vastaukset ja kysymykset laitettiin 9.6.2004 Kotkan kaupungin internet sivuille ja ne ilmestyivät 30.6.2004 Arkkitehti uutisten numerossa 9.

1.7 Kilpailuaika

Kilpailu alkoi 1.4.2004 ja päättyi 30.9.2004.

1.8 Kilpailuehdotusten saapuminen ja arvostelu

86 kilpailijaa lähetti ehdotuksensa arvosteltavaksi. Kaikki kilpailutyöt saapuivat määräaikaan mennessä ja kaikki hyväksyttiin kilpiluun arvosteltavaksi.

Kilpailutyöt numeroitiin saapumisjärjestyksessä. Nimimerkkilista kilpailuun lähetetyistä ehdotuksista oli luettavissa Kotkan kaupungin internetsivuilla 14.10.2004 alkaen.

Palkintolautakunta kokoontui 5 kertaa ja työvaliokunta 12 kertaa. Kaikki kilpailutyöt arvosteltiin ja jaettiin luokkiin. Kaikista kilpailutöistä tehtiin kirjallinen arvostelu.

Parhaista kilpailutöistä mitattiin laajuudet, pinta-alat, tilaavuudet ja laadittiin kustannusarviot. Lisäksi ehdotuksista laskettiin käyttökustannukset.

Palkintolautakunta teetti pienoismallit 12 ehdotuksesta numerot 12, 15, 16, 18, 21, 28, 45, 58, 63, 65, 68 ja 72.

1.9 Jatkokilpailu

Palkintolautakunta päätti 18.11.2004 tehtyjen pienoismallien ja ensimmäisen kustannusarviolaskennan tuloksen perusteella järjestää pienimuotoisen kehityskierroksen kuudelle kilpailijalle: nro16 "Luoto", nro 18 "Mirri", nro 21 "Voima", nro 58 "Merikotka" nro, 65 "Hyöky" ja nro 72 "Alus".

Kilpailuehdotuksissa oli taloudellisia, teknisiä ja toiminnallisia puutteita. Kilpailutöiden kustannuksia, laajuuksia ja huonetilaohjelmaa tuli kehittää kilpailuohjelmassa annettuihin tavoitteisiin. Ehdotusten toiminnallisuutta tuli myös kehittää annettujen ohjeiden mukaan. Palkintolautakunta tarkisti jatkokilpailulla ehdotusten kehityskelpoisuuden.

Palkintolautakunta laati kilpailijoille toiminnalliset ja tekniset ohjeet ehdotusten kehittämiseksi (liitteet 2 ja 3). Ehdotukset tuli kehittää myös tavoitehinnan mukaiseksi.

Kilpailijat veloitettiin käyttämään Engel Rakennuttamispalvelut Oy:n kustannuslaskentayksikön palveluja kehittämisen aikana. Kehitetyistä kilpailutöistä laskettiin vielä kaikki laajuudet ja kustannukset.

Jatkokilpailu järjestettiin kutsukilpailun muotoisena ja kullekin kilpailijalle jaettiin palkintona 10 000 euroa. Kehitetyt kilpailutyöt tuli palauttaa 22.12.2004.

Kaikki kuusi jatkokilpailuun kutsuttua kilpailijaa jättivät kehitetyt ehdotuksensa määräaikaan mennessä.

2.1 Yleisarvostelu

Yleistä

Kilpailutehtävä oli erittäin vaativa muodonannon, toimivuuden ja toteutettavuuden osalta. Lähetettyjen 86 kilpailuehdotuksen joukossa oli monia hyvin suunniteltuja ja kiinnostavia ratkaisuja. Kilpailuehdotusten yleistaso palkintolautakunta piti korkeana ja kilpailu vastasi annettuja tavoitteita.

Merellisen museokeskuksen luonteen löytäminen vaati syvällistä paneutumista tehtävään. Museokeskuksen halutaan olevan sekä kansallisen että kansainvälisen mielenkiinnon kohteena, mutta siitä odotetaan samalla uutta aktiivista, merellistä kohtaus- ja tapahtumapaikkaa myös kotkalaisille. Museotoiminta kehittyy ja muuntuu jatkuvasti sisällöltään entistä toiminnallisemmaksi ja paremmin asiakasta palvelevaksi. Lisäksi kahden eri museon, Suomen merimuseon ja Kymenlaakson maakuntamuseon tuli voida toimia läheisessä yhteistyössä synergiaa hyödyntäen.

Toinen haaste kilpailijalle oli ympäristö, Kotkan entinen kantasatama. Ympäristö on hitaasti muuttumassa "kulttuurisatamaksi", vaikka ahtaustoiminta, liikenne ja varastointi aivan alueen vieressä jatkuvatkin. Rakennetun ympäristön suuri mittakaava, laajat asfaltoidut kentät ja ympäristön karuus ovat vaatineet ehdotuksilta voimakasta irtiottoa tavanomaisuudesta ja itsetietoista oman paikkansa ottamista konttikentältä. Ainoa seikka, jonka varaan on voinut rakentaa, on nykyinen rantaviiva, maan ja meren kohtaaminen vahvan graniittimuurin

suojassa. Parhaissa ehdotuksissa on kuitenkin onnistuttu myös säilyttämään jotain alueen nykyisestä luonteesta, sen suurpiirteisyydestä ja karheudesta.

Kilpailutöiden valossa näyttää siltä, että museokeskus ja kantasataman länsipäässä toimiva puuvenekeskus voisivat toimia voimapisteinä, joiden väliin vähitellen kehittyä todellakin "kulttuuriranta", joka merellisine toimintoineen ja palveluineen rikastuttaisi merkittävästi Kotkan kaupunkikuvaa ja matkailupalveluita. Kesäisten meripäivien aikana mainitut toiminnot sulautuvat jo piankin yhteen.

Kaupunkikuva

Kilpailualueen lähtökohtana on aito satamaympäristö, johon liittyy suuri mittakaava, karheus, toiminta ja liike. Satama on elävä kotkalainen ja myös kansainvälinen paikka.

Kaupunkikuvallisesti useat ehdotukset ovat hakeneet kontrastisuutta ympäristöönsä niin muodonannon kuin mittakaavankin suhteen, mitä voidaan pitää kansainvälistä mielenkiintoa tavoittelevalla museokeskukselle luontevana lähtökohtana. Monet ehdotukset ovat voimakkaan plastisesti muotoiltuja, esineellisiä hahmoja, jotka tuntuvat olevan irrallaan ympäristöstään. Sopeutuvimmat ehdotukset tuntuvat usein jäävän liian varovaisiksi, eivätkä ne herätä arkkitehtuurillaan voimakasta mielenkiintoa. Lähiympäristön jäsentymättömyys tuo myös oman vaikeutensa suunnitteluun.

Rakennuksen sijoitus kilpailualueelle

Kilpailualueen väljyys on mahdollistanut rakennukselle monia vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja. Museokeskus on useimmiten esitetty rakennettavaksi alueen keskivaiheille. Varsin monissa ehdotuksissa se on viety lähelle alueen pohjoiskärkeä ja vain muutamassa lähelle itärajaa. Keskustaa lähestyviä ehdotuksia on jonkin verran, mutta ehdotusten sijoitusta osittain vaikeuttaa kilpailualueen kapeneminen etelään päin. Poikkeuksiakin on; ehdotuksessa nro 63 "Portus Vividus" koko museorakennus on esitetty rakennettavaksi veden päälle laiturin viereen Laivurinkadun päätteeksi. Meren päälle sijoitettavia ehdotuksia ovat myös nro 83 "Vasarahai", jossa museokeskus on sijoitettu alueen luoteiskärkeen kaiveuille saarille sekä nro 8 "Jääkruunu", jossa museot on sijoitettu Pohjoislaiturin paikalle erotetulle yksittäiselle saarelle.

Pääosassa ehdotuksia kilpailualue on käytetty vain museokeskuksen toiminnoille ja olemassa olevat varastorakennukset on esitetty purettaviksi. Osassa ehdotuksia museokeskus on sijoitettu niin, että sen luonteva laajentaminen on vaikeaa puhumattakaan, muusta mahdollisesta alueelle sijoitettavasta toiminnasta. Kilpailuohjelmassa pyydettiin kannanottoa museokeskuksen laajentamiseen, mutta huomiotta jäi se, että käyttö voi olla myös jotain muuta sitä tukevaa toimintaa, jonka sijoitusmahdollisuus ja kulkuyhteydet tulisi voida varmistaa. Eräissä ehdotuksissa kuten nimimerkissä nro 12 "Rytmi" suuri osa ehdotuksen voimaa taas piilee hankkeen toteutuksessa laajennuksineen.

Laiturialue ja rakennuksen suhde mereen

Laituriin sijoitettavat museolaivat ja laiturialueen aktiivisuus ovat olennainen osa museoiden toimintaa. Rakennuksen intensiivinen suhde laiturialueeseen onkin toteutunut useimmissa ehdotuksissa. Tätä asiaa ovat monet korostaneet sijoittamalla sisäänkäynnin laiturialueelle. Tällöin sisäänkäynnin havaittavuus tulosuunnasta keskustasta on usein heikentynyt liikaa. Sisäänkäynnin sijoitus museon eteläpäätyyn on yleensä johtanut hyvään tulokseen. Tällöin sekä saavutettavuus että laiturialueen aistittavuus taloon tullessa onnistuvat hyvin.

Ehdotuksissa nro 58 “Merikotka” ja nro 48 “Silakkalaatikko” on rakennuksen ja rannan väliin jäävä laiturialue käsitelty aktiivisena osana suunnitelmaa. Laiturialue on osittain katettu ja sille on esitetty eriaikaisia toimintaa; työnäytöksiä, oleskelua, meripäivätapahtumia.

Olemassa olevaa valmista laituria on monissa ehdotuksissa käsitelty varsin voimakkaasti avaamalla erilaisia vesiaiheita laiturirakenteisiin, mikä ei useinkaan tunnu vastaavan tarkoitustaan ja on taloudellisesti vaikeasti perusteltavissa. Eräs museokeskuksen Kantasatamaan sijoittamisen lähtökohtaetu on ollut se, että siellä on valmiina merenkäynniltä suojattua, riittävän syvää laituria satoja metrejä.

Viherrakentaminen

Sataman luonnetta on useissa ehdotuksissa muutettu laajoilla puistomaisilla istutuksilla. Se tuntuu vieraalta eleeltä. Alkuperäinen sata-

mamiljöö ja sen voimakas tunnelma ovat olleet arvokkaana lähtökohtana jo aluetta valittaessa ja sen luonteen säilyttämistä pidetään edelleen tärkeänä. Ehdotuksen nro 85 “Lautatapuoli” konttipuisto on mielenkiintoinen ajatus.

Liikenne

Liikennejärjestelyt on pääosassa ehdotuksia esitetty erittäin toimiviksi ja kaupungin esittämät aluetta ja sen lähistöä koskevat suunnitelmat on yleensä huomioitu lähtökohtana. Museokeskus ei aiheuttane ongelmia, mutta Tornatorintietä pitkin suunniteltu kaupungin sisääntuloliikenne sekä matkustajasataman liikenne tulee huomioida suunnittelussa.

Liikennejärjestelyissä ilmenee vaikeuksia useimmiten vasta suunniteltaessa alueelle lisärakentamista. Ehdotuksessa nro 36 “Palik” ongelma on vältetty sijoittamalla laajennus ehdotuksista ainoana alueen kaakkoiskulmukseen, jolloin se on helposti liikenteellisesti saavutettavissa ja lisärakentaminen voi liittyä joko museotoimintaan tai olla jotain muuta.

Meripäivät

Meripäivien tapahtumakenttä on useimmissa suunnitelmissa huomioitu luontevana osana suunnitelmaa, jopa niin, että museokeskuksen sisääntuloramppeja ja -portaita on käytetty katsomona. Muutamissa ehdotuksissa tapahtumakenttä on esitetty aivan alueen pohjoiskärkeen museokeskuksen taakse. Ratkaisu ei ole luontevin sijoitus, mutta ei välttämättä mahdotonkaan, jos kulkuyhteyksistä alueelle on huolehdittu riittävästi. Meripäivätoiminnot

keskittyvät kuitenkin pääosin koko laiturialueelle aina puuvenekeskukselle asti. Ihanteellinen ratkaisu on mikäli museokeskus ja meripäivät voivat toimia rinnan toisiaan täydentäen, toisiaan häiritsemättä.

Matkustajasatama

Kilpailualueen itäpuolelle suunnitellun matkustajasataman toteutusaikataulu on vielä avoin. Matkustajasataman toteutuessa suunnitellussa muodossaan, nousee järjestelykenttien ja museokeskusalueen välinen tila merkittäväksi alueen viihtyisyyden kannalta. Nimmikissä “Rytmi” välialueen maanpinta oli ehdotettu istutuksin korotettavaksi noin 1.5metrillä muodostamaan rajaavan vyöhykkeen. Muutamissa ehdotuksissa rakennukset on viety rajan tuntumaan, jolloin ne itsessään toimivat rajana avautuen pääosin lännen suuntaan.

Ulkoarkkitehtuuri

Ulkoarkkitehtuurin osalta ehdotukset ovat harvinaisen moni-ilmeisiä. Vain pieni osa on ilmaisultaan melko neutraalia modernismijohdannaista arkkitehtuuria.

Mereen ja satamaan liittyvä metaforistiset piirteet ovat yleistä. Aallot, kalat, rantakivet, kontit, laivojen muodot ja rantalinnakkeet yms. on löydettävissä ehdotusten muodonannossa.

Monet ajankohtaiset abstraktimpaan ilmaisuun perustuvat arkkitehtuuri-ideat ovat myös edustettuina. Vaippaa korostavat, “uloketöte-roihiin” huipentuvat suunnitelmat ovat mukana. Vapaamuotoisuus on yleistä, joko kaksois-

kaareviin pintoihin perustuvana tai vinokulmaisista taselementeistä koostuvana.

Monien ehdotusten voimakas muotoilu on kuitenkin johtanut veistoksellisuuteen, jossa toiminnalliset seikan ovat jääneet liian vähälle huomiolle tai yleisvaikutelma on kovin juhla-va, jopa perinteiseen konserttitalo- tai museo-arkkitehtuuriin.

Rakennuksen tunnelmaan ja luonteeseen vaikuttavat olennaisesti materiaalien valinta ja käyttötapa. Teräslevy, corten-terän, alumiini, lasi ja lasilankut, ovat yleisempiä julkisivumateriaaleja. Ne ovat merimuseoon hyvin sopivia ja voivat luoda sopivaa karheaa tunnelmaa. Puuta on käytetty yllättävän vähän, vaikka sillä on perinteitä ja omat etunsa tässäkin yhteydessä.

Kaksoisjulkisivuakin on jossain ehdotuksessa esitetty. Ratkaisu, jossa lasijulkisivun takana on umpinainen seinä, tuntuu perusteettomalta.

Pääosa kilpailutöistä asettuu mittakaavallisesti luontevasti suurimpien satamavarastojen joukkoon. Kerrosluku ratkaisuissa vaihtelee pääasiassa yhden ja kolmen välillä. Todella korkeita rakennusosia ei juuri kilpailuehdotuksissa ole. Joissain ratkaisuissa on korkeita osia otettu maamerkin tavoin esille, mutta ne toimivat esim. näköalapaikkoina tai ovat pelkästään koristeita ilman käyttötarkoitusta.

Useissa ehdotuksissa yleisö nousee ramppia pitkin suoraan toiseen kerrokseen ja maantasokerros on varattu työtiloille ja esinehuollolle sekä osittain näyttelytiloille. Rampeilla on saa-

tu näyttävyyttä julkisivuihin ja avaruutta sisä näkymiin. Tosin ilmastolliset ja tuuliolosuhteet satamassa pitänevät huolen siitä, että saapuminen rakennukseen pitkää ramppia pitkin ei aina ole kovin elämyksellinen.

Sisätilat ja pohjaratkaisujen toimivuus

Rakennukseen sisään saavuttaessa eteen avautuva näkymä on hyvin tärkeä. Monissa ratkaisuissa on onnistuttu hyödyntämään merinäköala jo pääsisäänkäynnin kohdalla. Ikävimpiä tästä näkökulmasta tarkasteltuna ovat ehdotukset, joissa ensimmäinen näkymä, jonka asiakas kohtaa, on edessä oleva umpiseinä tai pitkä kapea käytävä, joka päättyy seinään tai oveen. Myös orientoituvuus rakennuksen sisällä on oltava helppoa jo ulko-ovelta lähtien.

Suurimmassa osassa ehdotuksia aulan yhteyteen on ohjelman mukaisesti liitetty kirjasto- ja auditorio-toiminnot. Auditorion ja aulan sijoittaminen eri kerrokseen on pidetty hankalana ratkaisuna. Kirjasto on pienempien ihmisi- virtojensa takia paremmin ollut eriytettävissä aulatoiminnoista. Parhaimmissa ehdotuksissa aula, kahvio, kirjasto- ja auditorio-toiminnot muodostavat kuitenkin ehjän, joustavan kokonaisuuden, joka voi toimia itsenäisesti myös museoiden ollessa suljettuina. Yhteydet aulati- loista näyttelytiloihin ovat parhaimmissa eh- dotuksissa tasa-arvoisia ja visuaalisesti selkeät, esimerkkinä ehdotukset nro 18 "Mirri" ja nro 65 "Hyöky".

Näyttelyesineet ovat monesti hyvin suuria ja painavia. Sekä tästä syystä että näyttelykier- ron ja muunneltavuuden kannalta 3-kerroksi-

suutta näyttelytilojen osalta on pidetty hankalana ratkaisuna. Parhaissa ehdotuksissa näyttelytilat ovat mahdollisimman yhtenäiset ja sijoittuvat kahteen kerrokseen. Useissa ehdo- tuksissa sisäänkäyntitasossa ensimmäisessä kerroksessa sijaitsevat näyttelytilat ovat rajat- tuja, pieniä tiloja. toiseen kerrokseen siirryttä- essä tilat suurenevat ja ovat parhaissa ehdo- tuksissa visuaalisesti yhtä, taaten samalla joustavan tilankäytön ja hyvät muuntelumah- dollisuudet. Esimerkkinä tämänlaisesta järjes- telystä on ehdotus nro 21 "Voima". Toinen lä- hestymistapa on siirtää sisäänkäynti toiseen kerrokseen jolloin jo aulasta saadaan luotua komeita näkymiä näyttelytiloihin. Samalla var- sinaiset sisääntulojärjestelyt kuitenkin mut- kistuvat.

Näyttelytilat on sijoitettu useassa ehdotuksessa täysin toisistaan erilleen rakennuksen ääripäi- hin. Museoasiakkaan kannalta näissä, etenkin yhteen tasoon sijoitetuissa ratkaisuissa, etäi- syydet muodostuvat hyvinkin pitkiksi ja yhtey- det aulatiiloihin ongelmallisiksi. Parhaiten näyt- telytilat sijoittuvat silloin, kun ne ovat toistensa läheisyydessä. Museokierrosta saadaan tällöin tiivis, yhtenäinen ja elämyksellinen muiden- kaan toimintojen kärsimättä. Yksitasoratkai- suissa sisäiset ja ulkoiset välimatkat ovat useimmiten muodostuneet liian suuriksi niin asiakkaan kuin työntekijöidenkin kannalta.

Useimmissa ehdotuksissa on huomioitu hyvin museorakennusten erikoisvaatimukset -esi- neturvallisuuden, ilmastoinnin ja valaistuksen kannalta.

Henkilökunnan näyttelymateriaaleihin ja mu-

seoesineistön arkistointiin liittyvät työtilat on useimmissa ratkaisuissa sijoitettu maanta-soon, mikä lienee huollon, esineiden kuljetuksen ja siirron ym. käytännön seikkojen vuoksi ainoa mahdollinen lähtökohta. Toimistotilojen sijoitus ylimpään kerrokseen on niin ikään luontevaa.

2.2 Kilpailuehdotusten taloudellisuus ja toteutettavuus

Museokeskukselle laskettu arvonlisäveroton tavoitehintana on 28 700 000 €. Hankkeen tavoitebruttoala on 15 000 m² ja ohjelma-ala on 11 185 m². Teknisten tilojen laajuudeksi tavoitteessa oli arvioitu noin 800 m².

Kustannukset, laajuudet ja ohjelma-alat laskettiin 7 palkinto- ja yläluokan ehdotuksesta. Lasketut kilpailutyöt olivat: 16 "Luoto", 18 "Mirri", 21 "Voima", 58 "Merikotka", 63 "Portus vividus", 65 "Hyöky" ja 72 "Alus". Lopuksi laskettiin vielä em. tiedot kuudesta jatkokilpailuun kutsutusta ehdotuksesta. Kilpailuehdotuksista laskettiin myös käyttökustannukset.

Kaikkien kustannusarviot ylittivät tavoitehinnan. Tavoitebruttoalat ylittyivät kaikissa lasketuissa ehdotuksissa 0-10 %. Ohjelma-aloissa oli puutteita lähes kaikissa lasketuissa ehdotuksessa.

Kaikkien ehdotusten tilavuudet ylittivät 28-69 % tavoitetilavuuden 85 000 m³. Palkintolautakunta arvioi, että tavoitetilavuus on vaikea saavuttaa annetulla ohjelmalla. Ehdotuksista

lasketut tavoitetta suuremmat tilavuudet voivat aiheuttaa kustannusten nousua.

Palkintolautakunta on arvioinut, että parhaiden kilpailutöiden taloudellisuutta, bruttoaloja ja ohjelma-aloja voidaan kehittää tavoitteiden mukaisemmiksi.

2.3 Ehdotusten luokkajako

Kilpailutyöt jaettiin kolmeen luokkaan: I palkinto- ja yläluokka, II keskiluokka ja III perusluokka.

Ylä- ja palkintoluokka:
ehdotukset nro 12, 15, 16, 18, 21, 28, 45, 58, 63, 65, 68 ja 72

Keskiluokka:
ehdotukset nro 2, 3, 7, 9, 10, 13, 14, 22, 23, 24, 27, 29, 32, 33, 35, 36, 39, 44, 46, 48, 53, 57, 59, 60, 62, 64, 66, 69, 73, 74 ja 83

Perusluokka:
ehdotukset nro 1, 4, 5, 6, 8, 11, 17, 19, 20, 25, 26, 30, 31, 34, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 47, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 61, 67, 70, 71, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 84, 85 ja 86.

3. EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

Jatkokilpailuun kutsutut on mainittu ja niiden arvostelu on tehty kehitetyistä ehdotuksesta.

3.1. Palkinto- ja yläluokka

12 "RYTMI"

Ehdotuksen sijoittaminen keskelle kilpailu- aluetta ei ota ytimekkäästi kantaa kaupunkirakentamiseen, vaan sijoitus jää epävarmaksi. Museoiden pohjoispuolelle suunnitellut laajennusmassat ja niiden väliin avattu pienvenesatama ovat oleellinen osa kokonaissuunnitelmaa ja vaativat toteuttamista mielenkiinnon herättämiseksi. Jos toiminta laajennuksessa on muuta kuin museotoimintaa, rakennuksen sijoittuminen museokeskuksen taakse on hie- man ongelmallinen.

Museokeskusalue on onnistuneesti rajattu matkustajasatamasta maanpinnasta kohotetulla puistolla, joka voisi tosin olla suppeampi- kin. Rajausta on selkeä oma elementti, joka jakaa sekä tilaa että toimintaa.

Sisääntulo ja tapahtumakenttä noudattavat suunnitelman konstailematonta arkkitehtuuria ja liittyvät luontevasti kaupunkirakentamiseen. Sisäänkäynti jää kuitenkin tapahtumakentän taakse. Kahvio, lipunmyynti, auditorio ja eteistilat toimivat hyvin myös iltakäytössä. Ehdotuksessa ei ole erityisesti huomioitu ranta-alueen aktivointia.

Rakennusten puikkomainen massoittelu keventää suuren rakennuksen massaa ja toimii välittävänä elementtinä siirryttäessä sataman suurista halleista kaupunkikeskustan mitta-

kaavaan. Ehdotuksen paras anti löytyykin massoitteluperiaatteesta joka istuu luontevasti satamaympäristöön. Rakennuksen laajentaminen ei aiheuttaisi ongelmia.

Ehdotuksessa on selkeä ja joustava perusratkaisu, arkkitehtuuri on anonyymiä ja rationaalista joskin karua. Sisätiloihin syntyy tosin käytävämäisiä tiloja ja vain ylhäältä päivävaloa saavia kujia.

Sisääntuloaulasta tila jatkuu kapeana käytävänä, josta on pääsy molempien museoiden näyttelyihin sekä muihin yleisötiloihin. Opetustilat on sijoitettu hankalasti 3.kerrokseen henkilökunnan työhuoneiden yhteyteen. Perusnäyttelyt on sijoitettu kahteen erilliseen osaan korkean näyttelytilan ympärille, tiloja yhdistää sillat. Tila on sinänsä selkeä, mutta lattian kaltevuus vaikeuttaa sen käyttöä näyttelytilana. Työtilojen pakastustilat ja karanteeni ovat liian kaukana lastaustiloista, mutta se lienee järjesteltävissä. Näyttelyiden rakentamiseen liittyvät verstaat on sijoitettu toiseen kerrokseen ja ne sijaitsevat hankalan matkan päässä vaihtuvien näyttelyiden tiloista.

15 "PE QUAD"

Ehdotus on omaleimainen ja itsenäinen. Sen muodot eivät lähde ympäristöstä, vaan ovat vastakohtaisia sataman elementeille. Pimeässä hohtava plastinen massa on epäilemättä kiehtova näky. Pehmeät muodot tarjoavat vastapainoa sataman kulmikkaille rakennusmassoille ja laivojen tarkoille ääri viivoille. Ehdotuksen voima onkin vapaamuotoisen ulkokuoren ja järjestelmällisesti ratkaistun sisätilan kohtaamisessa. Konsepti sallii helposti muu-

tokset tilaohjelmassa rakennuksen hahmon siitä kärsimättä, peitto sallii sisäisen vaihtelun ja jouston.

Alueen käsittely noudattaa suunnitelman pelkistetyn karua linjaa. Materiaalivalinnat, pintojen käsittely kertovat sataman karheudesta. Maalatut autopaikka- ja kulkutiemerkinnot noudattavat samaa säästeliästä niukkuutta.

Vesiaiheen avaaminen laituriin pienvenesatamaksi jää ainoaksi pienen mittakaavan eleeksi ulkotilojen käsittelyssä.

Kävijä saapuu isoon selkeään aulatilaan, josta on helppo yhteys kaikkiin yleisötiloihin, ainoastaan ravintola on sijoitettu 2. kerrokseen. Ravintolaan kuljetaan portaitse tai hissillä. Museon ollessa suljettuna ravintolaan pääsee vain ulkoterassin kautta kapeaa rampia pitkin, mikä käytännön kannalta on hankala ratkaisu. Kirjasto on sijoitettu henkilökunnan työtilojen yhteyteen, ei tunnu toimivalta. Merimuseon perusnäyttely on lähes kokonaan korkeaa tilaa. Se on komea, mutta vaatii erityisjärjestelyjä näyttelytekniikan, ripustusten yms. kannalta. Työnäytöstilan sijoittaminen vaihtuvien näyttelyiden taakse ei ole perusteltua.

Lastaustilat suhteessa vaihtuvien näyttelyiden tiloihin toimivat ja pienin muutoksin saadaan myös vaihtuvien näyttelyiden tilan ja sen apu-tilojen yhteys toimimaan. Toiminnallisesti ehdotus on varsin joustava.

Rakennuksen teknisiä ratkaisuja, erityisesti rakenteita ei ole esitetty.

16 "LUOTO" (jatkokilpailussa)

Ehdotus erottuu selkeänä päätepisteenä rannan suuntaiselle sisääntuloyhteydelle. Ehdotus on kompakti monoliitti, jota on veistämällä muotoiltu. Muoto ja arvokkaat julkisivumateriaalit antavat rakennukselle kuitenkin satamalueelle hieman vieraan, juhlanan, hahmon.

Sisäänkäynti sijoittuu onnistuneesti rakennuksen eteläpäähän, mistä se on helposti havaittavissa. Sisäänkäynti museoihin on sopivasti esillä, näkyvillä kaikista tulosuunnista. Sisäänkäynti ja aulatoiminnot ovat kiitettävästi laiturien perustasolla ja avautuvat satamaltaan suuntaan.

Aulatilasta avautuvat näkymät sekä merelle että suoraan saliin. Tila on tasakorkoisuudessaan hieman yksioikoinen. Kompaktiin massaan ajettut tilat ovat karkottaneet auditorion ja kirjaston toiseen kerrokseen. Erityisesti kirjasto sijoittuu kauas aulatiloihin.

Ehdotuksen paras anti on museosaleissa jotka ovat yhtä, joustavaa tilaa. Eri museot voivat joko olla osa samaa kiertoa tai eriytyä omiksi yksiköikseen. Matalammat näyttelytilat ryhmittelevät luontevasti korkean keskitilan ympärille. Ramppeja pitkin noustessa pääsee tarkastelemaan suuria esineitä eri korkeuksista. Varasto- ja tukitilat sijoittuvat hyvin rakennuksen pitkälle sivulle, joskaan kulku varastoihin ei ole optimaalinen - kulku toiseen varastoon ei voi tapahtua toisen varaston kautta. Vaihtuvien näyttelyiden tilanjako on ongelmallinen näyttelyrakentamisen aputilojen kannalta. Näyttelykierto voisi olla selkeämpi.

Ehdotuksen hyötyalat ylittivät tavoitteen.

Tapahtumakentän sijainti museon eteläpuolella toimii hyvin yhdessä museokeskuksen kanssa, estämättä kuitenkaan vapaata pääsyä museolle. Laiturialueen reunan tiukka istutus-rivi rajaa turhaan vesipinnan pois tapahtumakentältä.

Liikennöinti museoalueelle on luonteva. Auto-paikoitus jää sopivasti hiukan etämmälle itse museorakennuksesta.

18 "MIRRI" (jatkokilpailussa)

Ehdotus on sijoitettu aivan kilpailualueen pohjoiskärkeen kauas kaupunkirakenteesta. Laajennusmahdollisuus on sijoitettu vaativasti museokeskuksen ja kaupungin väliin, jossa se peittäisi näkymät Ruukinkadun suunnasta vesialueelle. Käynti museokeskukseen on mahdollista menemättä meripäivien tapahtumakentän lävitse.

Ratkaisu ohjaa kulkijaa taitavasti ramppia pitkin sisään museoon. Ramppi liittyy rakennuksen osaksi ympäröivän laiturin pintaa ja hoitaa samalla paikoitusalueen katon tehtävää sekä jakaa huolto- ja yleisöalueet keskenään. Saapumisreitillä se lienee kuitenkin epämukava syys- ja talvisäällä. Ulkoarkkitehtuuri on yksinkertaista ja satamalueelle luontevaa. Lasiverhoilu vaipan teho perustuu pitkälti vaihtelevaan räystäslinjaan, ehdotuksessa se on varsin kaaviomaisesti esitetty. Taustapinnan väriä ja valoisuutta säätämällä se on kuitenkin kehitettävissä mielenkiintoiseksi.

Aulatilat ovat taitavasti jäsenelty, rakennus havainnollistuu kävijälle heti. Rakennusmassa on umpinainen ja avautuu kitsaasti ympäristöönsä, avaten näkymiä ulkomaailmaan ainoastaan sisääntuloakselilta.

Ravintola, kirjasto, museokauppa ja auditorio on sijoitettu toiseen kerrokseen aulan yhteyteen. Ne muodostavat oman kokonaisuutensa ja ovat helposti eriyttävissä museoista.

Sisätilat toistavat katon korkeusvaihtelua ja toteuttavat pääpiirteissään tilaohjelman vaatimukset. Sisääntulotason alla olevat näyttelytilat ovat yhtenäisyydessään joustavat ja helposti muunneltavia. Näyttelyrakenteet vaativat kuitenkin esim. kannatusristikoiden lisäämistä näyttelyrakenteiden kiinnittämistä varten. Kulku vaihtuvien näyttelyiden tilaan näyttelyrakentamisen tiloista on virheellinen, se ei voi tapahtua työnäytöstilan kautta. Siinä Merimuseon työnäytöstilan sijainti portaiden päätteenä ja lähellä venevarastoa on erinomainen.

Ehdotus on huonetilaohjelman nähden alimitoitettu.

Kokonaisuudessaan näyttelyhalli on verrattoman komea ja museon toiminnan luonteelle sopiva.

21 "VOIMA" (jatkokilpailussa)

Rakennus on metallipinnoitettu laatikko jonka kattoa ja seinäpintoja on koverrettu ja viistetty, synnyttäen vaihtelevia julkisivupintoja sekä katettuja ulkotiloja. Korkea sisääntuloa suo-

jaava lippa tuntuu kuitenkin vieraalta formalistiselta elementiltä rakennettaessa tuuliselle ranta-alueelle. Meren puoleinen, suojatumpi viiste tuntuu luontevammalta.

Pääsisäänkäynti sijoittuu viisteen pohjalle, kutsuvasti Ruukinkadun päätteellä. Sisäänkäynti on myös merkitty laituriiin leikatulla viisteellä, joka lukitsee rakennuksen paikalleen. Toimenpiteenä laituriin reunan muotoilu on kuitenkin raskas ja kallis, pienimuotoisempi käsittely, esim. syvennys, ajaisi samaa asiaa.

Autopaikat on sijoitettu taitavasti lähelle sisäänkäyntiä, kuitenkin sivuun siten, että ne ovat rajattavissa esimerkiksi istutuksien aukion suunnasta ja samalla ne rajaavat huoltoliikenteen erilleen henkilöliikenteestä.

Laajennusmahdollisuus rakennuksen pohjoispuolella säilyttää museokeskuksen aseman uuden suunnitellun sisääntulokadun päätteellä ja maisemallisena dominanttina.

Meripäivien tapahtumakentän sijoitus museokeskuksen eteläpuolelle on luonteva. Pääsy Museokeskukseen on selkeästi erillään meripäivän tapahtumakentästä. Museonosturit tapahtumakentän laidalla rajaavat aluetta luontevasti ja johdattavat kohti museokeskusta. Aulasta avautuvat näkymät sekä ulos että museotiloihin. Auditorio sijoittuu aulan pohjalle, sijainti voisi olla luontevampi. Vaatesäilytyksen, lipunmyynnin ja kirjaston keskinäiset liikeelliset suhteet askarruttavat.

Ensimmäisen kerroksen tilat ovat pienimittakaavaisia, jopa sokkeloisia. Toisessa kerrok-

sessä näyttelytilat kuitenkin avautuvat koko ko-
meudessaan, ja tarjoavat luontevan ympäristön museoiden näyttelyesineille. Vaihtelevan korkuiset tilat tarjoavat hyvät edellytykset näyttelyrakentamiselle.

Vaihtuvien näyttelyiden ja niiden rakentamisen tarvittavien aputilojen yhteys toimii moitteettomasti. Tilat tarvitsevat toimiakseen vain pieniä, helposti tehtäviä muutoksia. Perusnäyttelytilojen sijoittelu antaa mahdollisuuden hyödyntää synergiaa. Rakennuksen ramppiratkaisu tuo sen positiivisella tavalla kävijän koettavaksi. Aulasta pääsee esteettömästi kaikkiin yleisötiloihin.

Rakennuksen sisätiloja vaivaa pieni taidemuseon leima. Asia lienee kuitenkin hoidettavissa sopivin materiaalivalinnoin sekä asianmukaisella detaljoinnilla.

Sama keskieurooppalaisen museorakennuksen leima rasittaa ulkoarkkitehtuuria pääosin lippojen muodossa. Kaupunkijulkisivu on ehdotuksen parasta antia. Museotilojen jäsentely sekä rakennuksen sijoittuminen tontille ovat kilpailun parhaimmistoa.

Ehdotus on huonetilaohjelmaan nähden alimitoitettu

28 "NEPTUNIA"

Voimakasotteinen, kompakti työ joka tehokkaasti pakkaa tilat kolmiulotteiseen hahmoon. Ote on raikas ja rento.

Tilat on jaettu kolmeen toiminnalliseen yksik-

köön. Kokka, Ruuma, ja Kone jakavat museoiden tehtävät keskenään. Kokka hoitaa hallinnon, Ruuma näyttelyt ja Kone ylläpidon.

Aula on kompakti mutta avara. Ilmava porras vie auditorioon ja monumentaalinen, tumma portti näyttelyn syövereihin. Avoimuuden sijaan tekijä on valinnut kontrastin ja salaperäisyyden tien. Näyttelytilat ovat selkeät ja joustavat, joskin kolmikerroksisuus on haitta. Kulku tosin voisi olla elämyksellisempi.

Pääsisäänkäynti on suoraan tulosuunnassa, mutta sen ja edustalla olevan tapahtuma-aukion käsittely on kovin viitteellistä. Sisääntulotilat jäsenyivät selkeästi. Aulan yhteydessä on ravintola, vaihtuvien näyttelyiden salit sekä museokauppa, joka on sijainniltaan hieman hankala. Auditorio on sijoitettu toiseen kerrokseen. Kirjasto ja arkistot ovat sijoitettu viidennen kerrokseen, mikä on kirjaston käyttäjien kannalta hankalaa. Merimuseon työtilat ovat melko toimivat.

Ulkoarkkitehtuuri on varmaotteista ja rentoa. Massoitelu on taitavaa.

Ehdotus sijoittaa museorakennuksen kompaktina massana lähelle kilpailualueen eteläreunaa. Rakennus täyttää sille varatun alueen leveysuunnassa niin, että sen taakse ei voida sijoittaa suurta kävijämäärää edellyttäviä toimintoja. Rakennus sijoittuu lähelle laituria, johon suuntaan avautuvat suuret ikkunapinnat ja käynti kahvilasta laiturille ja edelleen uudelle uivalle laiturille. Uivan laituriin ja kahvilaterassin akselille muodostuu museota rikastuttava näyttelyalue.

Julkisivumateriaaleiltaan ehdotus soveltuu satamaympäristöön. Auditorio-osan viistäminen irti maasta on mielenkiintoinen, mutta ei ihan luontevalta vaikuttava yksityiskohta.

45 "KYTKY"

Rakennuksella on näyttävä, veistoksellinen hahmo, joka merkitsee paikan vahvasti. Keskitetty muodonanto kokoaa tilat sataman mitta-kaavaan. Rakennus on sijoitettu alueelle taitavasti, sen pääsisäänkäynti on suoraan sekä Tornatorintien että Ruukinkadun päätteenä, jolloin rakennusta ei työnny liiaksi laiturin kärkeen. Erillinen varastorakennus rajaa tehokkaasti matkustajasataman järjestelykentän erilleen museokeskuksesta, mutta vaikeuttaa vapaaksi jäävän alueen tulevaa käyttöä.

Liikennejärjestelyt ovat selkeät, vaikka onkin poikettu ennalta annetusta suunnitelmasta. Meripäivien tapahtumakenttään ei sinänsä ole otettu kantaa, mutta Museokeskuksen edustalle jäävä tila mahdollistaa alueen käytön tähän tarkoitukseen rakennuksen jäädessä toiminnan taustaksi.

Rakennus on kappaleena varsin umpinainen, jolloin yhteydet laiturialueelle ja alueen hyödyntäminen jäävät vaatimattomiksi.

Ehdotus perustuu renkaaksi kiertyneeseen puikkoon. Ratkaisun voima onkin tämän kietoutumisen synnyttämässä sisätilassa. Ehdotus on kilpailun harvoja jossa näyttelytilat ryhmittyvät keskeistilan ympärille. Tila on mielenkiintoinen ja elämyksellinen, ammattitaidolla synnytetty.

Ulkoarkkitehtuuri askarruttaa. Siinä missä kietoutuva puikko sisätilojen kannalta tuntuu varsin luontevalta, niin se ulkoarkkitehtuurin osalta tuntuu väkinäiseltä, tarkoituksenhakuiselta. Aukotus tuntuu myös keskeneräiseltä ja harkitsemattomalta.

Rakennus on kuusine kerroksineen hankala arjen museotyössä. Sisääntuloaula toimii näyttelyvieraan kannalta melko hyvin, tosin kahvio jää kaupan ja lipunmyynnin taakse ja kirjasto on etäällä 3. Kerroksessa. Perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kolmeen eri kerrokseen. Sisään tuotavat näyttelytavarat on helppo siirtää vaihtuvien näyttelyiden tilaan. Toimistotilojen riittävyys askarruttaa.

Korkea näyttelytila on ensimmäisessä kerroksessa, jossa molempien museoiden veneet sijaitsevat yhdessä tilassa. Veneiden kuljetus tilaan on vaikeaa ja erityisesti tilan muunneltavuuden kannalta hankala. Merimuseon työnäytöstila sijaitsee erillään veneiden näyttelytilasta. KYMM Esine- ja näyttelytarvike- ja meriarkeologian varastot on sijoitettu erilliseen rakennukseen, mikä on toiminnan kannalta hankalaa. Näyttelytarvikevarastot ja -verstaat tulisi sijoittaa näyttelyiden kokoamistilojen yhteyteen. Puutyöverstas on pieni ja se on sijoitettu hankalasti metallipajan taa. Rakennuksen sisätilojen korkeusasemat vaikuttavat virheellisiltä.

58 "MERIKOTKA" (jatkokilpailussa)

Ehdotus on yksi harvoista, joka ottaa kantaa rakennuksen ja meren väliseen tilaan. Pilariri-

vistön ja rakennuksen väliin jää aktiivinen ulko-tila joka samalla muodostaa tuuliseen satamaan pienilmastoa ja inhimillisen mittakaavan. Kate-tusta ranta-alueesta saattaisi muodostua kaupunkilaisten yhteinen kohtausta paikka ja tapahtumatori, jonka suojiin hyvinkin sopii vaihtuvia toimintoja ja veneiden työstöä.

Rakennuksen massoittelu hakee mittakaavansa sataman suuresta rakeisuudesta. perushahmo on pelkistetty ja karhea satamaympäristöön sopivalla tavalla.

Rakennuksen perusratkaisun myötä sisääntulo jää verrattain sekundääriseen asemaan. Taloa takaapäin, kaupungista lähestyttäessä sitä joutuu etsimään.

Sisätiloiltaan ehdotus on kompakti ja taloudellinen. Niukasta, jopa ahtaasta, aulasta avautuvat näkymät suoraan näyttelytiloihin sekä pääportaalille, joka johtaa ylöspäin. Auditorio ja kirjasto on sijoitettu 2. ja 3. kerrokseen, mikä vaikeuttaa niiden joustavaa käyttöä.

Eri museot ovat eriytetty omiksi yksiköikseen, ja kulku on luonteavaa. Monipuolinen näyttelykiertomahdollisuus on positiivista. Kymenlaakson maakuntamuseon tilojen sijoittaminen kolmeen kerrokseen ei ole suotavaa.

Ulkoarkkitehtuuri on rauhallista ja tyylikästä, jopa vaatimatonta. Erityisesti kaupunkijulkisivu on ansiokas. Ehdotuksen vahvuuksia ovat etutilan jäsentely sekä sisätilojen kompaktius.

"Merikotkan" sijainti keskellä kilpailualueetta jättää lisärakennusmahdollisuuden museo-

keskuksen pohjoispuolelle ja on myös liikennejärjestelyjen osalta luontevasti toteutettavissa olipa kyseessä sitten museon laajennus tai erillinen toiminta. Liikennejärjestelyt ansaitsevat erityisen kiitoksen. Tapahtumakenttä vaikuttaa mitoitukseltaan ja rajaukseltaan hyvin toimivalta.

63 "PORTUS VIVIDUS"

"Portus vividus" on yksi harvoista ehdotuksista, joka sijoittaa museorakennuksen veden päälle. Viiteen tasoon jaettu rakennus sijoittuu kuin laiva laiturin kylkeen. Suhde veteen on välitön ja konkreettinen. Sisäänkäynti suoraan lankonkia pitkin Laivurinkadun päätteellä liittyy sen kiinteästi kaupunkirakenteeseen Saapuminen kaupungista jalan on luontevaa.

Ehdotus on museon sijoituksen osalta ennakkoluoton ja oivaltava.

Laiturin suuntainen, massoitteeltaan siro rakennus lähenee keskustan mittakaavaa. rakennuksen sijoitus jättää lähes koko kilpailualueen käytettäväksi muille sopiville toiminoille, mikä on tilaekonomian kannalta optimaalista. Liikennöinti tausta-alueille on helppo järjestää museokeskusta häiritsemättä.

Rakennuksen eteen aukeava tapahtumakenttä toimii aktiivisesti museokeskuksen pihana. Meripäivätapahtumat on mahdollista järjestää vapaaksi jäävälle laiturialueelle, jolloin käynti museoihin jää avoimeksi.

Liikenne ja autopaikoitus on erotettu tapahtumatorista kevein viherelementein, joiden

muunneltavuus sopii hyvin sataman luonteeseen.

Rakennuksen julkisivujen käsittely on suoraviivaista ja ehdotonta. sisäänkäyntisivun sulkeutuneisuus on vaikuttava vastakohta merelle avautuville lasiseinille. Laiturin suuntaisesti lähestyttäessä korkea lasijulkisivu antaa mahdollisuuden dramaattisen näyttelykuvan järjestämiseen. Rakennus on määrätietoisesti ratkaistu ja tilallisesti sekä yksinkertainen että rikas.

Viiteen tasoon rakennettu kokonaisuus antaa satamanostureille uuden elämän, mutta aiheuttaa kuitenkin käytännön ongelmia suurten esineiden siirtämisessä ja näyttelyiden rakentamisessa.

Museotoiminnan kannalta rakennuksessa on liikaa kerroksia; näyttelytilojakin on sijoitettu kolmeen eri kerrokseen. Sisääntulo-tila on pitkä käytävä, josta ei avaudu näkymiä näyttelyihin. Vaihtuvat näyttelyt on sijoitettu pohjakerrokseen siten, että sisääntulo-aulasta on näkyvät alas tilaan. Ratkaisu ei toimi koska vaihtuvien näyttelyiden kattoon on voitava kiinnittää valaisu- ym. näyttelytekniikkaa sekä erilaisia ripustuksia.

Kirjaston sijoitus pohjakerroksessa on hankala, sillä kulku sinne on ainoastaan museokaupan läpi. Veneiden näyttelytilat ja työnäytöstilat on sijoitettu kolmanteen kerrokseen, mikä on toiminnan kannalta hankala ratkaisu. Veneitä ei saa tilaan turvallisesti, sillä ulkoseinässä olevan aukon kautta siirtely on vaikeaa. Merimuseon perusnäyttelyt sijaitsevat neljän-

nessä kerroksessa, johon esineiden siirto on vaikeaa. Varastot on sijoitettu erilliseen rakennukseen samoin kuin meriarkeologian yksikkö. Näiden osalta suunnittelu on jäänyt kesken.

Ehdotus on huomattavan alimitoitettu ohjelmaan nähden.

65 "HYÖKY" (jatkokilpailussa)

Ehdotus on hahmoltaan omaperäinen ja komea sekä muodonannoltaan taidokas. Sillä on edellytykset toimia näkyvänä tunnuksena museoiden toiminnalle sekä luoda satamaympäristölle vahva maamerkki.

Kuten ehdotuksen selostuksessa mainitaan, se on kontekstistaan irrotettu, rakennettu mielikuva merestä. Rakennus on sijoitettu akselin päätteeksi alueen pohjoislaitaan, missä se muodostaa taustan ja jatkeen kaupungin puoleiselle tapahtumakentälle. Rakennuksen pohjan muoto seuraa alueen muotoa, taittuen varovasti kohti kaupunkia. rakennuksen suuri volyyymi eroaa massiivisuudellaan jopa sataman mittakaavasta. Sen ei ole tarkoitus sopeutua vaan erottua, se on maamerkki.

Ehdotuksen suhde rantaan on luontevan suurpiirteinen. Museolaivalaiturin kääntäminen muodostaa tilaa puuttumatta olemassa olevaan laiturirakenteeseen. Museokeskus ottaa toisaalta haltuunsa koko alueen, mutta rakennuksen kaunis muoto mahdollistaa muidenkin rinnakkaistoimintojen sijoittamisen alueelle. Meripäivien ja muiden merellisten tapahtumien aikaan museokeskus toimii luontevasti tapah-

tuma-aukion jatkeena ja huipentumana. Museokeskuksesta voi hyvin kuvitella tulevan myös kaupunkilaisten kohtaamispaikka ja ilta-kävelykohde.

Rakennuksen ulkoinen muodonanto on hallittua. Rakennus nousee alustastaan kuin valtava aalto huipentuen laiturin päässä vaahtopäiseksi tyrskyksi. Veistoksellinen hahmo on pitkiltä sivuiltaan verhoitu yhtenäiseen lasivaippaan. Rakennuksen katosta muodostuu aktiivista ulkotilaa, varsinkin kevät- ja kesäkauden aikana. Rakennuksen pohjoisjulkisivua koristeleva lasiaihe toimii osittain estradialueen katoksena, mutta tuntuu muulloin hieman ylimitoitutulta. Huoltosisäänkäynti jää kuitenkin tyylikkäästi lasi/teräskonstruktion taakse piiloon ja samalla se muodostaa huollon sisäänkäynnille katoksen.

Liikennöinti ja autopaikoitus noudattavat suunnitelman selväpiirteistä linjaa. Asiakaspysäköinti lähellä sisääntulorampin päätä jakaa istutuksineen alueen suurpiirteisesti erilleen viereisistä toiminnoista. Henkilökunnan autopaikkojen sijoittaminen rampin alle on luontevaa, joskin volyymin kannalta tuhmailevaa.

Rakennukseen on kaksi sisäänkäyntiä, joista ensimmäisen kerroksen sisäänkäynnin asemaa pääsisäänkäyntinä tulee korostaa.

Aulasta avautuvat suorat näkymät näyttelytiloihin sekä ulos merelle ravintolan kautta. Rakennus hahmottuu sisäosiltaan erinomaisesti. Kaartuva kulkuramppi tarjoaa vaihtelevia näkymiä näyttelyyn. Näyttelykierto on kuitenkin

rajattua ja siirtyminen kerroksesta toiseen jää hieman epämääräiseksi. Kymenlaakson maakuntamuseon tilat ensimmäisessä kerroksessa jäävät sumppuun, mutta asia lienee korjattavissa esim. lisäportaalla tai suurentamalla olemassa olevaa poistumistieporrasta. Kokonaisuudessaan näyttelytilat ovat kuitenkin komeat ja elämykselliset. Hallin suuri mittakaava tarjoaa hyvät puitteet näyttelyrakentamiselle. Molemmilla museoilla on selkeästi omat näyttelytilansa, mutta visuaalisesti ne muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden.

Veneiden tuonti venevarastoon ja siitä eteenpäin on hankalaa. Tavarahissin sijoitusta suhteessa vaihtuvien näyttelyiden tilaa olisi syytä tarkistaa. Lipunmyynti voisi sijaita lähempänä sisääntuloa. Museokauppa on hieman piilossa. Merimuseon matalasta perusnäyttelytilasta tulee olla tavarahissiyhteys alakertaan. Nykyisellä ratkaisulla esineiden siirto perusnäyttelytilaan on mahdotonta isojen esineiden osalta. Pinta-alat ovat alimitoitettuja. Kokonaisuudessaan taitavasti suunniteltu ehdotus, jolla on vahva luonne.

68 "KOSEOMUNTTI"

"Koseomuntti" on reipas, satamahenkinen ehdotus. Idean yksinkertaisuus tuntuu satamakaupungissa osittain liiankin tutulta. Hieman vinossa olevat konttikasat antavat huolettoman rennon leiman. Rakennuksen suhde rantaan jää irralliseksi eikä muodosta aktiivista vuoropuhelua rannan kanssa. Sama suurpiirteisyys toistuu suhteessa matkustajasataman alueeseen.

Kontti-idea on hengeltään tehtävään sopiva, hieman liiankin konkreettinen ja merkityssällöltään harhauttava. Massoitteluidea on esteettisesti joustava ja varma. Sisäänkäynti sijoittuu hyvin, nosturi korostaa vielä paikkaa. Laajennuksen sijoittaminen alueen pohjoiskärkeen toimii yhteyksien puolesta mikäli kyseessä on museotoiminnan laajennus, muu toiminta jää vaikeasti saavutettavaksi. "Koseomuntin" sijoitus nykyisten varastojen paikalle vie rakennuksen kauas kaupunkirakenteesta.

Massoittelulla ja julkisivujen käsittelyllä on isosta volyymistä saatu melko kevyen ja pieni-piirteisen oloinen. Ikkunanauhat on piilotettu taitavasti teräsverkkojen taakse, julkisivut ovat yhtenäiset. Julkisivumateriaalit ovat kargeat, rakennuksen luonne on pitkälti massoitelun ja konseptin varassa. Rakennus sulautuu ehkä liiankin hyvin osaksi sataman muuta toimintaa.

Poikittain laiturilla oleva näyttelykatos rajaa tapahtumakentän selkeästi museokeskusalueesta mutta peittää samalla pääsisäänkäynnin Tornatorintien suunnasta saavuttaessa, Museokeskuksen eteen sijoitettu pysäköinti ja laiturin avattu vesiallas lisäävät vaikutelmaa entisestään. Museoveturin sijoitus lähelle toimivaa rata-aluetta tuntuu luontevalta.

Aulatila on käytävämäinen, mutta talo on sisätiloiltaan helppo hahmottaa. Kirjasto sijaitsee etäällä aulasta. Väli tiloihin tehdyt kattoikkunaviillot jäsentävät taitavasti sisätiloja.

Vaihtuvien näyttelyiden tila suhteessa lastaustilaan toimii. Suunnitelma vaikuttaisi olevan

vielä hahmottomassa ja tilojen käyttötarkoitus ja mitoitus eivät aina selviä; näyttelytiloja näyttäisi olevan yli tarpeen. Tilojen tarkemalla suunnittelulla voisi ehdotuksesta saada toimivan.

Aula on kapea ja vaikuttaa aika pimeältä. Aulasta on pääsy kaikkiin yleisötiloihin käytävää pitkin. Työtilojen pinta-alat eivät vastaa ohjelmaa: osa on suurempia, osa pienempiä. Meriarkeologian työtilat puuttuvat, ne oli merkitty vain asemapiirroksen. Tilojen tulisi olla muiden tilojen yhteydessä, joten tältä osin suunnitelma on keskeneräinen.

72 "ALUS" (jatkokilpailussa)

Suunnitelma käyttää koko kilpailualueen, jota on voimakkaasti muokattu avaamalla runsaasti vesiaiheita olemassa olevien laiturirakenteiden sisään. Rakennuksen suhde rantaan on ulkopuolella viehättävän kevyt, kun taas rakennuksen sisältä avautuva voimakas näkymä perustuu massiiviseen vesiaiheeseen.

Rakennusmassa on sijoitettu lähelle Laivurinkatua, jonka jatkeelta alkaa sisääntulo itse rakennukseen, joka on selkeästi yhdeltä suunnalta lähestyttävä.

Rakennus toimii itsenäisesti, eikä sillä ole yhtymäkohtia kaupunkirakenteeseen. pohjan kasvimaailman morfologiasta viestivä muotokieli muuntuu julkisivuissa "nooanarkkimaiseksi" alukseksi, joka on muhkeassa kömpelyydessään suorastaan hellyttävä. Ulkoarkkitehtuuriltaan rakennus on houkutteleva.

Aula avautuu dramaattisen kuiluun, kanavaan, jossa museolukset uivat. Kanava jatkuu laitu-

rialueen päähän asti ja tukee hyvin rakennuksen arkkitehtuuria. Samalla se kuitenkin jakaa laiturialueen kahtia. Ratkaisu on erittäin kallias.

Museot haarautuvat eri puolille kanavaa, eikä niiden välillä, hieman yllättäen ottaen huomioon pohjaratkaisun, ole näköyhteyttä. Tämä tosin korostaa aulanäkymän dramaattisuutta ja on sikäli perusteltavissa. Useimmista muista ehdotuksista poiketen korkeat näyttelytilat ovat pitkiä ja kapeita. Tämä antaa veneille niille niin ominaisen kulkusuunnan.

Kapeat tilat ovat kuitenkin johtaneet käytännön ongelmiin. Verstastilat sijaitsevat kaukana merimuseon näyttelyrakentamisen tiloista. Isojen veneiden kuljetus venevarastosta työnäytöstilaan on ongelmallista. Merimuseon tutkijan ja työmestarin työhuoneet pohjakerroksessa ovat pimeitä tiloja, niiden siirtäminen kolmanteen kerrokseen mahdollistaisivat samalla varastojen ja työverstaiden koon saattamisen ohjelman tasolle. Tavarahissi vaihtuvien näyttelyiden tilaan tulisi sijaita niin, että toisen näyttelyn rakentaminen ei haittaa toista näyttelyä.

Pohjaratkaisu on tilallisesti taidokas. Aulatilasta avautuu näkymiä sekä ulos että näyttelytiloihin. Työtilat 3. kerroksessa ovat jopa juhlatilat. 1 kerroksen työtilat ovat osittain ilman päivänvaloa. Tekijä on selvästi eläytynyt tilaohjelmaan ja museokokemukseen. Sisätilat ovat tämän työn parasta antia. Kanavaratkaisu visuaalisena ja toiminnallisena elementtinä on hyvä ajatus. Se on kuitenkin huomattavan kallias lisä rakennuskustannuksiin. Tilaohjelmaan

nähdyn rakennus on alimitoitettu.

Laajennusvara on esitetty varsin viitteellisesti orgaanista muotoa jatkaen, mikä tuntuu rakennuksen muoto huomioiden vaikeasti toteutettavalta.

3.2 Keskiluokka

2 "MERTA"

Länsivaraston paikalle sijoitettu selkeä ehdotus rajaa alueen pohjoisosan muuhun käyttöön, joskin kulku sinne jää hieman hankalaksi. Rakennusta voisi harkita suunniteltavaksi hieman lähemmäs keskustaa perusajatuksen kärsimättä.

Komea ehdotus hyödyntää merenkulkuun viittaaviin arkkitehtonisia elementtejä. Julkisivuteemaksi on otettu suurimittakaavainen ristikkorakenne, joka luo miellelyhtymiä sataman rakenteisiin, mutta toteutustapa on kaukana satamarakentamisen perinteestä. Ristikkoaihetta ei pohjapiirustuksen perusteella esiinny kaupungin puolella ja julkisivupiirrosta siltä puolelta ei ole. Tämä vie rakenteellisuudesta pohjaa ja tekee ristikosta hieman pinnallisen aiheen.

Rakennus aukeaa johdonmukaisesti kaupunkiin päin muodostaen selkeän päätteen eteläpuolen tapahtuma-aukiolle. Sisääntulon laajat, etelään aukeavat portaat mahdollistavat

niiden aktiivisen käytön sen lisäksi, että sisäänkäynti on selvästi saapumissuunnasta havaittavissa.

Rannan ja rakennuksen suhde jää viileän asialliseksi. Rakennuksen sotalaivamaisesta umpinaisuudesta johtuen, sisätiloista avautuu ulkonäkymiä varsin säästeliäästi. Liikennejärjestelyt noudattavat niukan asiallista yleislinjaa.

Rakennuksen muoto ja pohjaratkaisu ovat selkeät ja orientoituminen on helppoa. Yleisö saapuu sisään toiseen kerrokseen, jossa sijaitsevat yleisötilat kirjastoa lukuun ottamatta. Yleisötilojen osalta näkymät avautuvat komeasti merelle. Aulasta avautuvat suorat näkymät museotiloihin, jotka ovat selkeästi havaittavissa.

Näyttelytilat ovat pitkänomainen tilaryhmä, joka on yhdistettävissä ja erotettavissa useammalla tavalla. Näyttelytilat ovat kolmessa eri kerroksessa, vierailija joutuu kulkemaan portaissa ja näyttelytiloja ei voi yhdistää. Toisaalta näyttelyesineet on tarkasteltavissa useammalta eri tasolta.

Käytännön museotyötä vaikeuttavat mm. se, että vaihtuvien näyttelyiden tilat ja näyttelyrakentamisen aputilat ovat eri kerroksissa.

3 "DIMARE"

Museorakennus sijaitsee kaukana kaupunkikeskustasta kilpailualueen ääripäässä, mutta sisäänkäynti on tulosuunnassa, hyvin näkyvisä. Rakennukseen liittyy laajoja muusta laiturialueen pinnasta korotettuja kenttiä, jotka tuntuvat tarpeettomilta ja vaikeuttavat mm.

henkilöliikennettä pysäköintialueelta sisäänkäynnille. Rantaterassin ympärille muodostuu mielenkiintoisia tapahtumatiloja, mutta alue on kaukana, piilossa ja varjoisa.

Aula on selkeä, mutta kulku näyttelytiloihin ei avaudu suoraan sisäänkäynnistä. Näkymä toisen kerroksen näyttelytiloihin edesauttaa kuitenkin orientoitumista. Näyttelytilat sijaitsevat yhtenä jatkumona ja ovat helposti mielletävissä. Tilojen ohjelmaa suurempi korkeus vaikeuttaa kuitenkin näyttelyrakentamista.

Ulkoarkkitehtuuri on luontevaa. Ulkotilojen käsittely ja massasta nostettu valoaihe helpottavat orientoitumista.

Työtilat eivät toimi hyvin, esim. työnäytöstila on sijoitettu venevaraston yhteyteen. Perusnäyttelyt ja venevarasto ovat turhan korkeaa tilaa. Vaihtuvien näyttelyiden tila sijaitsee kaukana näyttelytarvikevarastosta.

Julkisivut ovat varsin viitteelliset.

7 "WELLAMO"

Suurpiirteisessä, pitkässä rakennusmassassa kaikki tilat ovat samassa tasossa. Museoiden näyttelytilat ovat pitkän rakennuksen ääripäässä, mikä on yleisön kannalta huono ratkaisu. Rakennus sijaitsee laiturialueella ja luo intiimiä tilaa rakennuksen ja veden väliin. Ilmansuuntien kannalta tila ei kuitenkaan suosi oleskelua, sillä itse rakennus luo sille varjon. Sisäänkäynti laiturilta on suojaton ja piilossa.

Rakennuksen pitkä takasivu aaltoilee loivasti.

Julkisivut ovat rauhalliset jopa mielenkiinnostomat. Rakennusmateriaalit – vihreäksi patinoitu kupari ja lasilankku – viittaavat läpikuultavuudellaan, keveydellään ja värillään veden ominaisuuksiin, mutta kaipaivat tuekseen jämmäkyttä.

Liikennejärjestelyjä ei ole tarkemmin esitetty. Museon laajennusvaraus on mahdollista käyttää muuhunkin paikalle sopivaan toimintaan.

Yleisötilat sijoittuvat luontevasti sisääntulon läheisyyteen, mutta iltakäyttöä ajatellen aulatilojen pitäisi olla paremmin rajatut. Merinäkymästä saadaan tällä ratkaisulla vierailijoiden kannalta täysi hyöty, mikä onkin tässä ehdotuksessa parasta. Toiminnallisesti pitkä muoto luo liian pitkiä kävelymatkoja. Rakennuksen hahmotettavuus sisältä on erinomainen ja tilaratkaisut ovat suurpiirteisiä.

Myönteistä on, että sisään tuleva tavara löytää aika helposti vaihtuvien näyttelyiden tilan. Samoin toimivat näyttelyrakennuksen aputilat suhteessa vaihtuvien näyttelyiden tiloihin. Yksikerroksisuus johtaa myös työskentelytilojen jononaisuuteen.

Rakennuksen perusratkaisusta johtuen siinä on runsaasti turhaa tilaa ja kuutioita.

9 "POTKURI"

Keskeisesti sijoitettu voimakasotteinen rakennus, joka poikkeaa muodoltaankin kaikesta ympäristöstään. Perusratkaisu on kiinteä ja toimiva. Voimakas kaareviin pintoihin liittyvä, hallittu muotokieli jatkuu laiturin ja piha-alu-

een käsittelyssä. Katettu ulkonäyttelytila rannassa sijoittuu päärakennuksen eteen heikentäen sen kaupunkikuvallista vaikutelmaa ja peittää museoaluksia.

Ulkotilojen käsittely painolastisaarineen on esitetty hauskaasti, mutta laiturin reunan kaareva muotoilu on kallis ja merkitykseensä nähden tarpeeton toimenpide.

Rakennuksella on kolmiosainen massa. Julkisivuissa on käytetty mielenkiintoisesti hohtavia materiaaleja, mikä yhdessä rakennuksen muodon kanssa luo vaikutelman liikkeestä. Vapaasti virtaava muodonanto jatkuu myös sisätiloissa. Näyttelytilat soljuvat vapaasti sisääntuloaulan molemmin puolin. Niiden vapaa yhdistely ja muuntelu eivät tässä ratkaisussa onnistu.

Pääsisäänkäynti on meren puolella ja hieman piilossa. Aulatilat jatkuvat ilman selvää rajausta näyttelytiloina, yleisötilojen iltakäyttö on vaikeaa. Soljuva ja vapaamuotoinen sisätilojen käsittely päättyy työtiloihin mentäessä ja muuttuu suorakulmaisuudeksi, jota on ollut vähän vaikea sovittaa vapaamuotoisen ulko-vaipan sisään.

Näyttelytilojen sijoittelussa on toiminnallista hankaluutta. Korkean tilan jako kahteen, joita erottaa matala näyttelytila on muunneltavuuden ja näyttelyrakentamisen kannalta ongelmallista.

Henkilökuntien työtilat ovat vailla tärkeää luonnonvaloa. Vaihtuvien näyttelyiden tila suhteessa näyttelyrakennuksen aputiloihin ei toimi hyvin.

10 "ARGO"

Museorakennuksen voimakas kolmiomainen, keulapurjeen muoto asettaa sekä ulko- että sisätilojen suunnittelulle ja käytölle rajoituksia.

Sisääntulosuunta on hyvä. Liikennejärjestelyissä on virheitä tai väärinymmärryksiä väylien liittymien ja jatkuvuuden osalta. Rakennus muodostaa hyvän taustan meripäivien tapahtumakentälle, mutta kentän järjestelyt eivät toimi.

Museorakennuksen laajennusta on hankala toteuttaa esitetyllä lisärakennuksella

Tilat ovat pääosin toimivia, mutta vaihtuvien näyttelyiden tilan sijoitus 2. kerrokseen ei ole paras ratkaisu. Henkilöstötilat on sijoitettu erilleen muista tiloista kolmanteen kerrokseen.

Ehdotuksen heikkous on, että vaihtuvat näyttelyt ja näyttelyrakennuksen aputilat on sijoitettu eri kerroksiin ja vaihtuvien näyttelyiden tila on asiakkaan kannalta hankalasti toisessa kerroksessa

Rakennuksen julkisivut ovat viitteelliset, mutta värin käyttö on piristävää.

Rakennus ei ole erityisen merellinen, kuvissa esitetty metsäinen ympäristö sopisi paremmin. Pohjoislaiturin erottaminen erilliseksi saareksi muotopuutarhoineen tuntuu turhalta ja kaltilta eleeltä.

13 "TELKKÄ"

Voimakasotteinen monitahokas, joka luo kont-

rastin satamarakennuksille. Näkymät avautuvat ulos toisen kerroksen aulatiloista, mutta suhde rantaa jää etäiseksi. Rakennusmassojen mittasuhteet ovat raskaat. Leikkipaikka on hyvin varjoisassa kulmauksessa. Sisäänkäynti suuntautuu hyvin keskustaan ja on suojaisa. Sisääntuloramppi on raskaasti noustava.

Yleisö saapuu ramppia pitkin toiseen kerrokseen, jossa sijaitsevat yleisöpalvelutilat. Ne sijaitsevat vähän hajallaan, mutta iltakäyttö onnistunee pienillä rajauksilla. Näyttelytilat sijaitsevat pääasiassa 1. kerroksessa. Molemmilla museoilla on tässä ratkaisussa omat näyttelytilat eroteltu toisistaan, mutta jonkin asteinen muuntelu onnistuu. Toimisto- ja työtilat ovat kolmessa eri tasossa hajallaan ympäri rakennusta, niiden sijoittaminen on ilmeisesti tuottanut päänvaivaa.

Rakennus on ilmeeltään hyvin kineettinen, sulkeutunut ja aggressiivinenkin. Muotonsa ja julkisivumateriaaliensa puolesta se sopii hyvin satamaympäristöön, mutta ei herätä mielenkiintoa mereen eikä satamaan. Hiottu teräs julkisivuissa antaa kylmän ja steriilin luonteen museokeskukselle.

Vaihtuvat näyttelyt ja näyttelyrakennuksen aputilat ovat eri kerroksissa mikä ei ole suotava ratkaisu. Ongelmaa helpottaa vähän se, että hissit ovat lähellä. Museoikäviäjän kannalta katsoen rakennus voisi sijaita lähempänä Laivurinkatua.

Toiminnallinen perusratkaisu on kuitenkin kehityskelpoinen. Museo olisi siirrettävissä niin, että laajennus olisi kokonaan rakennuk-

sen pohjoispuolella.

Satama-aluetta on pehmennetty laajoilla nurmikentillä, jotka eivät tunnu luontevilta osilta sataman keinoympäristöä. Pysäköinti on järjestelyltään häiritsevä. Yhdessä nurmikenttien kanssa ne rajoittavat tapahtumakentän käyttömahdollisuuksia.

14 "MAININGIT"

Mainingit -ehdotus on sijoitettu nykyisen Länsivaraston paikalle ja siitä keskustaan päin niin, että varasto P-6 on mahdollista säilyttää. Rakennus liittyy lähelle nykyistä kaupunkirakenteen rajaa.

Rakennuksen ja rantalaiturin väli on ehdotuksessa muodostettu selkeäksi kevyenliikenteen ja oleskelun vyöhykkeeksi, jonka on erotettu paikoituksesta ja tapahtumatorista voimakkaalla kiviaidalla ja istutuskaistalla.

Liikenteellisesti ehdotuksessa on kehittämistä. Autopaikoitus tuntuu saaneen liiankin merkittävä paikan suhteessa pääsisäänkäyntiin. Muun toiminnan kuin museon laajennuksen sijoittaminen nykyiseen varasto P-6:teen tai sen paikalle on hankalaa, koska kulkuyhteydet sinne johtavat vain rantabulevardia pitkin tai tiukkaan mitoitettun huoltopihan kautta. Tapahtumakentän sijoittuminen museon edustalle maan puolelle on ongelmallinen, koska alue sijoittuu avoimesti matkustajasatamaan johtavan katuyhteyden viereen ja jää erilleen rantabulevardista kohti puuvenekeskusta. Linja-autopaikoituksen sijoittaminen matkustajasatamankadun vastakkaiselle puolelle on

myös toiminnallisesti ongelmallinen ratkaisu.

Ratkaisu muodostuu kolmesta toisissaan kiinni olevasta puikkomaisesta massasta. Rakennuksen katto muodostaa aaltoilevan aiheen, joka pehmentää sataman karun karheaa tunnelmaa ja mahdollistaa joustavan sisätilojen korkeussäädön. Maininki-metafora on osoittelevan yksiselitteinen. Muuten umpinaisia julkisivuja on elävöitetty taustavälisellä osaa lasijulkisivuista.

Sisäänkäynti rakennukseen tapahtuu saapumissuunnasta katsottuna kulman takaa. Yleisönpalvelutilat kirjastoa lukuun ottamatta sijaitsevat kompaktisti sisääntulon läheisyydessä ja niiden iltakäyttö onnistuu hyvin. Museoiden näyttelytilat on täysin erotettu toisistaan. Kaikki näyttelytilat ovat samassa tasossa, joten museoiden omat näyttelytilat ovat muunneltavissa. Museoesineitä ei voi tarkastella kuin yhdeltä korkeudelta, mikä pidetään puutteena. Tilat ovat yleisesti ottaen hyviä ja kehityskelpoisia

Ongelmia aiheuttaa kirjasto sijoittaminen sijoitettu kolmanteen ja opetustilat rakennuksen toiseen kerrokseen. Sisäänkäynnit näyttelytiloihin ovat liian kapeat. Aula näyttää toimivalta, mutta vaikuttaa siltä, että sieltä ei avaudu suuria näkymiä näyttelytiloihin. Vaihtuvien näyttelyiden tilan yhteys lastaussillalle on toimiva. Toimistotilat ovat hankalasti neljännessä kerroksessa.

22 "HALVAMODELLI"

Rakennus sijaitsee keskellä aluetta ja sisään-

käynti on rannan puolelta keskeltä rakennusmassaa vesiaiheen yli. Rakennuksen sijoittaminen lähemmäs rantalaituria olisi tehnyt vesiaiheen avaamisen turhaksi ja samalla lähentänyt rakennuksen ja rannan suhdetta.

Paikoitus on esitetty osittain sijoitettavaksi matkustajasatamaan menevän kadun vastakkaiselle puolelle.

Rakennuksen jatkeeksi esitetty katettu ulkönäyttely sijoittuu luontevasti museon jatkeeksi. Eteläpuolen tapahtumatori on kapea pitkällä sivulla sijaitsevina esiintymislavoineen.

Alueelle esitetty voimakas viherrakentaminen vaikuttaa liian pienipiirteiseltä, sekavalta ja muuttaa alueen ilmettä vieraaseen suuntaan. Pohjoislaiturin muuttaminen retkisaareksi ei ole perusteltua ja tuntuu liian sievältä ajatukselta.

Sisäänkäynti on meren puolelta, vaikeasti löydettävissä. Rakennus kääntää selkänsä kaupunkiin päin. Sisään astuttaessa vastassa on varaston seinä, mitä on pidettävä suunnitteluvirheenä. Yleisönpalvelutilat ovat erillään toisistaan, auditorio ja kirjastojen tilat sijaitsevat toisessa kerroksessa. Kahvio on sijoitettu koamesti laiturin viereen. Näyttelytilat ovat selkeästi omana peräkkäisenä kokonaisuutenaan, mutta niitä ei voi vapaasti yhdistellä. Työ- ja toimistotilat on sijoitettu pitkän käytävän varrelle kaupunginpuoleiselle sivulle.

Massoittelussa ja julkisivuissa on laivamaisia elementtejä, mutta kokonaiskäsitystä on vaikea saada, kun osa julkisivuista puuttuu.

Veneiden kulku Merimuseon korkeaan näyttelytilaan sekä työnäytöstilaan on ongelmallinen. KyMM:n perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kolmeen eri kerrokseen.

23 "PALMI"

Rakennus on suunnattu laiturin koordinaateista poiketen siten, että sisäänkäyntiä on avattu päätulosuuntaan nähden. Suunta korostaa samalla laiturin kaartuvaa linjaa ja tuo kahvilan terassin lähelle rantaviivaa. Pohjoislaituri uusine kelluvine laitureineen muodostaa näyttelytilojen kanssa kokonaisuuden, mutta tiloja ei ole kuitenkaan avattu tähän suuntaan ja etäisyys jää tarpeettoman suureksi.

Korkeatasoisilla materiaaleilla ehdotus pyrkii ottamaan etäisyyttä satamavarastoihin, joita se muuten muotokielensä osalta muistuttaa ehkä turhankin paljon.

Tilat ovat Merimuseon kannalta toiminnallisesti varsin hyviä, mutta pitkät välimatkat rakennuksen sisällä eivät ole paras ratkaisu.

Näyttelytilat on sijoitettu kolmeen eri kerrokseen, mikä vaikeuttaa näyttelyrakentamista. Auditorio, kirjasto, seminaarisali ja opetustilat ovat puolestaan löytäneet sijansa hankalasti toisesta kerroksesta. Muutoin tilaratkaisut ovat toimivat pienehköin muutoksin.

24 "LIUSKE"

Ehdotus on tasakorkea monikulmio joka massoitteeltaan on särmikkään vapaamuotoinen. Linjakas tasakatto kokoaa allaan olevat tilat

kokonaisuudeksi. joka on lähes kaikista muista ehdotuksista poiketen rakennettu laiturin reunaan kiinni. Vesipinnan hyödyntäminen museokonseptissa on tosin jäänyt puolittiehen. Laiturin kärjen purkaminen näyttää turhalta toimenpiteeltä.

Ulkonäyttelyalueen ja museon väliin jää katettu läpikulkutila, joka yhdistää museon etupihan ja ulkona esiteltävät museoalukset. Aulan jakaa kahteen osaan auditorio, joka kääntää suljetun selkensä ulko-ovelle. Molemmin puolin auditoriota jää suhteellisen samanarvoista tilaa, ja aulan näkyvimmäksi elementiksi jää kirjastoon johtava porras.

Näyttelytilat ovat kahdessa kerroksessa niin, että sokkeloisen ensimmäisen kerroksen yläpuolella sijaitsee avonaista, joustavaa tilaa. Ulkoarkkitehtuuri on suuripiirteistä, materiaalivalinnat tosin hämmentäviä. Huoltopihan lipa vie huomiota pääsisäänkäynniltä.

Liikenteellisesti ehdotus näyttäisi toimivan hyvin. Kummastusta herättää kuitenkin museon edessä rannassa oleva laaja ramppi, joka muureineen erottaa merinäkömät. Portaikkoo olisi voinut käyttää laajemminkin meripäivien istumatiloina.

Kymenlaakson maakuntamuseon kannalta sisätilat vaikuttavat sokkeloisilta, mm. merivartiomuseo ja venehalli ovat mutkien takana ja luontevaa näyttelykiertoa ei synny. Kirjasto ja arkisto ovat eri kerroksissa, mutta hissi on kuitenkin sijoitettu lähelle. Toimistotilojen riittävyys askarruttaa.

Rakennus on veistoksellinen, mutta julkisivun keraaminen laatta ei tuo muotoa parhaalla tavalla esiin.

27 "PUIKKARI"

Pohjoisosaan avatun vesialtaan ääreen sijoitettu ehdotus, joka ottaa käyttöönsä lähes koko alueen. Itään päin rakennus rajautuu voimakkaasti yli 200m pitkällä vaikuttavalla julkisivullaan.

Ehdotus kääntää selkensä kaupungille. Sisäntulo on kaukana, mutta kuitenkin selkeästi havaittavissa. Sisäänkäynnin eteen muodostuu selkeä rajattu tila.

Aula avautuu vaihtuvien näyttelyiden kautta satama-altaaseen, joka tulee rakennuksen siipien väliseen tilaan. Aula avautuu monipuolisesti ulos, mutta näyttelytilat jäävät kovin kauas, ja erikseen toisistaan. Toisessa kerroksessa museot sulautuvat lähes toisiinsa. Kulku on kuitenkin kankeaa ja yksioikoista.

Rakennuksen massoitteelu on selkeästi kaksijakoinen ja hierarkkinen rakenne, jota julkisivumateriaalit tukevat. Suurimittakaavaisempi näyttelytilojen osa on meren puolella materiaalivalinnoiltaan selkeä. Pienempi yleisönpalvelu- ja toimistotilojen osuus hahmottuu omina massanaan. Idän puoleinen julkisivu jää kokonaisuudessa kuitenkin varsin tylsäksi, harpoivaksi.

Maan puolelta katsoen rakennus näyttää liian sulkeutuneelta massiiviselta muurilta. Meri on kuitenkin hyvällä tavalla läsnä. Niiden väliin jää-

vässä kiilamaisessa tilassa on pääsisäänkäynti ja aulatilat sekä vaihtuvien näyttelyiden tila ja niiden jatkona ulkonäyttelytila. Yleisönpalvelutilat ovat sisääntulokerroksessa ja helposti käytettävissä myös museoiden kiinni ollessa. Museoiden omat näyttelytilat on erotettu selkeästi toisistaan, mikä ei ole vierailijan eikä näyttelyiden rakentamisen kannalta hyvä ratkaisu.

Ranta-aluetta on tulosuunnassa käsitelty yhtenäisesti olevan rannan kanssa ja huomioitu yhteydet kaupungin keskustaan ja torille. Istutukset rakennuksen ja rannan välissä yhdistettyinä nostureihin tuntuvat vieraalta aiheelta. Laiturialueen vapaamuotoisia puuistutuksia voi pitää virhearviointina.

Meripäivätoimintaa eikä matkustajasataman liikennejärjestelyjä ei ehdotuksessa ole huomioitu.

Yleisvaikutelmaltaan ehdotus on hiukan ylimittainen ja raskas.

Ulkonäyttelytilaan on vaikea saada esineitä ja sisätilat eivät ole Merimuseon toiminnan kannalta parhaat mahdolliset. Kookkaiden näyttelyobjektien ja tarvikkeiden siirto lastaussillalta vaihtuvien näyttelyiden tilaan saattaa olla hankalaa ja KyMM:n perusnäyttelytiloissa on pitkäkäytävätilaa.

29 "FOKKA"

Fokka on sijoitettu muista ehdotuksista poiketen alueen itäosaan rajaamaan museokeskusalueen selkeästi viereisestä sataman osasta.

Valittu sijainti toimii tässä mielessä tehokkaasti, mutta jättää itse museon etäälle laiturin reunasta ja vedestä, mitä korvaamaan laiturin pohjoispäähän avautuu suuri vesiallas, joka muodostaa osan kompositiota.

Rakennuksen tiukasta sijoituksesta johtuen on suuri osa aluetta jäänyt muuhun käyttöön, joka laajennusvarauksineen tunkeutuu museokeskuksen ja kaupungin väliin tai haukkaa liikenteelle ylimitoitettut alueet.

Tapahtumakentän sijainti alueen pohjoiskärjessä liittyy museokeskukseen, mutta jää kauas Meripäivien muusta toiminnasta. Vesiaihe rakennuksen koillisosassa keskustelea plaanigrafiikan tasolla rakennusmassan kanssa, muuten se jää irralliseksi.

Rakennuksen selkeän yksinkertaiset muodot jäävät pelkistyneisyydessään hieman varovaisiksi

Pääsisäänkäynti sijaitsee tulosuuntaan nähden kutsuvasti. Sisään astuttaessa tila avautuu ja avartuu upeasti. Pohjaratkaisu on selkeä ja orientoituminen sisätilassa helppoa. Yleisötilat merikirjastoa lukuun ottamatta ovat helposti saavutettavissa sisääntulotasossa. Kahvio laiturin läheisyydessä on ehkäpä kaupunkilaisten iltakävelyn kohde. Näyttelytilat sekä työ- ja toimistotilat sijaitsevat selkeästi omana kokonaisuutenaan. Näyttelytilat on sijoitettu kolmeen eri kerrokseen, mitä ei voi näyttelysuunnittelun kannalta pitää kovin onnistuneena ratkaisuna. Museoiden näyttelyt sen sijaan ovat helposti yhdistettävissä.

Veneiden kuljetus Merimuseon näyttelytilaan on ongelmallista ja tilan ilmasto-olosuhteiden kannalta tila on liian avoimesti yhteydessä aulatiloihin. Venevarastosta ei saa veneitä työnäytöstilaan eikä näyttelytilaan ainakaan sisäkautta. Työnäytöstila on korkeaa, avointa tilaa, mikä on käytännön toiminnassa hankalaa. Merimuseon varastojen pinta-ala on kilpailuohjelmaa pienempi.

KyMM:n toiminnan kannalta hankalaa on perusnäyttelyiden sijaitseminen kolmessa eri kerroksessa. Vaihtuvien näyttelyiden tilan suhde aputiloihin on toimiva.

Massoittelu on selkeä ja suurimittakaavainen, satamaympäristöön sopiva. Julkisivuja olisi tosin voinut käsitellä jopa vähän rohkeamminkin. Puikkomainen betoniseinäinen työtilojen osa muodostaa rakennukselle jalustan itäpuoleiselle julkisivulle. Julkisivumateriaalit ovat neutraalit, isot lasipinnat toimivat valolyhtyinä pimeänä aikana.

Palveluvyöhyke saa korostetun osan massoitelussa, varsinkin kun varastorakennus P-1 poistuu. Ikkuna-aukotus on epävarmaa.

32 "ARSENALE"

Harvoja alueen luoteiskärkeen sijoitettuja ehdotuksia, jolla on välitön yhteys mereen rakennuksen kahdelta sivulta. Huolimatta meren välittömästä läheisyydestä museo on mahdollista kiertää ympäri, mikä antaa mahdollisuuden erilaisiin tilakokemuksiin laiturialueella. Vierasvenelaituri välittömästi rakennuksen kyljessä mahdollistaa viehättävän tavan saapua

museoon.

Sisäänkäynti rakennukseen on uuvuttavan kaukana tapahtumakentän ja mahdollisten muiden toimintojen takana. Laajennus on suunniteltu rakennuksen eteen. Ulkotilojen kehittäminen on jäänyt tekemättä.

Kompakti muoto kokoaa toiminnat tiivisti yhteen. Mielenkiintoisesta lähtökohdastaan huolimatta rakennus ei ole ulkoarkkitehtuuriltaan erityisen elämyksellinen eikä raikas.

Yleisön sisäänkäynti rakennukseen on maantasaista, helppokulkuinen. Aula on avara, korkea ja valoisa, sitä voi hyvin ajatella käytettäväksi näyttely- tai esiintymistilana. Yleisönpalvelutilat sijoittuvat meren puolelle, niistä saa komeita näkymiä ulos. Näyttelytilat on sijoitettu hieman epämääräisesti rakennuksen laitamille eivätkä ne ole yhdistettävissä toisiinsa.

33 "HALIEETUS"

Rakennuksen muoto ohjaa jouhevasti liikennettä ja katsetta kohti museoaluksia. pääsisäänkäynti näkyy luontevasti suoraan Ruukinkadun sekä Tornatorintien päätteellä.

Tapahtumakenttä jää luontevasti museorakennuksen edustalle. Pitkä puurivi rajoittaa kuitenkin näkymiä Laivurinkadulta rantaan ja rantamuri rajaa laituria liian pitkältä matkalta.

Ulkoarkkitehtuuri, erityisesti kattomuoto ei heijastu pohjaratkaisuihin, sisätilat eivät hahmotu aulasta.

Huolimatta monessa tasossa olevasta toiminnasta rakennus tuntuu jäävän massaltaan jäsentymättömäksi ja vaikeasti hahmotettavaksi. Siitä puuttuu sisäinen koossa pitävä jännite. Rakennuksen kontrastinen muoto on sinänsä sopiva lähtökohta, mutta kattomaailma tuntuu laajuudessaan musertavalta. Katettu ulkonäyttelytila tuntuu sopimattomalta lisäykseltä kokonaisuudessa. Rakennuksen suhde rantaan jää avoimeksi.

Kolmikerroksisuus näyttelytilojen osalta vaikeuttaa toimintaa. Esinehuolto ja lastaustilat vaativat muutoksia. Kirjasto voisi olla helpomminkin saavutettavissa; nyt se on toisessa kerroksessa.

35 "KYMIN KIILA"

Ehdotus on monimuotoinen, kollaasimainen. Sisääntulotasanne on ylityöstetty. Julkisivuaiheita riittäisi moneksi rakennukseksi, satamamiljöön vaatisi suurempaa mittakaavaa. Julkisivujen välinen vuoropuhelu jää vähän epävarmaksi eikä vaikuta luontevalta. Ruukinkadun päätteeksi sijoitettu purjeen muotoinen näkötorni on jopa viehättävä. Merimuseon puoleinen julkisivujen konttiaihe taas näyttää perusteettomalta. Värejä on käytetty julkisivuissa aiheita tukevasti.

Rakennus on tuotu veden ääreen, mutta laiturin muotoilu on paitsi kallista ja sen hyödyntäminen on tässä ehdotuksessa jäänyt puolittien. Huoltoyhteys on sopimattomassa paikassa. Juhlavat veteen johtavat portaat ovat jääneet sommitelmassa sivuasemaan.

Sisääntulo rakennuksen pitkiä portaita pitkin on komea ja juhlava. Vierailijat saapuvat suoraan toiseen kerrokseen, työ- ja huoltotilat jäävät omaan rauhaansa maan tasoon. Rakennuksen sijainti laituralueella estää laiturin kiertämisen. Yleisönpalvelutilat sijaitsevat sisäänkäyntiloalan läheisyydessä ja ovat käytettävissä myös iltaisin. Aulatilat vaikuttavat riittävän väljän tuntuilta isojenkin ihmismassojen yhtäaikaiseen oleskeluun ja liikkumiseen. Kahvion sijainti on oikea ja sieltä avautuu komeat näkymät merelle. Aulasta avautuvat näkymät näyttelytiloihin. Museot jäävät kovin erillisiksi, eivät kohtaa. Tilat ovat liiankin monimuotoisia, perinteisiä museotiloja. Merikirjaston pitäisi olla samassa kerroksessa muiden yleisötilojen kanssa. Museoiden näyttelytilat on täysin eroteltu toisistaan, KyMM:n tilat ovat sekundäärisessä asemassa hieman sivussa.

Näyttelytilojen sijoittaminen kolmeen kerrokseen hankaloittaa niiden käyttöä. Lisäksi niihin on vaikea rakentaa hyvää ja toimivaa perusnäyttelyä. Vaihtuvien näyttelyiden tila ja näyttelyiden rakentamisen aputilat on sijoitettu toiminnan kannalta huonosti, ne ovat eri kerroksissa. Tilojen muodoissa on toivomisen varaa.

36 "PALIK"

Ehdotus on formalistinen ja poimii graafisia pohjapiirrosaiheita, joille on vaikea löytää perusteluja.

Alueen pohjoisosaan painottuva ehdotus, jossa rakennusmassojen palikkamaiset muodot kertaavat kilpailualueen suuntia. Rakennus on kiin-

nitetty laiturin reunaan katetun terassin avulla. Terassin jatkeena on meren päälle kurkottava laiturin korkeudessa oleva lasten leikki-paikka, jolta pääsee tarkastelemaan museo-alueksia.

Sisääntuloon liittyvä katettu terassi jää kuitenkin toiminnallisesti irralliseksi.

Tapahtumatorin sijoittaminen alueen pohjoisimpaan kulmaan on toiminnallisesti kyseenalaista, Meripäivien toiminnan jatkuessa pitkin rantaa Puuvenekeskukselle saakka. Autopai-koitus saa liian näyttävän sijainnin ehkä juuri tapahtumatorin pohjoisen sijainnin vuoksi.

Museon laajennus on sijoitettu onnistuneesti alueen kaakkoiskulmaan, jossa se tehokkaasti rajaa aluetta. Sijoitus tarjoaa joustavan mahdollisuuden laajennuksen käyttämiseen joko museon tarpeisiin tai siitä erilliseen toimintaan ja se on samalla liikenteellisesti hyvin saavutettavissa.

Aula on selkeä ja kaikki yleisötilat löytyvät helposti kirjastoa lukuun ottamatta. Kirjasto on suunniteltu kolmanteen kerrokseen, mikä ei ole paras mahdollinen sijoitus. Korkea näyttelytila on ensimmäisessä kerroksessa, jossa molempien museoiden veneet sijaitsevat yhdessä tilassa. Veneiden kuljetus tilaan on vaikeaa ja erityisesti tilan muunneltavuuden kannalta hankala.

Tilat ovat Merimuseon ja Kymenlaakson maakuntamuseon toiminnan kannalta hankalia; tilojen sijoittelu vaatisi paljon muutoksia.

39 "TURSAS"

Museokeskus koostuu mielenkiintoisesta rakennusrypeästä, joka leveyssuunnassa täyttää jokseenkin koko kilpailualueen niin, että liikennöinti pysäköintialueille ja ajatellulle laajennukselle käy kilpailualueen ulkopuolelta. Ehdotus on ennakkoluuloton, hauska muotojen leikki, virkistävän erilainen, hyväntuulinen ja suorastaan vauhdikas, ja sopii Kotkalaiseen satamamaisemaan. Kokonaisuus on kuitenkin kompakti ja ilmeisen taloudellinen.

Laiturilla kulku on suorastaan ahdasta, samoin sisäänkäynti museokeskukseen, mutta samalla laituri-alueesta on ajateltu muodostuvan tapahtumien täyttämä toimintapiha.

Meripäivien tapahtumakenttä on hyvin rajattu ja varmaankin toimiva.

Sisäiäntulevaa tavaraa on kuljetettava pitkästi vaihtuvien näyttelyiden tilaan. Vaihtuvat näyttelyt ja niiden rakentamisen kannalta tärkeät aputilat eivät toimi; ne ovat liian kaukana toisistaan huonon kulkuyhteyden päässä. Kirjasto sijaitsee hankalasti kolmannessa kerroksessa. Aula on ahdas ja jää kävijän kannalta katsoen liian näköalattomaksi.

44 "KRYSSI"

Rakennus sijaitsee keskeisesti kilpailualueella eikä pyri aktiiviseen vuoropuheluun laituri-alueen ja veden kanssa.

Ulkoalueita on käsitelty voimakkaasti maanpinnasta korotetuilla istutetuilla kentillä, jotka

kätkevät asiakaspaikoituksen, mikä sinänsä sopii ehdotuksen henkeen, mutta toteuttamisvaiheessa aiheuttaisi pohdintaa. Pohjoisosan puistoalue tuntuu satamalle vieraalta.

Pohjoislaiturin viereen rakennettu vierasveneallas on mielenkiintoinen. Olemassa olevaan laituriin ehdotetun aukon kustannukset tuntuvat ylimitotetuilta saavutettuun etuun nähden. Liikenteelliset järjestelyt noudattavat suunnitelman selkeän selväpiirteistä linjaa.

Ehdotuksen ulkoarkkitehtuuri on voimakasta, ajanmukaista ja onnistunutta. Satamaan on laskeutunut esine, hylky, joka makaa tasolla sattu-manvaraisien oloisesti. Rakennusmassan veistoksellisuudessa voi myös nähdä monumentaalisia piirteitä. Ehdotuksessa on painotettu hahmon ilmettä meren suuntaan vierailijoiden varsinaisen saapumissuunnan kustannuksella.

Sisätilat ovat tilallisesti kiehtovat ja suurpiirteisen moniulotteiset.

Sisääntulojärjestelyt ovat muuten toimivat, mutta kahvio sijaitsee pohjoissivulla, jolloin aurinko ei terassille paista. Näkymät aulati-loista avautuvat komeasti merelle. Aulasta ei ole vaakatasossa välitöntä näköyhteyttä näyttelytiloihin, korkean aulatilin kautta yläkerran näyttelytilat näkyvät kuitenkin. Kirjasto sijaitsee toisessa kerroksessa monen mutkan takana. Venevarasto sijoittuu turhan kauas näyttely- ja työnäytöstiloista.

Ulkonevien osien väliin jää viehättävä ulkonäytöstilan katsomo, jota voi käyttää erilaisiin tilaisuuksiin. Merimuseon näyttelytilat ovat hankalan muotoisia ja hajautettu eri paikkoi-

hin, lisäksi veneiden kuljetus työnäytöstilaan on hankalaa.

Vaihtuvat näyttelyt ja näyttelyiden rakentamisessa käytettävät aputilat eivät toimi keskenään, mutta näyttelytilat ramppeineen vaikuttavat helposti kuljettavilta.

46 "MERIKOTKA"

Rakennus sijoittuu lähelle kaupunkirakennetta reilusti nykyisestä Länsivarastosta kaupunkiin päin. Sisäänkäynti lännen puolelta jää piiloon Tornatorintietä saavuttaessa. Saapuminen laiturialueelle Laivurinkadun jatkeelta tuntuu arkiselta kohdattaessa museon paikoitusalue, joka katkaisee myös kevyenliikenteen yhteyden rantaan ja tapahtumakentälle.

Rakennusmassojen kulmaukseen jäävä ulkotila sijaitsee kaukana laiturinreunasta jättäen museolaivat hieman erilleen museosta. Ehdotus on keskeneräinen, mutta sisältää lupauksia, jotka vielä tässä muodossa jäävät lunastamatta.

Julkisivut ovat ratkaisussa melko viitteenomaiset. Ne ovat yksinkertaiset, mutta samalla selkeällä ja karhealla tavalla kauniit. Corten-teräs materiaalina sopii satamaympäristöön, mutta kaipaisi lisäksi jotain pehmentävää osiota. Aukotus on yksinkertaista ja lupaavaa.

Rakennuksen päämassa on pohjaltaan neliön muotoinen tasakattoinen kappale. Kiilamainen auditorio/kirjasto-osa on yhdistetty siihen aulatiloihin. Sisääntulosta avautuu komea näkymä kahvion kautta rantaan ja merelle. Yleisön palvelutilat ovat merikirjastoa lukuun ottamatta sisäänkäynnin läheisyydessä ja niiden iltä-

käyttö on mahdollista. Pohjaratkaisu on kaaviomainen. Museotilat kietoutuvat keskitilan ympärille, ja ovat täten poikkeava suurimmasta osasta muita ehdotuksia. Keskeisratkaisu mahdollistaa tukitoiminnoille hyvät sijainnit, toimistotilat sijoittuvat ulkoseinille. Liikkuminen on kuitenkin yksioikoista ja kaaviomaista.

Museoiden näyttelytilat ovat kahdessa kerroksessa, ne ovat eroteltavissa ja yhdisteltävissä vapaasti eivätkä tilallisesti rajoita näyttelysuunnittelua. Myöskään museoiden työ- ja toimistotiloja ei ole täysin eroteltu toisistaan, tilasuunnittelu on yhteistyötä tukeva.

Merimuseon näyttelytilat ovat hankalan muotoisia ja hajautettu eri paikkoihin, lisäksi veneiden kuljetus työnäytöstilaan on käytännössä hankalaa.

Kymenlaakson Maakuntamuseon kannalta toimivuutta hankaloittaa kirjaston ja arkistojen sijaitseminen kaukana toisistaan. Tilajakoa ei ole eritelty riittävästi, joten on vaikea arvioida toimivuutta tarkemmin. Laajennusmahdollisuus on toimiva.

48 "SILAKKALAATIKKO"

Rento ehdotus joka viestii ammattitaidosta. Ehdotuksen parhaat puolet ovat museotilojen tilantunnussa ja kolmiulotteisessa, rikkaassa sommittelussa. Ehdotus käsittelee satamaa laajalla alueella muodostaen näin oman satamakaupunkinsa. Vesiallas ulottuu rakennukseen asti ja ohikin, liittyen luontevaksi, joskin kalliiksi osaksi arkkitehtuuria.

Liikennejärjestely on selkeä mutta omaperäiset ratkaisut aiheuttavat hieman ristiriitoja eri liikennemuotojen kesken.

Rakennus sitoutuu rantalinjaan suurella katoxella. Pilaririvistö muodostaa esitetyllä tavalla jopa näköesteen tulosuunnasta museolai-voihin päin. Katos on varsin laaja, mutta palvelisi ilmeisesti myös meripäivien katettuna näyttömänä.

Julkisivujäsentely on kollaasimainen ja monimuotoinen. Julkisivut ovat viitteelliset ja piirustukset osittain ristiriidassa.

Sisäänkäynti sijoittuu rungon keskivaiheelle meren puoleiselle julkisivulle. Iso katto kuitenkin johdattaa kävijä rakennukseen, eksymisen pelkoa ei liene. Katoksen mittakaava on huikea ja hieman kyseenalainen, joskin rakennuksen etualan määrätietoinen käsitteleminen on positiivista.

Näyttelyt ovat helposti havaittavissa ja kulku on luontevaa. Näyttelytilojen sijoittaminen kolmeen kerrokseen ei kuitenkaan ole suotava ratkaisu.

Kymenlaakson maakuntamuseon perusnäyttelyt on sijoitettu hankalahkosti toiseen ja kolmanteen kerrokseen. Ratkaisuissa on kuitenkin toimivuutta.

Ehdotuksessa on otettu myös ytimekkäästi kantaa vastarannan I. Puolanlaiturin kaupunkikuvan kehittämiseen, mikä on tarkkanäköinen kommentti.

53 "PALA MERTA"

Kilpailualueen pohjoiskärkeen sijoitettu, meren päälle kurkottava rakennus on veistoksellisuu-
dessaan mielenkiintoinen. Sen muodonanto on
taidokasta.

Ulkoarkkitehtuurille on leimallista jäntevät kaa-
reivat pinnat sekä seinissä että katossa. Näiden
pintojen leikkauskohtaan syntyy elävä, vapaa-
muotoinen räystäsviiva. Rakennuksen molem-
missa päissä ylittävät ulokkeet keventävät raken-
nusmassaa. Julkisivumateriaalit ovat selkeät ja
niiden vaihdokset mielenkiintoiset, tukevat ra-
kennuksen muotokieltä. Kaarevat muodot erottu-
vat pehmeästi kaupunkikuvasta.

Liikenne- sekä ulkoalueiden käsittely on var-
sin viitteellistä ja osin esittämättä. Rakennuk-
sen muoto mahdollistaa myös muiden toimin-
tojen sijoittamisen alueelle museotoimintaa
häiritsemättä.

Sisäänkäynti sijoittuu rakennusmassan keski-
vaiheelle, kaupungin puolelle pitkän rampin
päähen. Ratkaisu ei ole riittävän väljä ja luon-
teva, kun ottaa huomioon suurtenkin ryhmien
käynnit rakennuksessa. Yleisöpalvelutilat si-
jaitsevat sisääntulon läheisyydessä ja ovat
käytettävissä iltaisin.

Kapeat rampit ja käytävät johtavat liikennettä
rakennuksen tilasta ja kerroksesta toiseen.
Näyttelytilat sijoittuvat rakennuksen ääripäi-
hin, ja yhteys aulatilasta on hankala. Aula-alu-
een ja näyttelytilojen välissä on, kerroksesta
riippuen, tukitilaa, iv-konehuonetta, auditorio
jne. Pitkä massa olisi mahdollistanut isot halli-

maiset näyttelytilat, nyt sellaisia ei esiinny. Näyt-
telytilojen sijoittaminen keskialueelle olisi ol-
lut ehdotukselle eduksi.

Merimuseon näyttelytilat ovat toiminnan kan-
nalta hankalia. Kymenlaakson Maakuntamuse-
on perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kol-
meen eri kerrokseen ja lisäksi pitkän raken-
nuksen ääripäihin, mikä on kävijän kannalta
ongelmallista. Vaihtuvat näyttelyt ja tarvikeva-
rastot ovat eri kerroksissa, mikä hankaloittaa
käytännön työtä.

57 "TAKILAT"

Pitkänmuotoinen massa taittuu saapuvan vie-
railijan suuntaan jättäen huoltoliikenteen
luontevasti taakse. Samalla sisäänkäynti on
helposti saavutettavissa. Etualaa kattaa pitkä
räystäs. Sen suojaaman tilan käyttö jää kuiten-
kin epämääräiseksi. Räystästä kannattavat ko-
meat, ekspressiiviset puurakenteet. Rakennuk-
sen sijoitus, sisäänkäynti ja sisääntulokerrok-
sen sommittelu tekevät siitä aktiivisen osan
kaupunkirakennetta.

Rakennus on passiivinen ulkoalueisiinsa näh-
den eikä vuorovaikutusta synny.

Liikennejärjestelmä on ylimitoitettu ja vie tur-
haan tilaa tapahtumakentältä.

Ehdotuksessa on muista poikkeavasti käytetty
pääjulkisivumateriaalina puuta. Takajulkisi-
vussa on massiivista puuseinää elävöitetty lasi/
teräsosalla. Puuosat tuovat pehmeyttä satama-
miljööseen.

Ehdotuksen vahvin anti on ensimmäisen ker-

roksen aulatilojen tilantunnussa. Vaihtuvat
näyttelyt lomittuvat luontevasti aulatilaaan joka
avautuu näyttelytiloihin.

Sisätilojen osalta rakennus on hyvin monimuo-
toinen, osittain jopa levoton. Näyttelytilat on
jaettu väliseinillä niin voimakkaasti, että se ra-
joittaa tilojen muuntelumahdollisuutta. Tilat
ovat Merimuseon osalta suhteellisen toimivat.

Kymenlaakson maakuntamuseon perusnäytte-
lyt on sijoitettu hankalasti kolmeen eri kerrok-
seen. Toimistotiloilla on hulpeat näkymät kol-
mannesta kerroksesta.

59 "MONOLIITIT"

Ehdotus perustuu neljään puutasanteelle si-
joitettuun monoliittiin, jotka lähentävät sitä
kaupunkirakenteen mittakaavaan. Mielleyhty-
miä ovat mm. siirtolohkareet ja laivanrungot.
Toiminnot ovat eriytetty eri lohkaraisiin joita
yhdistävät lasikatteinen aulatila. Suurten lasi-
pintojen välityksellä sisältä on avattu näkymiä
merelle ja sisääntulon suuntaan. Lasit toimivat
myös komeina valopintoina pimeänä aikana.

Muodonantoon liittyy rinnastus rantakiviin ja
sen mukaan on valittu hyvin yksinkertaiset ja
karheat julkisivumateriaalit. Rakennus sovel-
tuu satamaympäristöön, mutta jotain leimalli-
sesti merihenkistä jää kaipaamaan. Massojen
ja julkisivujen suhteissa on vielä säädettävää.

Sisäänkäynti on tulosuunnassa keskeisesti. Si-
säänkäynti ja ulkonäyttelytilat on sijoitettu kau-
niisti "kuivan maan laiturille", joka toimii raken-
nuksen jalustana. Puutaso muodostaa selkeästi

määritellyn ulkotilan ja tukee rakennuksen konseptia. Tapahtumakenttä on tilava ja sitä rajaa hyvin pysäköintialueista museojuna.

Eri museot muodostavat omat yksikkönsä mahdollistaen kuitenkin poikittaisliikenteen. Rakennus sijaitsee kilpailualueen ääripäässä, mutta se näyttäisi olevan sijoitettavissa myös lähemmäs tuloväyliä.

Sisääntulo, yleisöpalvelutilat ja kahvio sijoituvat hyvin saapumissuuntaan ja ilmansuuntiin nähden. Auditorio sijaitsee hieman kauempana toisessa kerroksessa ja kirjastot liian kaukana sisääntulotiloista. Toiminnallisuus kärsii voimakkaasta tilojen erottelusta.

Tilat ovat Merimuseon kannalta osin toimivia, mutta venevaraston, työnäytöstilän ja korkean näyttelytilan sijoittelu ei toimi.

Kymenlaakson maakuntamuseo kannalta tilat näyttäisivät toimivan. Haittana on kuitenkin se, että KyMM:n perusnäyttelyt on sijoitettu toiseen ja kolmanteen kerrokseen.

60 "AAVA"

Ehdotus käyttää tuhlailuvasti koko kilpailualueen. Mittakaavallisesti ehdotus on rankka. Ulkoalueiden tilanmuodostus on mielenkiinnontonta. Rakennuksen vapaamuotoinen kattopinta jatkaa ajatusta meren laineista. Kaarevien lasiseinien leikkautuminen katon lävitse (ulkoperspektiivi) jäsentää mielenkiintoisesti rauhallisesti aaltoilevaa kattoa ja synnyttää hienoa veistoksellisuutta.

Sisäänkäynti meren puolella keskellä rakennusta on vaikeasti löydettävissä.

Yhteen tasoon sijoitettujen toimintojen ansiosta etäisyyksistä tulee pitkiä niin asiakkaille kuin työntekijöillekin. Museoiden perusnäyttelyt sijaitsevat kaukana toisistaan. Tilat eivät toiminnallisesti vastaa museoiden vaatimuksia. Ratkaisu on kokonaisuudessaan massiivinen, johtuen ehdotuksen yksikerroksisuudesta. Tilojen sijoittelu saarekkeisiin on mielenkiintoinen. Lastaustilojen ja vaihtuvien näyttelytilojen toiminnallinen suhde on hyvä, kun taas aputilojen osalta on puutteita mm. näyttelytarvikevaraston osalla.

62 "HYÖKY"

Ehdotus on sijoitettu alueen pohjoiskärkeen leikatun viillon ääreen. Tähän vesiaiheeseen on uitettu suuret museolaivat, joita pääsee tarkastelemaan rakennuksen sisältä. Samalla alukset ovat valvotussa ja suojaisessa tilassa. Altaan rakentamista on sikäli vaikea perustella, että suunnitellun museotontin ympärillä on runsaasti vuosikymmenten aikana rakennettua graniittilohkareilla reunustettua valmista laituria. Läntiseen laiturin reunaan muotoiltu vierasvenelaituri poikkeaa ehdotuksen muusta muotokielestä ja mittakaavasta.

Rakennuksen arkkitehtuurissa on taitavaa veistoksellisuutta. Se on pelkistetty, yhden kantavan ajatuksen ympärille koottu. Rakennus nousee alustaltaan kuin suuri aalto vastaanottamaan kävijää. Merielementti on ehdotuksessa positii-visella tavalla läsnä.

Rakennuksen sisääntulo ja sijainti on ratkaistu hyvin. Eteisaulasta avautuu dramaattinen näkymä näyttelyaltaan suuntaan. Eteisaulan muut toiminnot kaipaavat kuitenkin kehittämistä.

Merimuseon perusnäyttelytila on pitkä ja kaipaava, mikä on näyttelysuunnittelun ja yleisön kannalta ongelmallista. Tavarahissi toisen kerroksen näyttelytiloihin on Kymenlaakson maakuntamuseon puolella, mikä on tilojen muunneltavuuden kannalta hankala ratkaisu ja vaatisi hissien siirtoa. Merimuseon esinevarastot ovat peräkkäin ja takimmaiseen ei ole omaa kulkua, mikä on esineturvallisuuden kannalta ongelma.

Kymenlaakson maakuntamuseon perusnäyttelytilat ovat toimivat ja museoluksetkin ovat suojassa. Näyttelytiloja vaivaa tietty käytävämäisyys, joskin niiden yhteydet näyttelyiden rakentamisen kannalta oleellisiin aputiloihin ja myös lastaustilaan ovat toimivat.

64 "RUUMA"

Laiturialuetta on purettu, kaivettu ja rakennettu uudelleen. Kalliille toimenpiteille ei löydy riittäviä perusteita. Altaista huolimatta on ehdotukseen sisällytetty mittavat kiinteät laiturit.

Ruukinkadun ajoneuvoliittymä on ohjelman vastainen, turvaton ja tarpeeton. Asiakaspysäköinti on jäänyt etäälle sisäänkäynnistä ja tukkii rannansuuntaisen jalankulkuyhteyden.

Ruumaosa jalustaosan päällä on arkkitehtuuriltaan omaleimainen ja vaikuttava. Rakennus

nuksen massoittelu eriluonteisiin yksiköihin lähentää sitä mittakaavallisesti kaupunkirakenteseen. Ehdotuksen materiaalit tukevat mielenkiintoisesti ehdotuksen tematiikkaa.

Sisäänkäynti aulaan on suunniteltu sekä kaupungin- että rannan puolelta, ratkaisu tuntuu hyvältä ja toimivalta - syntyy sekä suojaisa että merellinen sisään-tulo. Sinänsä avara aula ei kuitenkaan avaa suuria näkymiä näyttelytiloihin.

Museorakennuksen peruskerros on ikävä. Näyttelytiloja kiertää käytävä, aukeamatta kuitenkaan ulkonäkymiin. Näyttelytilat sekoittuvat liikaa toisiinsa.

Tilat ovat Merimuseon kannalta pääosin toimivia, mutta intronäyttelyn osuus ensimmäisessä kerroksessa on turhan suuri. Lisäksi vaihtuvien näyttelyiden tilan muoto on tilan jakamisen kannalta hankala.

Kymenlaakson maakuntamuseon perusnäyttelyt on sijoitettu vaikeasti kolmeen eri kerrokseen. Vaihtuvien näyttelyiden rakentamisen ja aputilojen suhde ei ole toimiva.

66 "MERI"

Mielenkiintoinen ja monimuotoinen ehdotus, joka massiivisella hahmollaan ottaa voimakkaasti paikkansa alueen dominanttina lähellä laiturin pohjoiskärkeä. Valtavine luiskineen se kurottautuu kohti kaupunkia ja avautuu lisäksi kahteen suuntaan kohti merta. Kuin kappale järkähtämätöntä Suomenlahden rantakalliota olisi siirretty Kantasatamaan. Pääsisäänkäynti toiseen kerrokseen leveän ja pitkän luiskan

yläpäässä toimii upeasti rannan päätteenä.

Rakennuksen hahmo toimii itsenäisenä objektina, jonka suhde kaupunkirakenteseen on tarkoituksellisen kontrastinen. Rakennuksen muotokieli jää kuitenkin vieraanoloiseksi ajatellen sen käyttöä merimuseona. Muoto- ja suhde-maailma eivät tunnu aivan loppuun asti hallitulta, se jättää kysymyksen tarkoituksestaan avoimeksi. Ramppien ja portaiden suuri määrä tekee rakennuksesta turhan monumentaalisen ja etäisen. Ne toimivat sinällään dynaamisena tarkastelu- ja oleskelutilana.

Liikenteellisesti ehdotus on vähäeleinen. Laajennuksen sijainti laiturin reunalla on mielenkiintoinen, mutta vaativa peittäessään museorakennuksen näkyvyyden rannan suunnasta. Pohjoislaiturin jatkaminen kelluvalla laiturilla muodostaa museokeskuksen oman vesialtaan, joka on helposti toteutettavissa.

Merimuseon matala perusnäyttelytila on turhaan suunniteltu myös korkeaksi tilaksi, mikä on näyttelysuunnittelun ja ilmastoinnin kannalta turha ja kallis ratkaisu. Merimuseon työtilat ovat osin pimeitä tiloja. Opetustilat ovat tornin huipulla, mikä hankaloittaa toimintaa.

Kymenlaakson maakuntamuseon tilojen toimivuudessa on toivomisen varaa. Vaihtuvat näyttelyt ja niille tärkeät rakennus- ym. aputilat on sijoitettu toimimattomasti eri kerroksiin. Opetustilat on hankalasti sijoitettu rakennuksen ylimpään kerrokseen.

69 "PITKÄPAASI"

Ehdotus on viety lähelle alueen pohjoiskärkeä, mutta sijainnin merellisyys on jätetty hyödyntämättä. Rakennuksen suhde rantaan ja museolaivoihin jää irralliseksi, kuten myös suhde pohjoislaiturille sijoitettuun ulkonäyttelyalueeseen. Ehdotuksen selkeitä lähtökohtia ei ole onnistuttu parhaalla mahdollisella tavalla tuomaan esiin. Ehdotuksen mittakaava ja veistokselinen karheus sopivat hyvin satamaan.

Rakennus muodostuu kahdesta erillisestä massasta. Ne ovat muodoltaan toistensa kaltaiset, mutta julkisivumateriaaleiltaan erilaiset. Rakennusmassat ovat jännitteiset, mutta niiden samankaltaisuus häiritsee. Jännitteisyyttä olisi voinut korostaa muotojen erilaisuuden avulla. Julkisivumateriaalit ovat selkeät ja satamaympäristöön sopivat, karhean kauniit. Kaksijakoisuudella on julkisivuja saatu keveämmiksi, mutta ne ovat jääneet melko anonyymeiksi ja sulkeutuneiksi eivätkä puhuttele tai ole kovin kutsuvat.

Massoittelun kaksijakoisuus jatkuu sisätiloissakin: museoiden tilat on täydellisesti eroteltu toisistaan. Rakennusosien välissä on yhdistävänä tekijänä sisääntuloalue. Rakennukseen saavutaan toiseen kerrokseen pitkää ramppia pitkin, sisääntulon jäädessä hieman piiloon. Yleisöaulasta meri on aistittavissa. Yleisöpalvelutilat ovat kompaktisti sisääntulon läheisyydessä, mutta kahvion sijainti ei iltakäyttöä ajatellen ole paras mahdollinen. Toisen rakennusmassan halkaisee auditoriomainen ulkoesiintymistila avaten näkymiä laiturille.

Merimuseon perusnäyttelytilat on sijoitettu hankalasti korkean näyttelytilan ympärille. Vaihduvat näyttelytilat ovat toisessa kerroksessa, mutta näyttelyrakentamisen tilat ovat ensimmäisessä kerroksessa. Tämä tekee näyttelyiden rakentamisen hankalaksi. Lisäksi tavaraliikenne vaihtuvien näyttelyiden tilaan on sisääntuloaulan kautta, mikä on toiminnallisesti huono ratkaisu. Merimuseon työnäytöstila on piirretty kahteen eri paikkaan ja molempien pinta-ala on ohjelmaa suurempi.

Liikennejärjestelyt on tehty vastoin esitettyjä liikennesuunnitelmia, mm matkustajasataman liikenne on jätetty huomioimatta.

Laajamittaisilla istutuksilla on häivytetty satamanosan alkuperäinen toiminta. Vanhat satamanosturit tuntuvat olevan eksyksissä vieraseen ympäristöön sijoitetussa kaupunkipuitossa.

Museon ehdotettu laajennus idänpuoleisen rakennusmassan jatkeena katkaisee sekä näkö- että fyysisen yhteyden niin museon sisäänkäyntiin kuin Laivurin- ja Ruukinkadullekin sekä veden yli vastarannalle.

73 "LAIVASTO"

Varmaotteinen selkeä ehdotus jonka jäsentely perustuu palikkamaisiin rakennusmassoihin, jotka on siroteltu laituriin avatun vesiaiheen äärelle, merimuseo meren puolelle, maakuntamuseo maan puolelle. Rakennuksen valkoinen hahmo erottuu raikkaasti sataman harmaasta ilmeestä.

Niukasti esitelty ehdotus on varsin johdonmukainen, mutta toistossaan kyllästyttävä ja turhanakin "taidemuseomainen". Monesta palikasta koottu massa tekee sisääntulon löytämisen hankalaksi, näkökentässä on sekä sisääntulo että uloskäynti samanaikaisesti. Sisäänkäynti on kaupungista tullessa kulman takana piilossa, uloskäynnin takana. Sisääntulonäkymä ei avaudu ulos eikä merelle, vaan aulatila on sekava ja ahdistava sumppu. Osa tiloista seisoo aivan vesipeilin vieressä saaden valonsa heijastuksena veden kautta.

Näyttelytilat on erotettu toisistaan omiksi yksiköikseen. Ne liittyvät lyhyiltä sivuiltaan aulaan niin, että poikittaisliikenne tapahtuu aulan kautta. Luonnollista kiertoa ei ole, kaikki tapahtuu aulasolmun kautta. Työnäytöstila sijaitsee keskeisesti mutta kaukana venevarastosta.

Liikenteellisesti ehdotus on selkeä ja hallittu. Rakennuksen vuoropuhelu laiturialueen kanssa keskittyy rakennuksen keskelle avattuun vesiaiheeseen ja ote lännen puolella jää avoimeksi.

Tapahtumakenttä museon eteläpuolella liittyy muuhun laiturialueeseen eikä varsinaisesti ota kantaa museokeskukseen. Laajennusmahdollisuuksien esittäminen ensin toteutettavan museon taakse alueen pohjoiskärkeen sulkee pois muut kuin toimintaan jo liittyvän käytön.

Tilat ovat Merimuseon kannalta melko toimivia, mutta työtiloissa on paljon käytäviä. Museoiden perusnäyttelyt ovat kävijän kannalta katsoen liian kaukana toisistaan.

74 "SOLMU"

Ehdotus on kooltaan kompakti, satamavarastojen ja konttien muotomaailmasta mielenkiintoisella tavalla ammentava ehdotus. Kokonaisuus on kuitenkin hankalasti hahmotettavissa. Julkisivuissa on lennokas ja reipas ote.

Liikennöintiä alueen sisällä ei ole eritelty, lukuisten konttien sirottelu ulkotiloihin tuntuu hiukan liioitellulta, mutta sinänsä hauska ehdotus. Suuren katoksen rakenneperiaatetta ei ole esitetty.

Museorakennus sijaitsee laiturilla, mutta toiminnot eivät suuntaudu erityisesti rantaan päin.

Molempien museoiden perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kolmeen eri kerrokseen. Vaihtuvien näyttelyiden tilat ja venevarasto ovat korkeaa tilaa, mikä on tarpeetonta. Kuitenkin vaihtuvien näyttelyiden rakentaminen toimii, yhteydet aputiloihin ovat hyvät. Opetustilat ovat toisessa kerroksessa, mikä sekään ei ole suotavaa.

Tullakseen toimivaksi, ehdotus kaipaa muutoksia.

83 "VASARAHAI"

Ehdotus vie museokeskuksen alueen äärimmäiseen takakulmaan, jopa osittain nykyisen vesialueen päälle. Museon ympäriltä on kaitvettu pois suuret alueet olemassa olevaa laituria, joka sitten on korvattu rakennuksella ja uivilla laitureilla. Ehdotuksen formalistinen idea tuntuu osittain kangistavan suunnitel-

maa. Vesiaihe erottaa rakennuksen liiankin erilleen muusta satama-alueesta.

Ehdotuksessa on esitetty vaihtoehtoinen liikenneyhteys museokeskusalueelle. Liikennejärjestelyjä leimaavat pitkät yhteydet ja alueen perälle johtavien väylien kapeus.

Puurivistöjen väliin jäävä tapahtumakenttä toimii hyvin erillisenä ja korostaa toimintaa maalla, kun museokeskus kelluu aluksena laiturissa. Urbaanipuiston tapaan toteutettu viherrakentaminen sopii sataman karuun ympäristöön, joskin sen laajuutta ehdotuksessa voisi supistaa lähemmäs puuryhmää.

Kymenlaakson maakuntamuseon perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kolmeen eri kerrokseen. Vaihtuvat näyttelyt ja niiden rakentamisen kannalta tärkeät aputilat sijaitsevat toimimattomasti eri kerroksissa. Pitkänomaiset näyttelytilat eivät ole parhaat mahdolliset. Ehdotuksessa meri on voimakkaalla ja haasteellisella tavalla läsnä – rakennus on veden ympäröimä.

3.3 Perusluokka

1 "IÄSKULKIJA"

Rakennus on sijoitettu kauas niemen kärkeen. Sisäänkäynti sijoittuu luontevasti rakennuksen pätyyn. Aulatilat on kapea ja työtiloissa on sokkeloisia käytäviä. Museotilat ovat selkeät, tosin kolmikerroksisuus rasittaa toiminnallisuutta. Ulkoarkkitehtuuri on hallittua, mutta rakennusta vaivaa lievä monumentaalisuus.

Perusnäyttelyt ovat hankalasti kolmessa eri kerroksessa ja vaihtuvien näyttelyiden tilan suhde aputiloihin on toimimaton.

Julkisivut ovat anonyymit, rakennuksessa ei ole merihenkisen museorakennuksen tuntua. Näkymät meren suuntaan on sisätiloissa suljettu. Sisääntulotila on ahtaasti oloinen.

4 "RANTAKALLIOLLA"

Ehdotus kääntää selkänsä merelle ja rakentaa suojatun etupihan kaupungin puolelle. Laiturilinjan muokkaus tuo meren näkyväksi elementiksi sisääntulosivulle. Meren puoli kärsii kuitenkin autopaikkojen sijoittamisesta. Merijulkisivu on virastomainen.

Rakennuksen massoittelessa on meren aaltojen muotoa, lasiosat katkaisevat pitkänomaisen rakennusmassan. Toimisto- ja työhuoneiden sijoittelu sulkee sisänäkymiä merelle. Kahvio sijaitsee ilmansuunnallisesti huonossa paikassa, mutta siihen avautuu merinäköala.

Yleisöpalvelutilat ovat hyvin saavutettavissa.

Merimuseon työnäytöstilan sijoitus on ongelmallinen ja näyttelytilojen järjestelyissä on toiminnallisia puutteita. Varastotilojen sijoitus on kulkujen kannalta ongelmallinen.

Yksi todella harvoista ehdotuksista, joissa kaupungin puoleista sivua on kehitetty pääjulkisivuna. Samalla kuitenkin länsipuolista pitkää laituriosuutta on käsitelty täysin toisarvoisena elementtinä.

5 "KONTTI"

Keskeneräinen ehdotus, jonka arvioimista vaikeuttaa viitteellinen esitystapa. Sisätilat ja tilajärjestelyt ovat jääne tutkimatta. Julkisivuisa on kuitenkin positiivisia aineksia.

Rakennuksen sisäänkäynti on sijoitettu piilotetusti meren puolelle. Aulatilat ovat monimutkaiset ja ahtaasti

Perusnäyttelyt ovat hankalasti kolmessa eri kerroksessa. Näyttelytilojen ratkaisuihin on toiminnallisia ongelmia. Henkilökunnan työhuoneet avautuvat pienille valopihoille.

Rakennus on laatikkomainen. Suurin "uloke" on huoltopihan puolella lastausoven kohdalla. Muodolla korostetaan toisarvoista sisäänkäyntiä. Sijainti laiturilla vaikuttaa hieman sattumanvaraiselta.

6 "12"

Rakennus levittyy laajalle alueelle ja sulkee ti-

lat yhtenäisen katon alle. Rakennus on sijoitettu laiturialueelle siten, että se ei enää ole kierrettävissä. Rakennuksen komein tila on paikoitusalue. Rakennuksen muoto vaikuttaa linjakkaalta, mutta siinä on toisaalta teennäisen ja keskeneräisyyden tuntua. Hahmo luo miellelyhtymiä välimerelliseen hotellirakennukseen.

Näyttelytilat ovat keskirungossa, sisäänkäynnin lähellä. Tilallisesti ne ovat kaikki samanarvoisia ja kuivahkoja.

Korkea perusnäyttelytila on hankala, se on liian kapea ja pitkä. Veneiden kuljetus korkeaan tilaan on ongelmallista. Matala näyttelytila on myös varsin pitkä. Näyttelyrakennus ja huoltotilat on osin sijoitettu pitkien käytävien päähän vaihtuvien näyttelyiden tiloista.

8 "JÄÄKRUUNU"

Ehdotus on muista poikkeava veistoksellinen saari. Ratkaisu on kiehtova ja kompakti. Sijoitus erilliseen saarekkeeseen jättää muun laituri-alueen vapaaseen käyttöön. Sijainti aiheuttaa liikenteellisiä ongelmia mm. huollon suhteen. Ulko- ja sisäarkkitehtuuri eivät kohtaa.

Luonnosmaisuus ja välikerrosten puuttuminen esitetyn materiaalin joukosta vaikeuttaa arvostelua.

11 "PITKÄPAASI"

Rationaalinen ehdotus jota vaivaa kaaviomaisuus. Museokierto tapahtuu pitkän käytävämäisen aulan välityksellä. Ulkoarkkitehtuuri

on hallittua joskin messuhallimaista.

Rakennus on hahmoltaan tavanomainen. Sisääntulo on sijoitettu hyvään suuntaan. Pitkä ja kapeahko aula ei näytä avaavan kävijälle suuria, houkuttelevia näkymiä näyttelytiloihin. Perusnäyttelyt on sijoitettu hankalasti kolmeen kerrokseen. Auditorion ja kahvilan käyttö ilta-aikaan on ongelmallista ilman selkeämpiä rajoituksia.

17 "PYÖRRE"

Ehdotus on muotokielessään ehjä ja johdonmukainen, mikä toisaalta johtaa ongelmiin sisätiloissa. Näyttelytilat ovat vaikean muotoiset mutta mielenkiintoiset. Kaikki liikenne tapahtuu aulan kautta, ja kierto ei ole joustava.

Ulkoarkkitehtuuri on suuripiirteistä ja mielenkiintoisen veistoksellista. Rakennuksen muoto ja julkisivumateriaalit luovat liikkeen tuntua rakennusmassaan. Julkisivuissa käytetty samoja materiaaleja kuin satamassa muutenkin, poikkeaa muodollaan muusta satamarakentamisesta.

Selkeään kolmijakoon perustuva ratkaisu ei toimi hyvin hajanaisuutensa vuoksi. Tilojen väliset pitkät etäisyydet luovat toimimattomuutta. Sisäänkäyntiä voi olla vaikea löytää.

Lippukenttä on satamaan sopiva rakennettu aihe, joka täyttää rakennuksen edustan välitilaa.

Pohjoislaituriin liittyvä tila ja sen liittyminen rakennukseen on hauskesti kehitelty.

19 "SIMPUKKA"

Simpukan viuhkamainen rakennusmassa on viety voimakkaasti muokattujen rantalaiturien kärkeen, jolloin sen saavutettavuus jalkaisin heikkenee. Laiturirakenteiden runsaalla muokkaamisella ei ole saavutettu riittävää mielenkiintoa eikä se ole taloudellisesti perusteltua. Rakennuksen suhde rantaan ja museoaukioon jää irralliseksi.

Ehdotuksessa ei ole otettu kantaa laajentamismahdollisuuteen ja liikenteellinen tarkastelu suhteessa matkustajasatamaan on jätetty auki. Rakennuksen ulkomuodossa tekijä viittaa jäälohkareisiin ja rantakallioihin. Samalla rakennus saa kuitenkin ehkä liiankin taidemuseomaisen leiman.

Rakennuksen kokonaishahmo jää varsin umpinaisena möhkälemäiseksi. Sitä on pehmentetty jakamalla massoja voimakkaan kulmikkaisiin osioihin. Sisääntulo sijoittuu luontevasti rakennuksen luoteisnurkkaan. Aulasta avautuvat näkymät näyttelytiloihin jotka muodostavat yhtä jatkuvaa tilaa. Niistä voidaan helposti avata näkymiä merelle.

Maakuntamuseon tilat on jaettu toimivuuden kannalta huonosti. Merimuseon kannalta näyttelytilat ovat toimivia, mutta työtilojen yhteydet ovat hieman sokkeloisia.

Näyttelytiloja ei voi luontevasti sulkea museoiden kiinni ollessa, joten auditorion iltakäyttö on hankalaa.

20 "MERENNEITO"

Ehdotus on uutta etsivä, mutta toiminnallisesti jäsentelemätön ja keskeneräinen. Katon muodostavat lupaavat limittyvät siivet, mutta ne eivät esiinny plaanitasolla. Verkkopurje jää hyvin irralliseksi. Katettua ulkotilaa on liiankin paljon.

Sisäänkäynti on keskustasta tullessa hieman piilossa. Muoto johtaa pitkiin käytävätiloihin, ja työtiloissa on sokkeloisuutta.

Rakennus on jopa satamamittakaavassa ylisuuri, muodoiltaan hiukan pelottavakin.

25 "VÄRE"

Museotilojen sijoittaminen peräkkäin rakennuksen takaosaan ei ole hyvä ratkaisu. Merimuseon tilat ovat tasakorkuiset. Massojen kääntely tuntuu väkinäiseltä maneerilta, rauhallisemmalla otteella olisi päästy pidemmälle.

Rakennus on sijoitettu positiivisesti lähelle merta. Aulatila on sokkeloinen ja perusnäyttelytilat eivät avaudu aulasta. Tullakseen toimivaksi tämä epäsymmetrisen jääkuution mieleen tuova rakennus kaipaa tilojen uudelleenjärjestelyä.

Pitkät välimatkat rakennuksen sisällä hankaloittavat museoiden toimintaa.

Näyttelytilojen sisäänkäynnit on viety rakennuksen takaosaan toisarvoiseen tilaan. Aulatilat eivät aukene eivätkä johda mihinkään.

Rakennuksen ulkoarkkitehtuurin erikoisuus on meren puolen korkea lasiseinä, joka ei kuitenkaan ole luonteva osa rakennuksen kokonaisuutta.

26 "FFF"

Rakennukseen sisäänkäynti on tontin koillisestä, joka pakottaa vierailijan kulkemaan koko rakennuksen ympäri ennen kuin pääsee sisään. Keskustan suunnalta lähestyvä asiakas joutuu ehkä hakemaan sisääntuloa. Ulkoarkkitehtuuri on varastomaista. Sisääntuloalueen monumentaalisuus antaa viitteitä toisenlaista julkisivukäsittelystä. Rakennuksen luoteisjulkisivun ja meren välinen alue jää passiiviseksi.

Auditorio on hankalasti sijoitettu toiseen kerrokseen. Toimistohuoneet ovat osin vailla luonnonvaloa.

Näyttelytilat ovat toiminnallisesti varsin hyviä, mutta pitkät välimatkat rakennuksen sisällä hankaloittavat toimintaa.

Meripäivien toiminnot on otettu hyvin huomioon, mutta pohjoislaiturin muotoilu ja siirto on kallis ratkaisu.

Sisätilojen suunnittelusta puuttuu selkeys ja johdonmukaisuus.

30 "TORNATOR"

Ammattitaitoisesti tehty ehdotus jossa aiheiden lukumäärä kuitenkin vesittää pääajatusten. Rakennusta, ilmeisesti mm. kulkuteiden selkiinnyttämiseksi, halkova levy tuntuu yli-

määräiseltä elementiltä. Aulajärjestelyt ovat onnistuneet. Sisäänkäynti on sijoitettu hyvin, rakennukseen on helppo mennä. Museotiloissa kulkemiseen ei ole kuitenkaan paneuduttu riittävästi.

Rakennus on viety turhan kauaksi kaupunkirakenteesta. Veden läheisyys on kuitenkin positiivista. Itse museotilat ovat verrattain toimivat

Veden ylle kurottuva kahvilaterassi on paikalla mielenkiintoinen, rannan suuntainen kulku rantalaiturilla on kuitenkin ilmeisesti ulkopuolisilta estetty.

Ranta-alueelle osoitetut istutukset tuntuvat luonnonmukaisuudessaan vierailta satamamiljöössä, niiden käsittelyn tulisi olla abstraktimpaa.

31 "KOJAMO"

Taitavasti esitetty, kiehtova ehdotus jossa sisältö kuitenkin jää muodon vangiksi. Loheen puettut tilat ovat käytävämäisiä ja vaikeasti käytettäviä. Laajennuksen ulkoasu kertoo muodonantolisesta johdonmukaisuudesta.

Heikkous museotoiminnan kannalta on kolmeen eri kerrokseen sijoitetut perusnäyttelytilat

Perspektiivikuva kertoo kauniista virtaavista sisätilan muodoista.

34 "VÄYLÄ"

Sisäänkäyntisiivet muodostavat luonnollisen

pihan sisäänkäynnin kohdalle. Dramaattisesti kohoavat rakennusosat tosin varjostavat sitä ikävästi. Sisäänkäyntiyhteys museoon on selkeä. Sisäjärjestelyt ovat myös varsin selkeät joskin aulaa vaivaa putkimaisuus ja luonnonvalon puute. Kulku kirjastoon ei ole selkeä ja museot ovat eristetty toisistaan toisessa kerroksessakin.

Museovieraan kannalta näyttelytilat sijaitsevat sisääntulosta katsoen liian kaukana kapeahkon käytävän päässä. Näyttelytilan ramppi on hyvä ajatus.

Alakerran työtilat ja varastot ovat toimivia, mutta Merimuseon perusnäyttelytilojen sijoitus ja rytmittely on ongelmallinen.

Ehdotus on sen verran laaja ja leveä, että se lähes sulkee huoltoyhteyden laiturin takamaastoon.

37 "AHTAAJA"

Sympaattisen rationaalinen ehdotus joka luo miellelyhtymiä terminaali- ja satamarakennuksiin. Julkisivut ovat arkaaiset, ehkä turhankin vaatimattomat. Sisätiloissa rationaalisuus kuitenkin ilmenee pitkänä käytävinä ja jäykkyytenä.

Sisäänkäynti rakennukseen on oikealla suunnalla. Selkeään kolmijakoon perustuva ehdotus ei välttämättä toimi kaikilta osin, vaan voi hajauttaa toimintoja. Tilojen välisiä yhteyksiä ei ole pohdittu loppuun asti. Museotiloissa on toiminnallisia ongelmia. Sisääntulotilat ovat käytävämäisiä, eikä mielenkiintoisia näkymiä

avaudu. Julkisivuissa on käytetty puuta pehmentämään pintoja, joiden tunteissa asiakas liikkuu.

Laiturialueen istutuksilla on rajattu luontevasti ulkotiloja, jotka liittyvät rakennuskokonaisuuteen.

38 "TWIST"

Tilallinen idea vierekkäin kulkevista museoista on mielenkiintoinen, mutta vaikea toteuttaa. Etäisyydet ovat pitkät ja toiminnallisuus puutteellinen.

Julkisivut ovat lupaavat joskin hyvin viitteelliset. Laiturin muokkaaminen tekijän ehdotuksessa laajuudessa on kallista.

Sisäänkäynti rakennukseen on kohtuullisen hyvin päädyttä. Tilojen järjestelyt eivät palvele arjen museotyötä. Toimistotilat ovat vailla luonnonvaloa.

40 "VMW"

Sisäänkäynti rakennukseen on oikealla suunnalla. Museokävijän on helppo löytää tiensä aulasta eteenpäin. Näyttelytilat hakevat hauskaasti pyöreää muotoa, mutta esim. näyttelyrakentamisessa tarvittavat aputilat on sijoitettu liian kauas huoltotien taakse.

Merimuseon osalta näyttelykierto on hankalasti suunniteltu ja veneiden siirto on vaikeaa venevarastossa.

Rakennuksen sijoitus on hyvä, lähellä kaupunkia ja rantaa. Suhde rantaan ja museoalukseen

jää kuitenkin etäiseksi. Sisääntuloon liittyvät toiminnot muodostavat hyvän kokonaisuuden.

41 "NEMO" / PL

Ulkoarkkitehtuuriltaan vaatimaton ehdotus, jonka julkisivuratkaisut tuntuvat hakevan vielä muotoaan. Sisääntulojulkisivu meren puolelta on niukkailmeinen ja varastomainen. Ehdotuksessa pääpaino on keskitetty sisätilojen suunnitteluun ulkotilojen jäädessä vähemmälle huomiolle.

Museovieraan kannalta katsoen tilat toimivat, mutta Kymenlaakson maakuntamuseon työtilat kaipaavat uudelleenjärjestelyä.

Museokeskuksen sijoitus kilpailualueelle jättää tilaa muille toiminnoille, mutta varaus on ehdotuksessa jätetty hyödyntämättä.

42 "REDILLÄ"

Sisäänkäynti rakennukseen on oikealta suunnalta. Rakennusmassa on venytetty ulottumaan tuhlailevasti koko kilpailualueelle ja on mittakaavaltaan jopa satama-alueellekin vieras. Liikennöintiä matkustajaterminaaliin ei ole esitetty.

Rakennuksen muoto tekee kulkuyhteydet talon sisällä pitkiksi. Arjen museotyön kannalta ratkaisu ei toimi.

Merimuseon perusnäyttelytila on pitkä ja kapea ja sellaisenaan toiminnan kannalta hankalasti suunniteltavissa.

43 "TUORE SUOMALAINEN AHVENFILE"

Perusasetelma on johdonmukainen, mutta jäykkä. Vapaampi massojen sijoittelu olisi ollut ehdotukselle eduksi. Ulkotilan muodostus on heikkoa. Rakennus suuntautuu rantaan, mutta rantatoimintojen käsittely on kesken-eräistä. Sisääntulon sijainti meren puolella ilman selkeitä viitteitä on epäedullinen.

Ensimmäinen kerros on käytävämäinen, näyttelytilat komeat joskin vaikeasti hyödynnettäviä. Auditorion, kirjaston ja opetustilojen sijoittaminen toiseen kerrokseen on toiminnallisesti hankalaa. Toimistotiloissa on toiminnallisia ongelmia.

47 "AALTOLIIKE"

Rakennus on sijoitettu alueen keskivaiheille, jolloin sen taakse jäävä tila on selkeästi käytettävissä. Sisäänkäynti on piilossa keskustasta tultaessa.

Kaarimuodoista koostuva metafloristinen julkisivu kaupungin suuntaan on persoonallinen ja hyvin sommiteltu, toisaalta sen muodonantossa on formalismi lähellä

Lasiseinäisen aulan kautta avautuva rakennuksen suhde rantaan on omalla tavallaan viehättävä. Aula on kovin pitkä, kuten myös toisen kerroksen käytävä. Laiturin yli kurottautuvat katseleparvekkeet luovat läheisen suhteen laiturin ja mereen. Merimuseon näyttely- ja työtilat ovat toiminnallisesti hankalia.

Kymenlaakson maakuntamuseon näyttelytilat

ovat toisarvoisessa asemassa, kaukana sekä sisäänkäynnistä että henkilökunnan työtiloista.

49 "ARKKI JA PARKKI"

Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri on hallittua ja miellyttävää, mutta toisaalta sovinnasta. Rakennus sijoittuu laiturin tuntumaan, mutta suhde veteen jää silti etäiseksi. Laajennukselle jää väljästi tilaa.

Pääsisäänkäynti rakennukseen on yleisestä linjasta poiketen maan puolelta. Sisäänkäynnin saavutettavuus keskustasta on erittäin hyvä.

Aula on pitkä ja kapea, mutta kuitenkin toimiva ja johdattaa museokävijän sujuvasti näyttelyihin. Museotyön kannalta ehdotus voisi pienin muutoksin olla toimivakin, mutta tilajärjestelyjonomaisuudessaan on kuivakas.

50 "HYLKY"

Rakennus on viety lähelle laiturinreunaa, jonka muotoilu ei tunnu välttämättömältä. Sisäänkäynti on ehdotusten yleislinjasta poiketen ns. maan puolelta.

Rakennus on ellipsin muotoinen paviljonki, jossa sama muotoaihe toistuu tiloissa ja kattoikkunoissa. Ratkaisu tuntuu käyttökelpoiselta lähtökohdalta. Laaja runkosyvyys antaa joustavuutta suunnittelulle ja muutoksille.

Aula pyöreine lipunmyyntipisteineen toimii. Museoiden tilat eriytyvät liiaksi toisistaan. Kirjasto on sijoitettu kauaksi aulasta eikä ravinto-

lasta avaudu merinäköala. Tilojen toimivuudessa on muutenkin toivomisen varaa.

51 "VIRTA"

Rakennuksen aaltoileva struktuuri on mielenkiintoinen, joskin ulkoarkkitehtuurin arvot jäävät ehdotuksessa liikaa katsojan mielikuvituksen varaan.

Sisäänkäynti on piilossa keskustasta rakennusta lähestyttäessä. Laajennettavuus on hyvä.

Pohjaratkaisun periaate on kehityskelpoinen, mutta esitys on kaaviomainen.

Kymenlaakson maakuntamuseon tilajaon osalta ehdotus on keskeneräinen. Merimuseon näyttelytilat ovat suhteellisen toimivat, mutta esimerkiksi työtilojen osalta kulkuja puuttuu ja suunnitelma vaikuttaa keskeneräiseltä.

52 "LIPPULAIVA"

Rakennus on massaltaan varsin pitkä ja käyttää lähes koko kilpailualueen. Lähestymissuunnan toiminnallinen ja kaupunkikuvallinen jäsentely on hajanaista.

Länsisivun ilme on raikas ja kehityskelpoinen. Itäisivun voimakas rytmitys tuntuu ylimuotoilulta tässä yhteydessä. Sisäänkäynnin löydettävyys seinäpoimujen joukosta on katoksen ja museo-tekstin varassa.

Aula-alue jakaa rakennuksen liian totaalisesti kahteen eri museoon.

Asiakkaan on helppo suunnistaa aulasta esim. vaihtuviin näyttelyihin ja auditorioon sekä opetustiloihin, mutta varsinaiset museotilat eivät avaudu sisääntuloon. Pohjaratkaisut eivät kaikilta osin toimi.

54 "LAGUN"

Rakennus on viety aivan Pohjoislaiturin kärkeen. Ainoana ehdotuksista Länsivarasto on säilytetty. Sisäänkäynti sijoittuu näkyvästi ja selkeästi keskelle rakennusta.

Massoittelultaan selkiintymätöntä rakennusta koristavat vetotankorakenteet, joiden rakenteellinen merkitys kuitenkin jäänee kyseenalaiseksi.

Perusjäsentelyltään toimivaa pohjaratkaisua vaivaa erityisesti aulatilojen osalta selkeyden ja suurpiirteisyyden puute. Merimuseon perusnäyttelytila on suhteellisen toimiva, mutta huoltoliikenteen kulku on huonosti suunniteltu.

55 "MERIKOTKA"

Rakennus on sijoitettu erilleen muusta rakenteesta laiturialueen kärkeen. Ulkotilojen jäsentely on toimiva, mutta mitänsanomaton.

Kotkan hengen tavoittelu on johtanut vanhah-tavaan ja liian arkiseen ulkoarkkitehtuuriin. Sisäänkäynti rakennuksen ytimeen voisi antaa hyvät lähtökohdat toimivalle perusratkaisulle. Verstas ja varastotilat sijoittuvat kovin keskeisesti ja kävijäliikenne jakaa ne kahtia.

Myös teollisuudesta (ei vain satamasta) innoituksensa saanut ehdotus on pääosin toimimaton, joskin näyttelyvieraan on helppo löytää tiensä esim. vaihtuvien näyttelyiden tiloihin. Kaikissa toimistotiloissa ei ole luonnonvaloa.

Aulatila on pitkä ja kapea ja Merimuseon näyttelytilat ovat toiminnan kannalta hankalia.

56 "KRYSSI"

Omaperäisesti suunniteltu sijainti, joka edellyttää huomattavia ja kalliita laituritöitä. Ulkoarkkitehtuuri on raikasta ja mielenkiintoista ja rakennus on kiinteä kokonaisuus. Kokonsa ehdotus on hakenut satamahallien massiivisesta mittakaavasta. Sisääntulo on sijoitettu näkyvästi keskelle rakennusta, monumentaalisen portaikon äärelle. Veteen laskeutuvat portaat jäävät toiminnallisesti irrallisiksi ja erottavat museorakennuksen ja -laivat kauas toisistaan.

Noin 1300 m² suuruisten tilojen sijoittaminen erilleen varastorakennukseen P6 haittaa Museokeskuksen toimintaa. Myös varaston vapaaksi jäävän liki 7000m²:n käyttäminen tehokkaasti muuhun käyttöön on hankalaa.

Rakennus kääntää selkensä tapahtumakentälle, joka samalla jää erilleen muista rantalaiturille sijoittuvista Meripäivätoiminnoista.

Kymenlaakson Maakuntamuseon perusnäyttelytilat sijaitsevat erittäin epäkäytännöllisesti kolmessa eri kerroksessa. Näyttelytilojen kolmiomainen muotoilu ei tue joustavaa näyttelysuunnittelua. Opetustiloihin kulku on järjestetty hankalasti kahvilan kautta ja veneiden

kuljetus Merimuseon näyttelytilaan on vaikea järjestää. Lisäksi varastot ja alueellisen meriarkeologian työtilat ovat eri rakennuksessa, mikä on toiminnallisesti hankala ratkaisu.

61 "AJOPUUT"

Rakennuksen suhde rantalaituriin jää etäiseksi vesiaiheesta huolimatta.

Sisäänkäynti jää piiloon. Esitetty laajennus muuttaisi huomattavasti sisäänkäyntijärjestelyjä. Julkisivut ovat kovin kaaviomaiset.

Perusratkaisu on toimiva. Merimuseon perusnäyttelytila on pitkä ja kapea, mikä on näyttelysuunnittelun kannalta hankala ratkaisu. Tiloissa on vaikeaa tehdä arjen museotyötä täysipainoisesti. Auditorion sijainti kapean käytävän päässä on yleisön kulun kannalta hankala ratkaisu. Merimuseon työtilat ovat melko toimivat.

67 "MAININGIT"

Museokeskus on sijoitettu huolellisesti ja täsmällisesti rakennuspaikalle. Rakennusmassojen muotokielen samankaltaisuuden vuoksi niiden väliltä puuttuu riittävä jännite. Ehdotuksen arkkitehtoninen ydin on katon poimuttuneissa muodossa, joka ei kuitenkaan yksinään ole riittävän kiinnostava ja tuntuu irralliselta suhteessa rationaaliseen pohjaratkaisuun. Julkisivukäsittely ei vakuuta.

Sisäänkäynti jää hieman piiloon keskustasta tultaessa. Ehdotus on selkeästi jäsenyvä ja toimiva. Pohjaratkaisu on tehokas ja pienin muutoksin toimiva.

70 "SUUNTIA"

Mielenkiintoinen perusasetelma, jossa rakennus työntyy voimakkaana kiilana pitkälle kilpailualueen eteläpäähän. Sisääntulosuunnat museon kahta puolta rakennuksen keskipisteeseen ovat mahdollisia, mutta jakavat näyttelytilat erilleen rakennuksen kumpaankin päähän. Keskeisaulasta on komeat näkymät merelle. Sisääntuloramppi liittyy luontevasti rakennuksen julkisivuun ja kätkee alleen myös toiminnallisia tiloja.

Ulkoarkkitehtuuri on selkeää ja suurpiirteistä, julkisivu kauttaaltaan lasia. Julkisivun lieene tarkoitus antaa aineeton ja keveä vaikutelma, mitä voidaan epäillä, varsinkin muutaman käyttövuoden jälkeen teollisuus- ja meri-ilmastossa.

Näyttelytilat, varsinkin vaihtuvat näyttelyt sijaitsevat melko etäällä aulasta.

Ehdotus ei kaikilta osin toimi. Yleisötilat ovat jäsentymättömät ja hankalakulkuiset, lisäksi Merimuseon näyttelytilat eivät toimi.

71 "MAGNUM"

Rakennuksen pisaramainen pyöreys herättää monia mielikuvia, joiden liittyminen museokeskukseen jää kuitenkin epämääräiseksi. Pääosin suoralinjaiset tilajärjestelyt liittyvät paikoitellen väkimmäisessä kaareviin ulkoseiniin. Ehdotus on tuhlailen tehoton ratkaisu.

Selkeä, symmetrinen rakennusmassa edellyttäisi myös pohjaratkaisuissa määrätietoisempaa otetta. Persoonallinen ehdotus, joka ei kuitenkaan museotyön kannalta katsoen toimi.

Perusnäyttelyt on sijoitettu kolmeen eri kerrokseen. Tilat ovat Merimuseon kannalta melko toimivia, mutta työtiloissa on paljon käytäviä.

75 "NAVIGARIUM"

Ehdotus on massoitteeltaan ja toiminnalliselta ratkaisultaan selväpiirteinen ja hallittu. Kaarimuotojen metafora ei aivan avaudu. Rakennus on voimakkaan plastisine muotoineen monumentaalinen ja jättää kävijään tietyn etäisyyden, jopa aivan konkreettisesti. Aulatila, jota kahvila jatkaa, on käytävämäinen ja näköalat sieltä merelle ovat kovin rajatut.

Ehdotuksesta ei löytynyt kaikkia tilaohjelman neliöitä. Tilat ovat Merimuseon kannalta melko toimivia, mutta työtiloissa on paljon käytäviä ja osa työhuoneista avautuu aulatilaan.

76 "KALLIOLLA"

Lähes laiturialueen kärkeen viety raskas ratkaisu. Ehdotus on esitetty huolellisesti, mm. useita kaavioita käyttäen. Se ei ole kuitenkaan helpottanut luettavuutta tai kiteyttänyt suunnitelmaa.

Ehdotuksen muodonanto on mielenkiintoista, mutta raskasta ja hieman tunkkaista. Sisäänkäynti on melko etäällä keskustasta tultaessa, joskin tulo museokeskukseen sisältää hyvän sarjan erilaisia tiloja ja elementtejä. Ratkaisussa on paljon liikennetilaa ja pitkiä yhteyksiä.

Rakennusta on tuotu lähemmäksi kaupunkia laajalla lähestymispuistolla, joka kunnianhi-

moisuudestaan huolimatta istutuksineen ja aaltomuotoineen kuitenkin on vieras satamaympäristölle. Rakennuksen vahvat muodot jäävät arvoituksellisesti puiston piiloon. Mielenkiintoisin osa julkisivuista suuntautuu pohjoiseen, josta suunnasta rakennusta harvemmin tarkastellaan.

Museokeskuksen toiminnot eivät onnistu kaikilta osiltaan. Veneiden kuljetus Merimuseon näyttelytilaan on hankalaa ja niiden kuljetus varastoista työnäytöstilaan on järjestetty perusnäyttelytilan kautta, mikä on toiminnallisesti ei toivottava ratkaisu.

77 "KORENTO"

Rakennuksen kokonaisidea jää hämäräksi. Pohjat muodostavat mielenkiintoista ulkotilaa ja kontrasteja, mutta ulkoarkkitehtuuri jopa latistaa hyvän lähtökohdan. Päämassan hahmottomuudessa on ehdotuksen ongelma. Sisäänkäynti laiturilta on hieman piilossa keskustalta tultaessa.

Massoitteluidea on johtanut melko hajanaiseen toiminnalliseen ratkaisuun ja kasvattanut kulkuyhteyksiä. Laaja nivelosa näyttelytilojen ja taustatilojen välillä on luonteeltaan epäselvä ja pinta-ala on suuri. Vesiallas sisäänkäynnin yhteydessä on vieras ja tarpeeton ele. Suoran laiturilinjan rikkominen museokaupan ja kirjaston muodostamalla rakennusmassalla sitoo rakennuksen paikkaansa ja luo jännitettä rakennuksen ja rannan väliin.

Vaihtuvien näyttelyiden tilan muoto vaikeuttaa näyttelyiden ripustusta. Näyttelytilat ovat

komeita halleja, mutta vaatisivat huomattavasti lisärakenteita, joilla perusnäyttelyiden matalampaa tilaa vaativa ripustus voidaan toteuttaa.

Kaikki näyttelytilat ovat korkeaa tilaa, mikä on tarpeetonta ja näyttelysuunnittelun kannalta hankalaa. Työtiloissa on pitkiä ja kapeita käytäviä, tavaraliikenne on vaikeasti hoidettavissa.

78 "ARMADA"

Ulkoarkkitehtuuri on suurpiirteistä ja selkeää, mutta suhteiltaan kömpelöä ja kuivakasta. Perusmassat ovat eri materiaaleistaan huolimatta liian samankaltaisia. Suhde rantaan jää etäiseksi.

Pohjaratkaisu on kaaviomainen mutta kuitenkin perusratkaisultaan varsin kehityskelpoinen. Sisätilat hahmottuvat hyvin. Huoltoyhteyksien toimivuus askarruttaa.

Aula ja Suomen merimuseon korkea näyttelytila on piirretty yhtenäiseksi tilaksi, joten näyttelyn ilmasto-olosuhteiden hallinta on vaativaa. Kirjasto ja arkistotilat sijaitsevat kaukana toisistaan, samoin vaihtuvien näyttelyiden tila on kaukana rakennustiloista. Kulku kirjastoon ja opetustiloihin on hankalaa.

79 "CARGO"

Kompakti ehdotus, on sijoitettu aivan alueen eteläosaan säästämällä paljon rakennuspaikasta myöhempään käyttöön. Arkkitehtuuri on rationaalista, vanhat varastorakennukset liiaksi mieleen tuovaa. Ehdotukseen on haettu

persoonallisuutta julkisivuväriytyksellä. Sisäntulo on ehdotusten yleislinjasta poiketen mantereen puolella.

Aula on melko pieni. Merimuseon esinevarastot ovat kolmannessa kerroksessa, mikä on esinelikenteen kannalta hankalaa, myös työnäytöstilän sijainti on ongelmallinen. Eri tilojen sijoittelu on arjen museotyön kannalta ongelmallista.

80 "VEMMA"

Rakennus käyttää koko kilpailualueen venyttyä korostetun pitkäksi, rannan suuntaiseksi massaksi. Laiturikaista on yksitoikkoisen kapea ja kulku pääsisäänkäyntiin keskeltä rakennusta, meren puolelta pitkäksi. Ehdotuksen liikennejärjestelyissä on poikettu annetuista suunnitelmista ja johdettu liikenne alueelle Ruukinkadun päätteeksi esitetyn liikenneympyrän kautta. Tällöin on jäänyt huomioimatta Tornatorintien kautta suunniteltu uusi keskustan sisääntulotie.

Massoittelu on vaihteleva ja eloisa ja esitetyt materiaalit reippaan karkeita.

Rakennuksen pitkänomainen muoto synnyttää pitkiä etäisyyksiä myös rakennuksen sisälle. Näyttelyvieraan kannalta katsoen kahden museon perusnäyttelyt sijaitsevat kaukana toisistaan. Toimistotilojen suunniteltu näyttää jääneen kesken.

81 "PÄHKINÄNKUORESSA"

Arkkitehtoninen idea on kiinnostava ja selkeä

ja muodostaa voimakkaan vastakohtan satama-alueen suorakulmaiselle varastoarkkitehtuurille. Rakennusmassat ovat kuitenkin turhan samankaltaisia muodonannoltaan ja niiden välinen jännitteisyys jää laimeaksi. Yhdistävät aulatilojen tekniset ratkaisut on esitetty varsin viitteellisesti. Rakennusmassojen sisäänpäin kääntyneisyys on kontrastinen aulan avoimuudelle, mutta tekee niistä vaikeasti lähestyttäviä, ei anna viitteitä niiden sisällöstä eikä tarkoituksesta. Sinänsä mielenkiintoinen massoitte-luidea jää satamaympäristössä vaisuksi.

Rakennuksen massoittelu mahdollistaa eriluonteisten ulkotilojen synnyn, mikä on kuitenkin jäänyt tarkemmin esittämättä.

Jako erillisiin osiin vaikeuttaa toiminnallisia ratkaisuja. Perusnäyttelyt on hankalasti hajautettu kolmeen eri kerrokseen.

82 "LIPPULAIVA"

Kompakti rannansuuntainen ehdotus, jonka muotokieli kertoo sataman konttiaiheesta. Ehdotuksen arkkitehtuuri on kiinnostavaa joskin sekä ulkoarkkitehtuuri, että esitys ovat hie-man kaaviomaiset. Pohjaratkaisut suunniteltu on tehty melko huolellisesti, mutta rakennuksen pituus aiheuttaa käytävämäisyyttä.

Pitkä aula ei tunnu houkuttelevalta, joskin asiakkaan on helppo löytää tiensä aulan perässä olevaan vaihtuvien näyttelyiden tilaan. Tilajärjestelyt eivät kaikilta osin toimi, esimerkiksi kulku Merimuseon perusnäyttelytiloihin on kahvilan kautta.

84 "KRONO"

Mielenkiintoisesti poikkeava ehdotus, jossa rakennus on sijoitettu laiturialueen päähän matkustajaterminaalin puoleiseen rajaan. Lähtökohtaa ei ole kuitenkaan osattu pitkälle hyödyntää. Laiturialue jää melko suureksi ja yhtenäiseksi, mutta museon liittäminen rantaan on vaatinut ylimääräisen syvennyksen kovertamisen pohjoiseen laituriin.

Ehdotuksen julkisivut ovat muodoltaan selkeitä ja väreiltään raikkaita. Muotokieli löytää viitteitä sataman arkkitehtuurista.

Rakennuksen pituus aiheuttaa käytävämäisyyttä, joka ei ole käytön kannalta toivottavaa.

85 "LAUTATAPULI"

Huolellisesti esitetty ehdotus, jossa rakennus on sijoitettu tiukasti kilpailualueen eteläpäähän, lähelle kaupunkia. Asiakaspaikoitukseen ja linja-autojen pysäköintiin on pääsy näin vain rannan kautta, mitä voitaneen pitää virheinä.

Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri on pelkistettyä ja suurimittakaavaista. Kulkuyhteydet ovat monimutkaisia ja ylimitoitettuja. Rakennus ei anna mahdollisuuksia riittävään muunteluun, osittain siksi, että perusnäyttelytilat ovat kapeita ja pitkiä.

Näyttelyissä olevat hauskat katselutasanteet monipuolistavat museokokemusta.

Puistoistutukset ovat laajat ja satamaympäris-

tölle vieraat. Konttipuisto saattaisi olla jatkokehittelyn arvoinen idea.

86 "8873"

Kehittymätön ratkaisu, joka on saanut lähtökohtansa laitureiden suunnista. Kaaviomainen esitys, jonka kehittäminen on jäänyt puolitiehen. Kalliisti avattu vesiaihe on jäänyt hyödyntämättä.

Selkeästi kaksijakoinen suunnitelma sijoittaa museokeskuksen liian etäälle, lähes alueen äärimmäiseen kärkeen saakka. Kokonaisuus muodostuu hajanaiseksi, museotyön kannalta jää paljon toivomisen varaa.

Sisäänkäynti on rakennusten nivelosasta ja pitkine käytävineen rakennus ei ole yleisöystävällinen.

4. KILPAILUN RATKAISU

4.1 Palkintoluokan ehdotukset

Palkintolautakunta päätti asettaa ensimmäiselle sijalle ehdotuksen nro 65 "Hyöky", toiselle sijalle nro 72 "Alus" ja kolmannelle sijalle nro 18 "Mirri" sekä lunastaa ehdotuksen nro 58 "Merikotka".

Kunniamaininnat annettiin ehdotuksille nro 15 "Pequad", nro 16 "Luoto", nro 21 "Voima", ehdotus nro 28 "Neptunia" ja nro 63 "Portus vividus".

4.2 Palkintolautakunnan suositukset

Palkintolautakunta päätti suosittaa ehdotusta nro 65, nimimerkki "Hyöky" jatkotyön pohjaksi ja suunnittelutyön antamista ehdotuksen tekijöille.

Palkintolautakunta päätti antaa seuraavat kehittämishjeet kilpailun voittajaehdotukselle:

- Kilpailutyötä tulee kehittää siten, että huonetilaohjelma toteutuu
- Ehdotuksen taloudellisuutta tulee kehittää
- Ehdotuksen toiminnalliset puutteet tulee korjata yhdessä käyttäjien kanssa

4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

Palkintolautakunta hyväksyi arvostelupöytäkirjan.

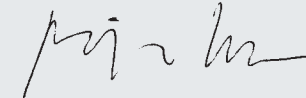
Osmo Pehkonen, puheenjohtaja

Leila Hietala

Marja Kukkonen

Lars Olsson

Eira Karppinen

Liisa Koho

Marja Pelanne

Ismo Malinen

Jyrki Tasa

Anders Adlercreutz

Katriina Jauhola-Seitsalo, sihteeri

Nimikuorten avaus

Nimikuoret todettiin avaamattomiksi tai Suomen arkkitehtiliiton uudelleen sulkemiksi.

Palkinnot saivat seuraavat tekijät:

Ensimmäinen palkinto 80 000 eur nro 65 "Hyökky"

Tekijä:

Ilmari Lahdelma, professori, arkkitehti SAFA
Tekijänoikeus:
Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy

Avustajat:

1. vaihe:

Mia Bungers, rakennusarkkitehti
Paula Julin, arkkitehti SAFA
Juho Vuolteenaho, arkkitehtiylioppilas
Risto Wikberg, TaiK yo

Pienoismalli:

Seppo Rajakoski

Mallikuvaus:

Jussi Tiainen

2. vaihe:

Jukka Savolainen, arkkitehti SAFA
Juha Heino, arkkitehti SAFA
Risto Wikberg, TaiK yo

Rakenteet:

Insinööritoimisto Magnus Malmberg Oy
DI Eero Pekkari

Pienoismalli:

Malliveistämö V. Hakkarainen Oy
Pienoismallitoimisto Seppo Rajakoski

Toinen palkinto 60 000 eur nro 72 "Alus"

Tekijät:

Sari Nieminen, arkkitehti SAFA
Tuula Mäkinen, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Jouni Leino, sisustusarkkitehti SIO

Iines Warttainen

Liisi Warttainen

Rakenteet:

Insinööritoimisto Oy Matti Ollila & Co

DI Tero Aaltonen

LVI:

Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy

Ins. Jukka Sainio

Pienoismalli:

Lauri Karskela

Kolmas palkinto 40 000 eur nro 18 "Mirri"

Tekijät:

Jenni Hölttä, ark. yo.

Johanna Ojanlatva, arkkitehtiylioppilas

Veikko Ojanlatva, arkkitehtiylioppilas

Tuukka Vuori, arkkitehtiylioppilas

(tekijänoikeus tekijöillä)

Avustaja:

Ulla Kuitunen, arkkitehti SAFA

Asiantuntijat:

Rakenteet

Insinööritoimisto Oy Matti Ollila & Co

DI Tero Aaltonen

LVI

Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy

Ins. Jukka Sainio

Pienoismalli:

Matti Kangaspuro

Lunastus 20 000 eur nro 58 "Merikotka"

Tekijät:

Claudia Auer ja Niklas Sandás,
arkkitehdit SAFA

Auer & Sandás arkkitehdit Oy

3D-visualisointi:

Arttu Hyttinen / Adactive Oy

Rakenteet:

Insinööritoimisto Mikko Vahanen Oy

Di Vilho Pekkala

LVI:

Insinööritoimisto Niemi & Co Oy

DI Matti Niemi

Pienoismalli:

Seppo Rajakoski

**Kunniamaininta
nro 15 "Pe quad"**

Tekijät:

Juho Grönholm, arkkitehti SAFA
Antti Lassila, arkkitehti SAFA
Janne Teräsvirta, arkkitehtiylioppilas
Samuli Woolston, arkkitehti SAFA

Arkkitehtitoimisto ALA

**Kunniamaininta
nro 16 "Luoto"**

Tekijät ja tekijänoikeus:

Tuomas Uusheimo, arkkitehti SAFA
Kalle Hynynen, arkkitehtiylioppilas

Työryhmä 1. vaihe

Tuomas Uusheimo, arkkitehti SAFA
Kalle Hynynen, arkkitehtiylioppilas

Avustaja:

Sami Vikström, arkkitehti

Pienoismalli:

ympäristö: Matti Kangaspuro
rakennus: Viisax Oy

Työryhmä 2. vaihe

Tuomas Uusheimo, arkkitehti SAFA
Kalle Hynynen, arkkitehtiylioppilas
Sami Vikström, arkkitehti

Pienoismalli:

Klaus Stolt

**Kunniamaininta
nro 21 "Voima"**

Tekijät:

Riina Hakala, arkkitehti SAFA
Jussi Palva, arkkitehti SAFA
Ilkka Juhani Salminen,
arkkitehtiylioppilas
(tekijänoikeus tekijöillä)

Arkkitehtityöhuone Verstas

Avustaja 1. vaihe

Antti Lehto, arkkitehtiylioppilas

Avustajat 2. vaihe

Jari Saajo, arkkitehti SAFA
Juha Rantanen, DI (rakenteet)

Pienoismalli:

Matti Kangaspuro

**Kunniamaininta
nro 28 "Neptunia"**

Tekijä:

Jarkko Könönen arkkitehtiylioppilas

**Kunniamaininta
nro 63 "PORTUS VIVIDUS"**

Tekijä:

Tuomo Siitonen, professori,
arkkitehti SAFA

Avustajat:

Katariina Hakala, CAD-piirtäjä
Tommi Lehtonen, arkkitehtiylioppilas
Marko Salmela, arkkitehti SAFA

Liite 1

KOTKAN MUSEOKESKUS

KILPAILUTÖIDEN LUETTELO

NRO	NIMIMERKKI	A3	NK	OK	KPL	NRO	NIMIMERKKI	A3	NK	OK	KPL
1	IÄSKULKIJA	X	X	X	4	44	KRYSSI	X	X	X	6
2	MERTA	X	X	X	4	45	KYTKY	X	X	X	6
3	DIMARE	X	X	X	4	46	MERIKOTKA	X	X	X	4
4	RANTAKALLIOILLA	X	X	X	4	47	AALTOLIIKE	X	X	X	4
5	KONTTI	X	X	X	2	48	SILAKKALAATIKKO	X	X	X	4
6	12	X	X	X	4	49	ARKKI JA PARKKI	X	X	X	4
7	WELLAMO	X	X	X	4	50	HYLKY	X	X	X	2
8	JÄÄKRUUNU	X	X	X	4	51	VIRTA	X	X	X	3
9	POTKURI	X	X	X	4	52	LIPPULAIVA	X	X	X	4
10	ARGO	X	X	X	4	53	PALA MERTA	X	X	X	4
11	PITKÄPAASI	X	X	X	5	54	LAGUN	X	X	X	5
12	RYTMI	X	X	X	4	55	MERIKOTKA	X	X	X	4
13	TELKKÄ	X	X	X	4	56	KRYSSI	X	X	X	6
14	MAININGIT	X	X	X	4	57	TAKILAT	X	X	X	7
15	PE QUAD	X	X	X	7	58	MERIKOTKA	X	X	X	6
16	LUOTO	X	X	X	4	59	MONOLIITIT	X	X	X	6
17	PYÖRRE	X	X	X	6	60	AAVA	X	X	X	4
18	MIRRI	X	X	X	5	61	AJOPUUT	X	X	X	4
19	SIMPUKKA	X	X	X	4	62	HYÖKY	X	X	X	5
20	MERENNEITO	X	X	X	4	63	PORTUS VIVIDUS	X	X	X	4
21	VOIMA	X	X	X	5	64	RUUMA	X	X	X	6
22	HALVAMODELL	X	X	X	5	65	HYÖKY	X	X	X	8
23	PALMI	X	X	X	3	66	MERI	X	X	X	6
24	LIUSKE	X	X	X	4	67	MAININGIT	X	X	X	5
25	VÄRE	X	X	X	6	68	KOSEOMUNTTI	X	X	X	3
26	FFF	X	X	X	5	69	PITKÄPAASI	X	X	X	4
27	PUIKKARI	X	X	X	6	70	SUUNTIA	X	X	X	8
28	NEPTUNIA	X	X	X	5	71	MAGNUM	X	X	X	4
29	FOKKA	X	X	X	5	72	ALUS	X	X	X	5
30	TORNATOR	X	X	X	4	73	LAIVASTO	X	X	X	6
31	KOJAMO	X	X	X	6	74	SOLMU	X	X	X	5
32	ARSENALE	X	X	X	5	75	NAVIGARIUM	X	X	X	5
33	HALIEETUS	X	X	X	7	76	KALLIOILLA	X	X	X	8
34	VÄYLÄ	X	X	X	4	77	KORENTO	X	X	X	5
35	KYMIN KIILA	X	X	X	5	78	ARMADA	X	X	X	5
36	PALIK	X	X	X	5	79	CARGO	X	X	X	5
37	AHTAAJA	X	X	X	5	80	VEMMA	X	X	X	5
38	TWIST	X	X	X	6	81	PÄHKINÄNKUORESSA	X	X	X	4
39	TURSAS	X	X	X	4	82	LIPPULAIVA	X	X	X	5
40	VMV	X	X	X	4	83	VASARAHAI	X	X	X	3
41	NEMO	X	X	X	5	84	KRONO	X	X	X	5
42	REDILLÄ	X	X	X	6	85	LAUTATAPULI	X	X	X	6
43	TUORE SUOMALAINEN AHVENFILEE..	X	X	X	4	86	8873	X	X	X	5

**ARKKITEHTUURIKILPAILU
KOTKAN MUSEOKESKUS**

Palkintolautakunta päätti 18.11.2004 järjestää Kotkan Museo keskukselta jatkokilpailun. Jatkokilpailuun valitut kilpailutyöt ovat kaikki ansiokkaita ja tasavertaisia, ettei palkintolautakunta voinut asettaa niitä vielä paremmuusjärjestykseen. Kaikki kutsutut kilpailevat tässä vaiheessa voitosta, joskaan kutsu jatkokilpailuun ei välttämättä merkitse palkinto- tai kunniamainintasijoitusta.

Kilpailuehdotuksissa on taloudellisia, teknisiä ja toiminnallisia puutteita. Kilpailutöiden kustannukset, laajuudet ja huoneteraohjelma tulee kehittää kilpailuohjelmassa annettuihin tavoitteisiin. Ehdotusten toiminnallisuutta tulee kehittää annettujen ohjeiden mukaan.

Palkintolautakunta tarkistaa jatkokilpailulla ehdotusten kehityskelpoisuuden. Jatkokilpailun jälkeen tarkistetaan vielä ehdotusten kustannukset ja laajuudet.

Jatkokilpailu järjestetään kutsukilpailun muotoisena ja kullekin kilpailijalle jaetaan palkintona 10 000 eur.

Palkintolautakunta on laatinut kutsutuille kilpailijoille ehdotuskohtaiset jatkotyöskentelyohjeet liite 2. Laajuus kustannuslaskelmat ovat liitteessä 3.

Kilpailijoille toimitetaan ensimmäisen vaiheen planssit ja pienoismallit. Vanhat planssit on palautettava uusien asiakirjojen toimituksen yhteydessä.

Kilpailijat voivat lähettää kysymyksiä palkintolautakunnalle 7.12.2004 (oltava perillä 7.12.2004 klo 16:00). Palkintolautakunta vastaa kysymyksiin 9.12.2004. Kysymykset tulee lähettää palautusosoitteeseen.

Vaadittavat asiakirjat:

1. Asemapiirros 1:800
2. Pohjapiirrokset 1:400
3. Julkisivut ja leikkaukset 1:400
4. Selostus
5. Kopiosarja koko aineistosta A3 kokoon pienennettynä.
6. Suorakopiosarja kaikista uusista plansseista
7. Korjattu pienoismalli

Planssien määrä ei saa ylittää neljää.

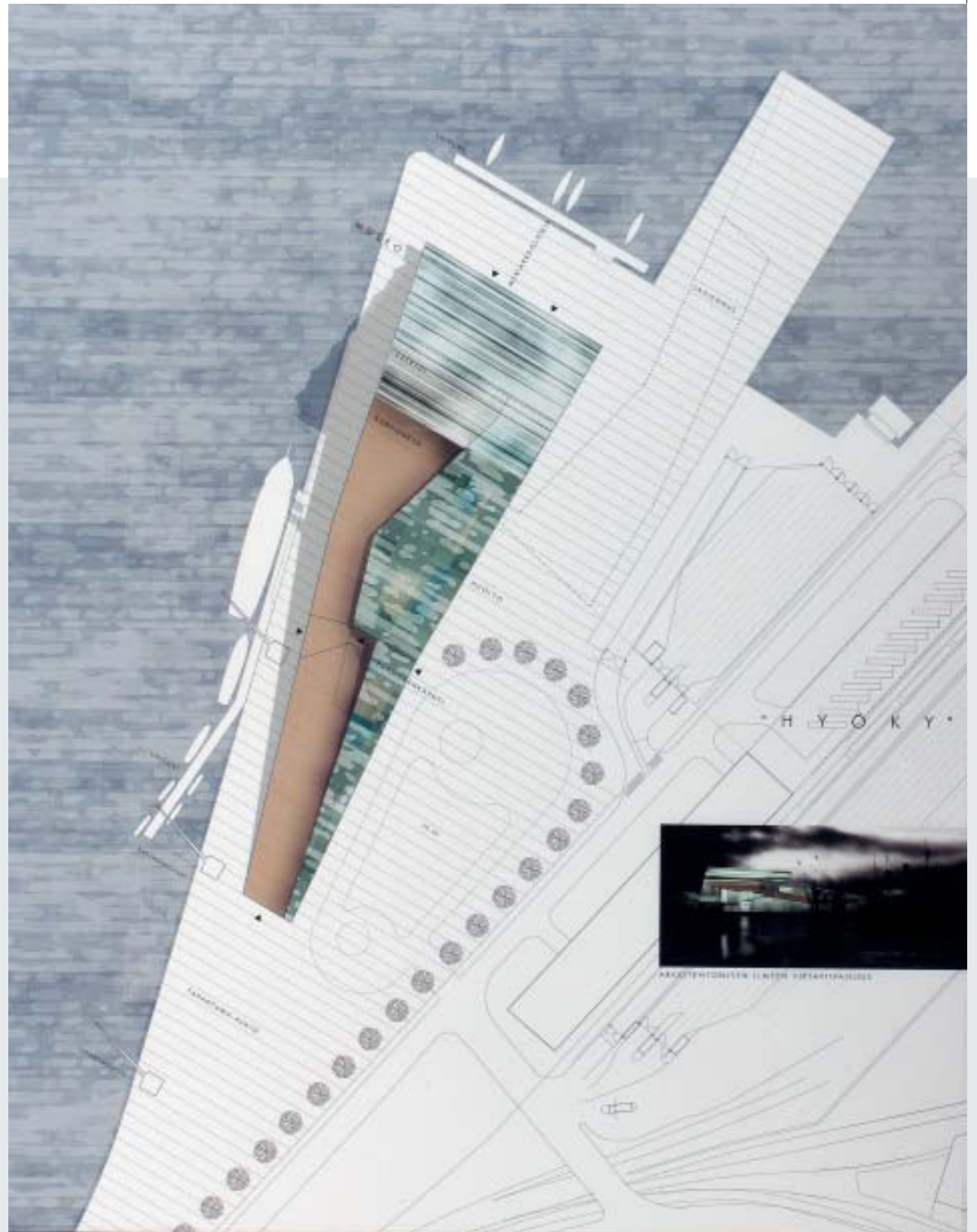
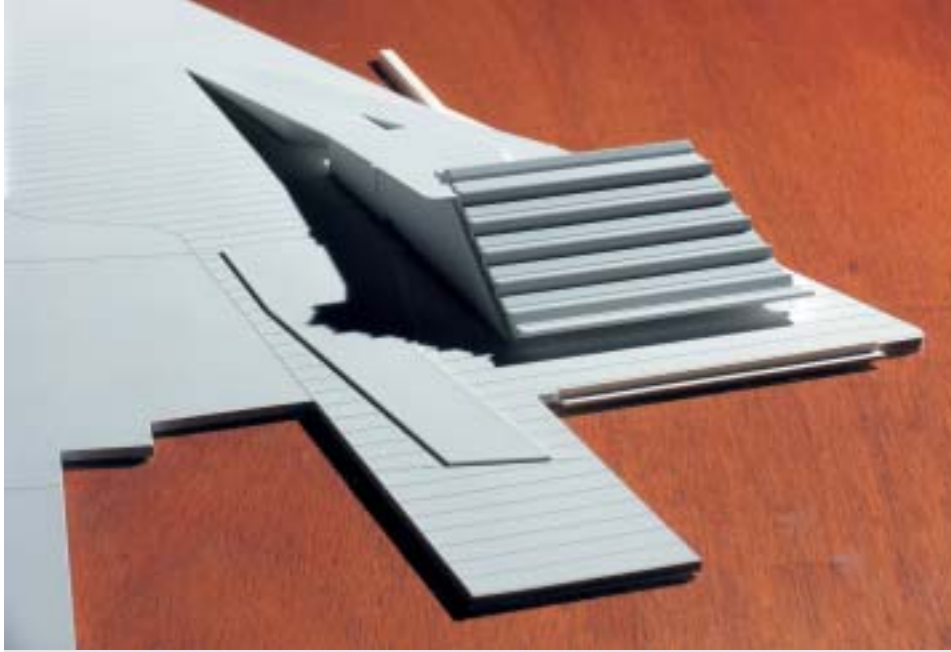
Kilpailijat saavat tehdyt laajuus- ja kustannuslaskelmat käyttöönsä ja tulee konsultoida Engel Rakennuttamispalvelut Oy:n kustannuslaskentayksikön Tapio Holopaista.

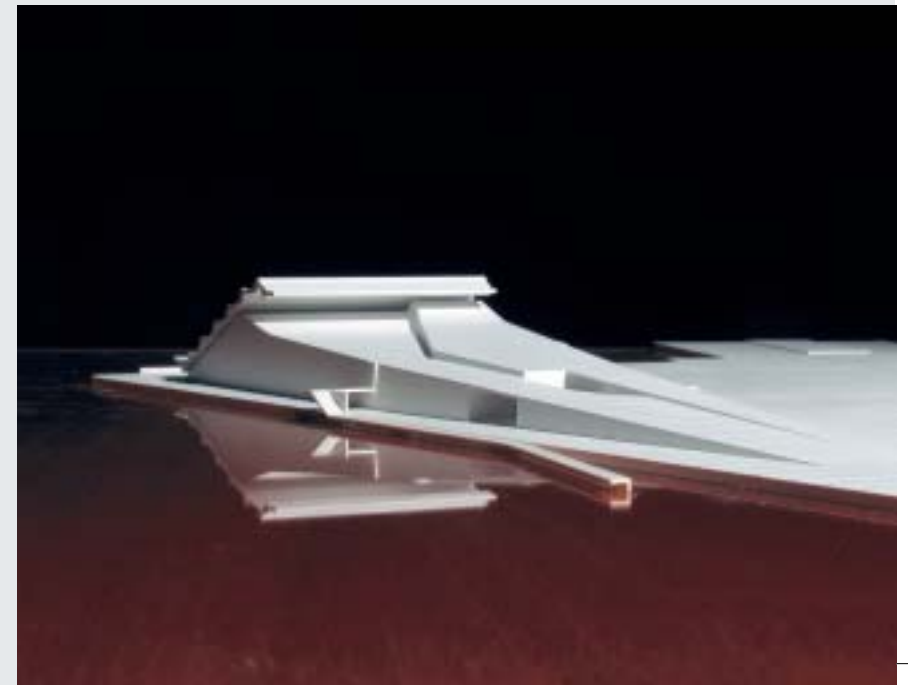
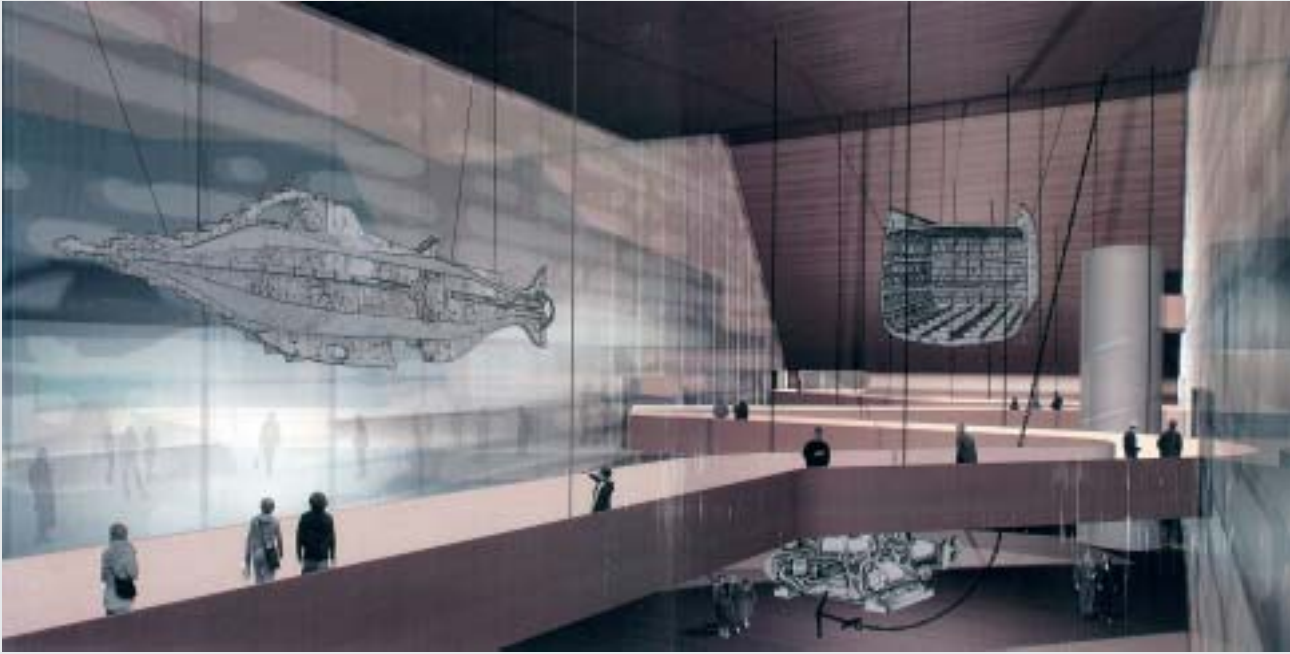
Yhteyshenkilönä Suomen arkkitehtiliitossa toimii Paula Huotelin tai Pirjo Pekkarinen. Palkintolautakunta toimittaa planssit ja pienoismallit Suomen arkkitehtiliittoon (29.11.2004).

Kilpailuaineisto tulee toimittaa pienoismalleineen (kuljetusta varten pakattuna) viimeistään 22.12.2004, klo 16:00 osoitteeseen:

Katriina Jauhola-Seitsalo
Engel Rakennuttamispalvelut Oy
(ala-aula, vahtimestarit)
Lintulahdenkatu 10
00500 Helsinki

42 1. palkinto nro 65 "Hyöky"

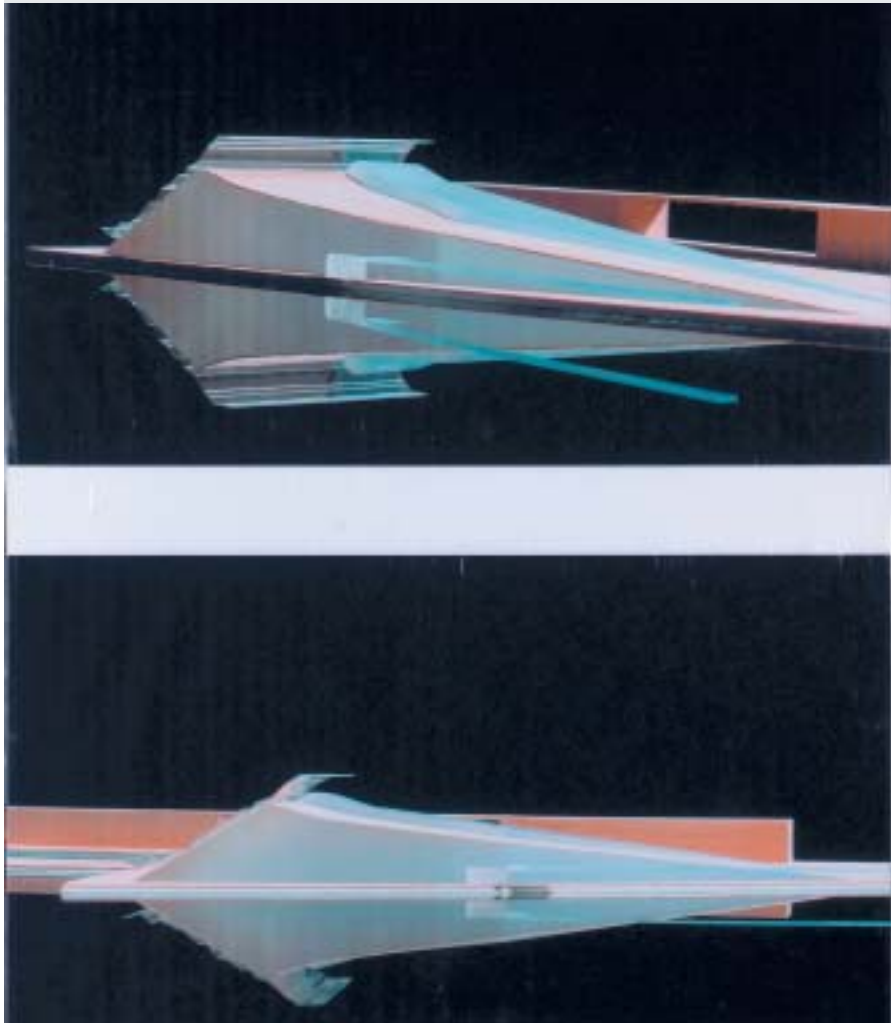

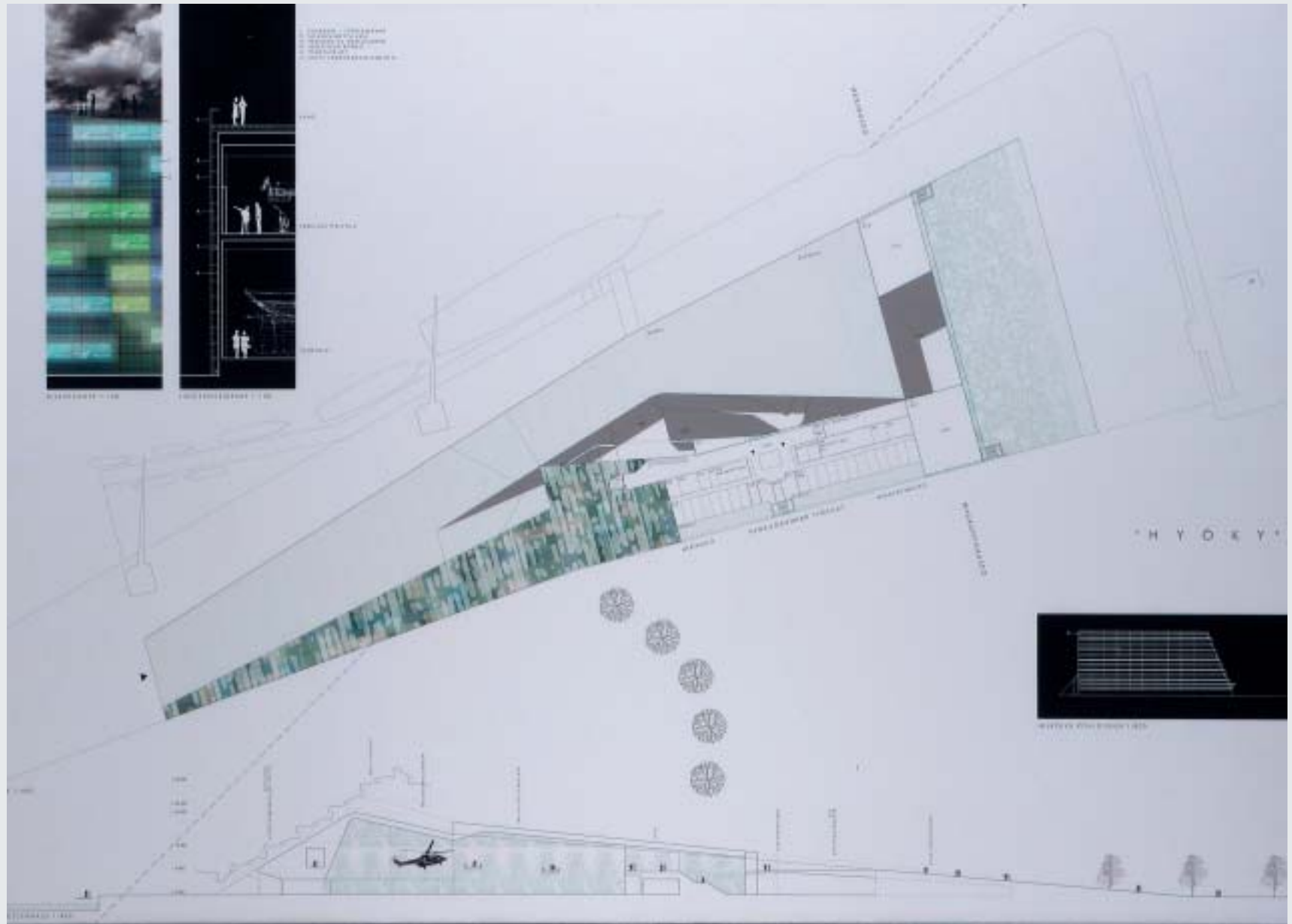

1. palkinto nro 65 "Hyöky"

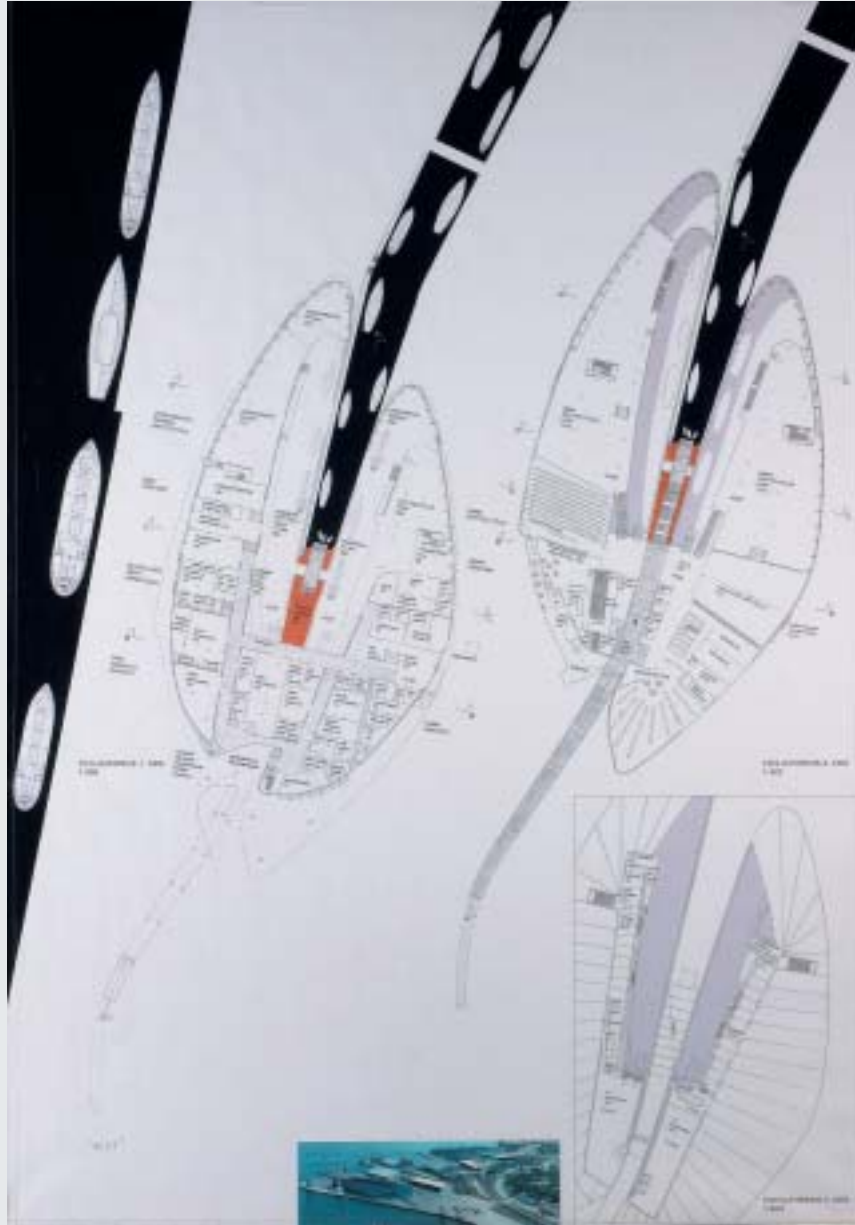
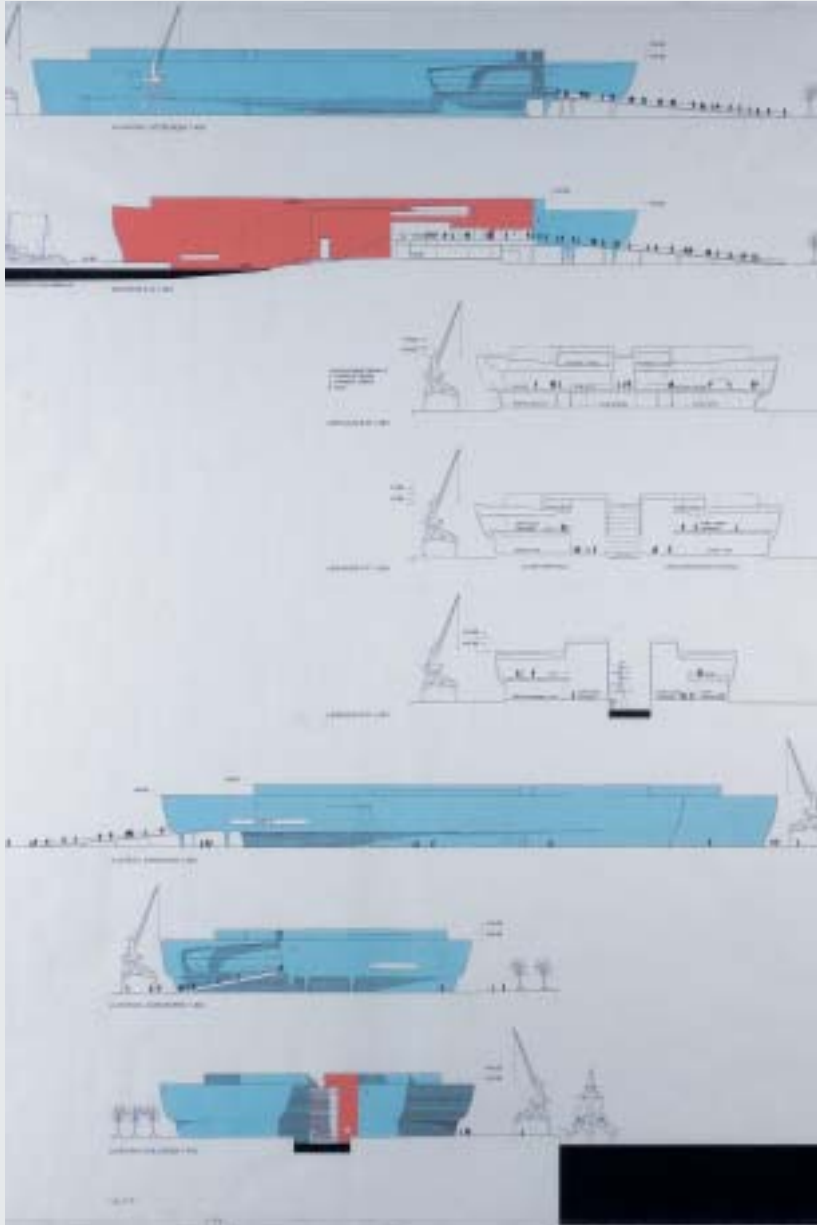
46 1. palkinto nro 65 "Hyöky"

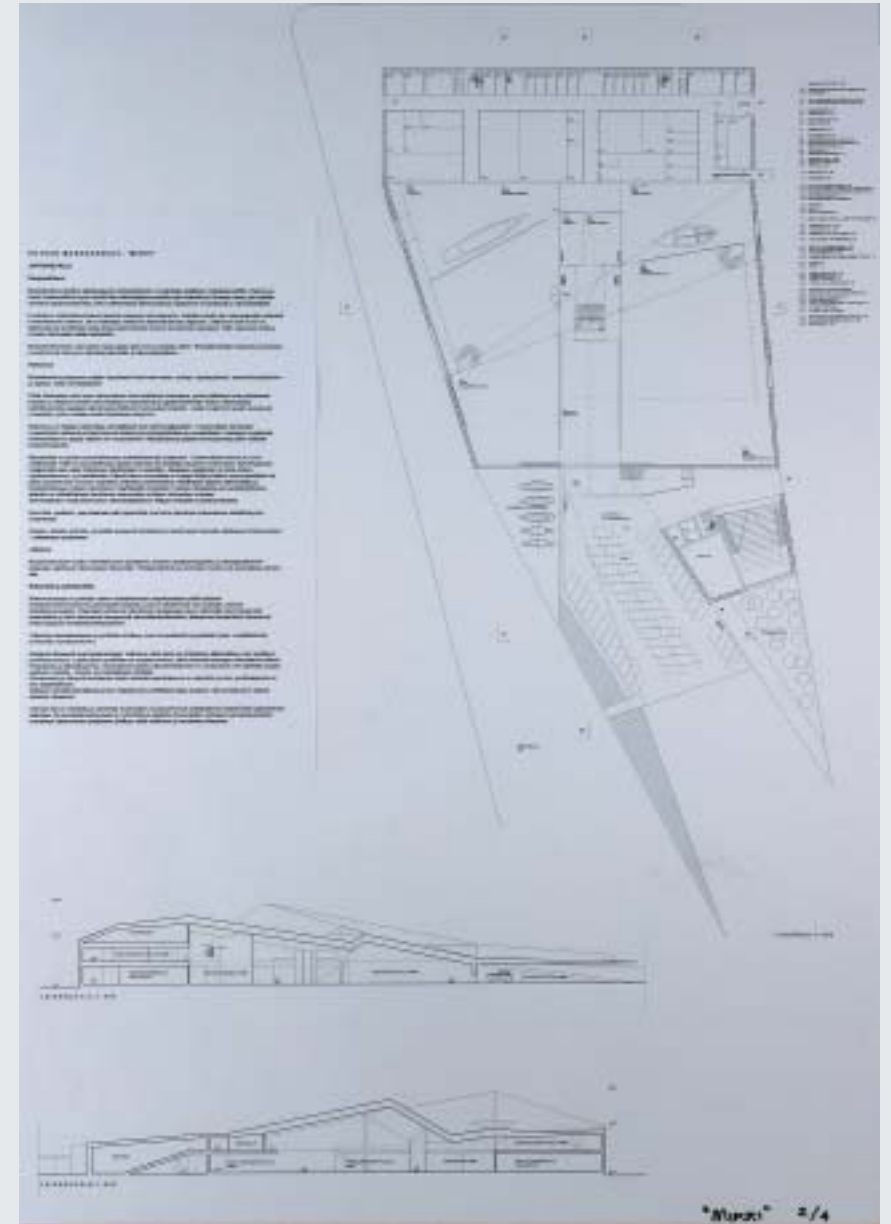
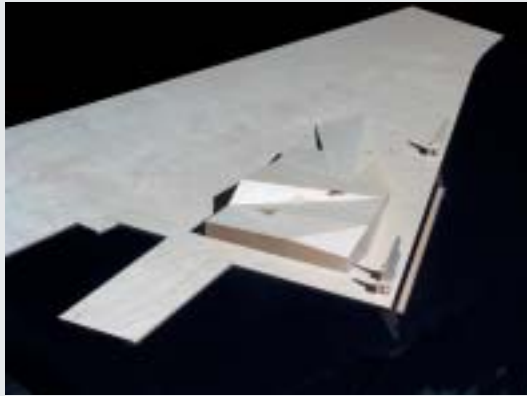

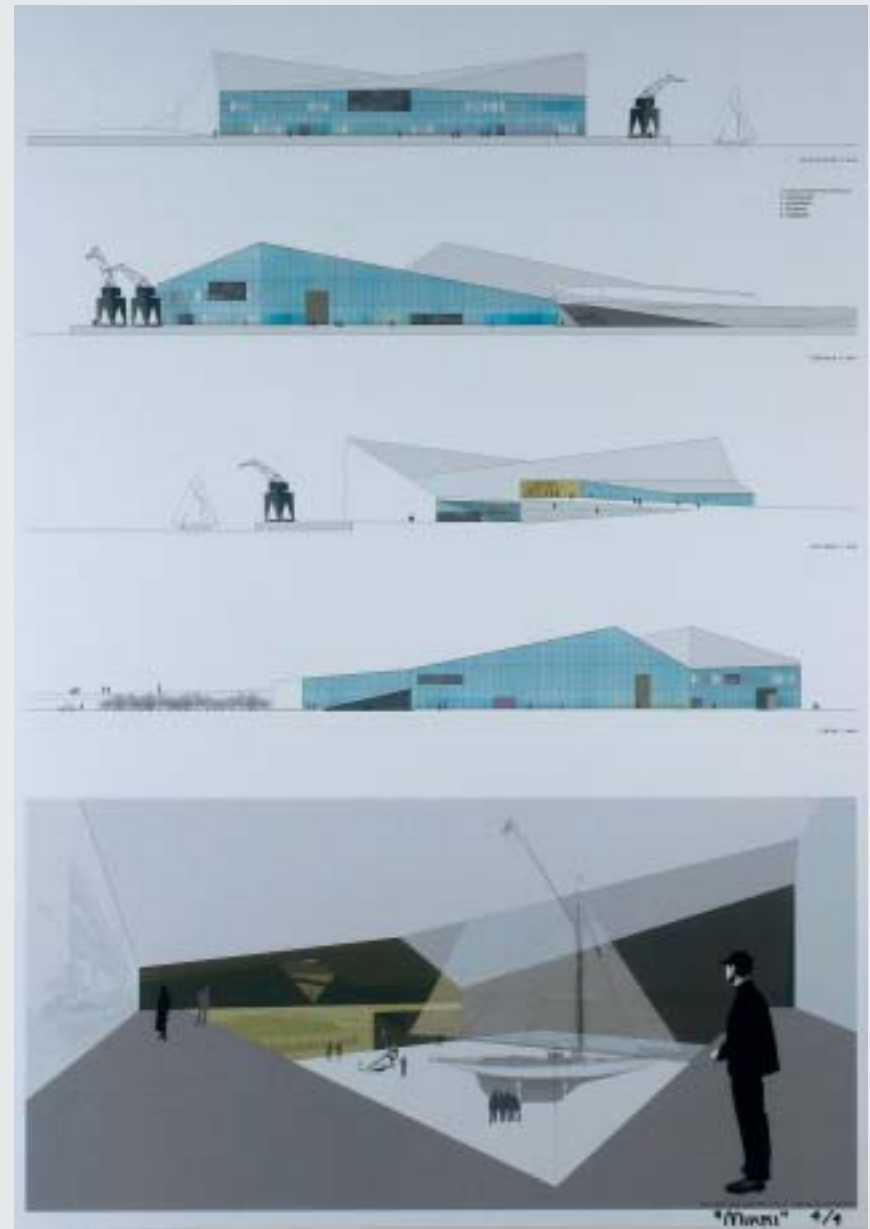
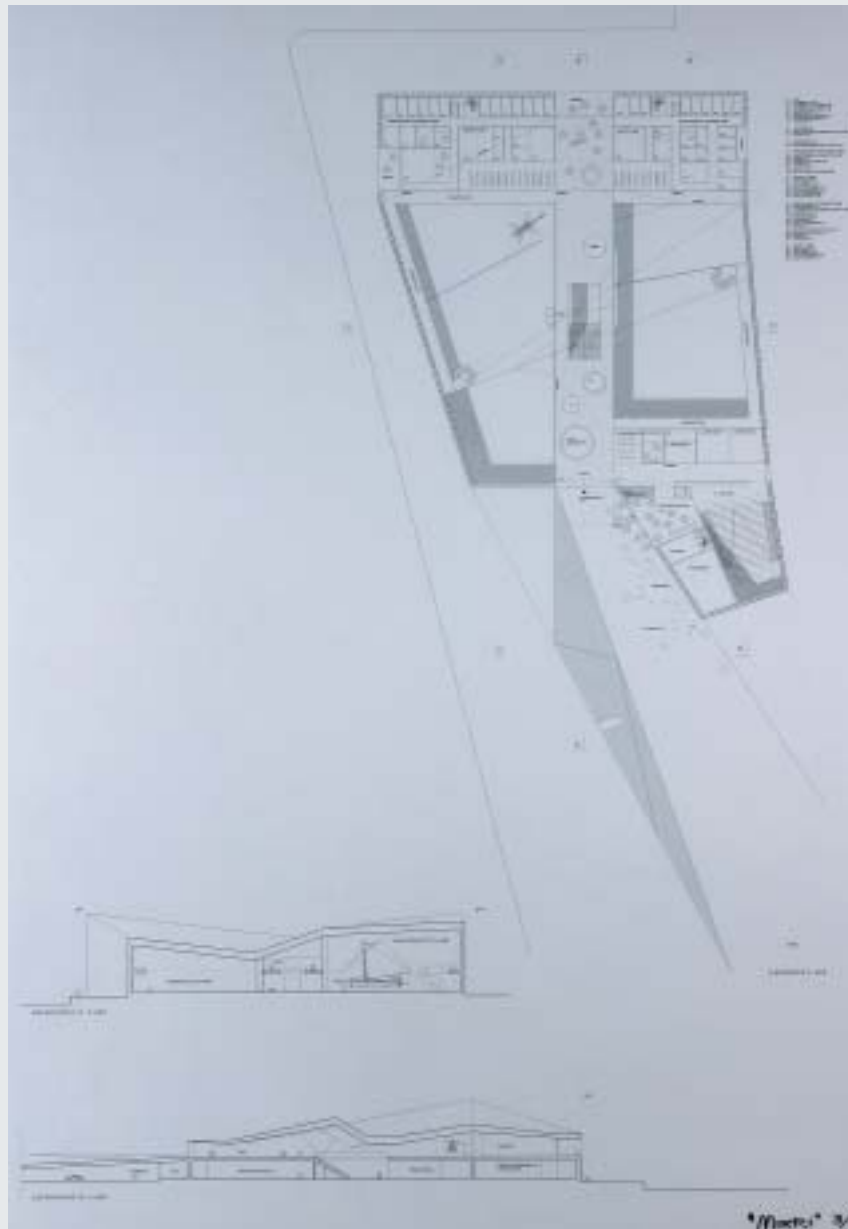

48 2. palkinto nro 72 "Alus"

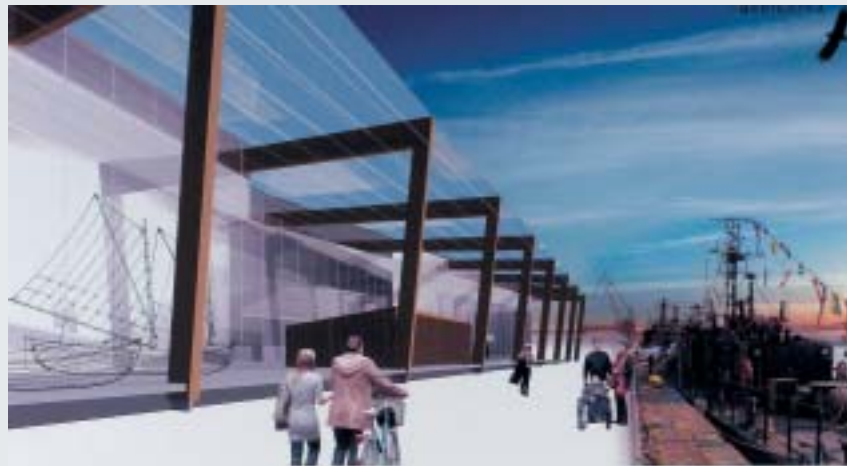
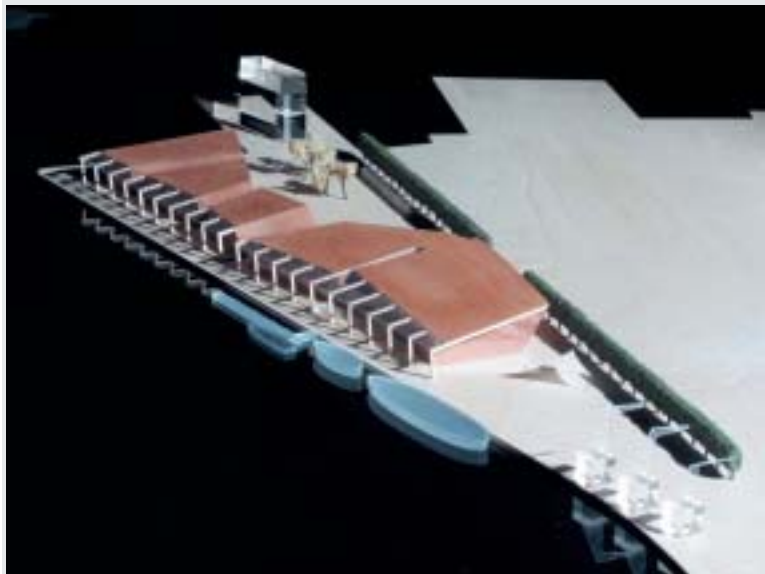

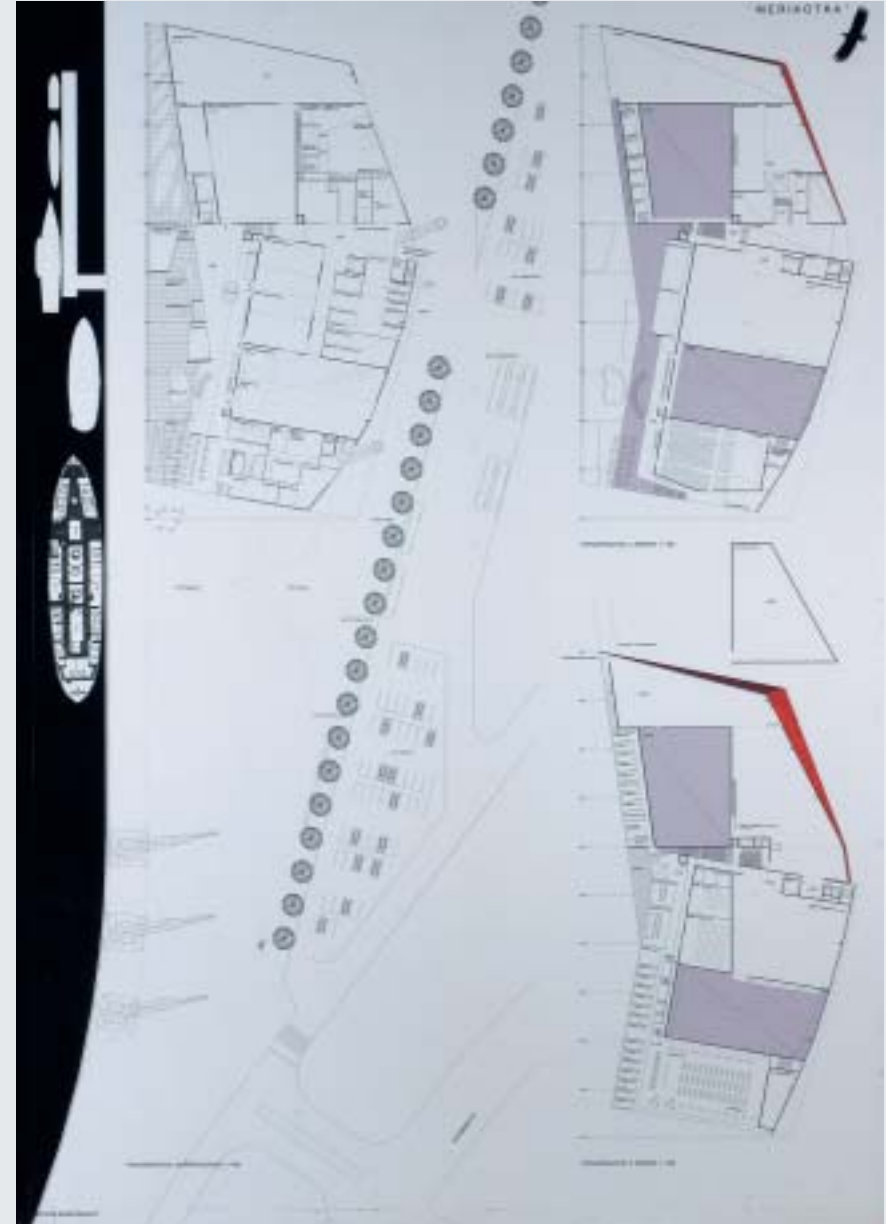

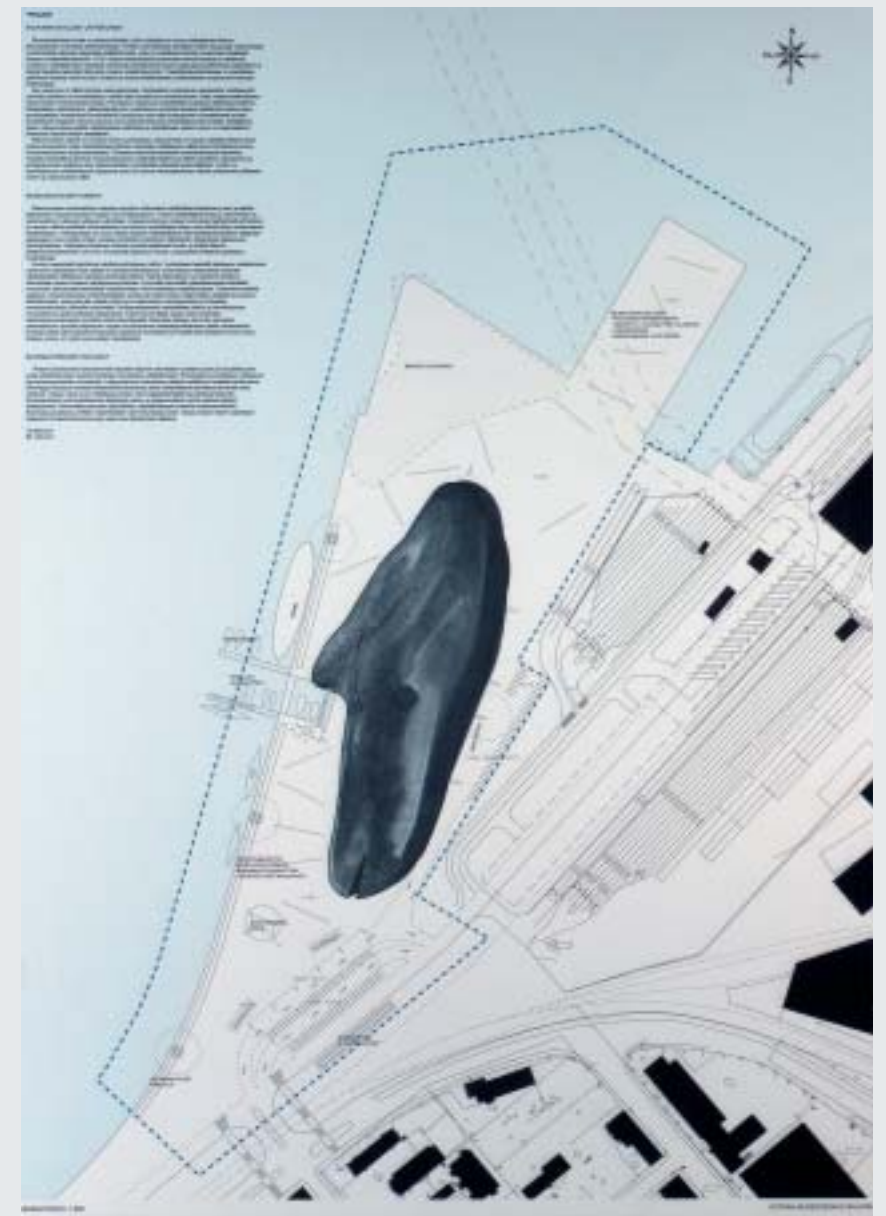

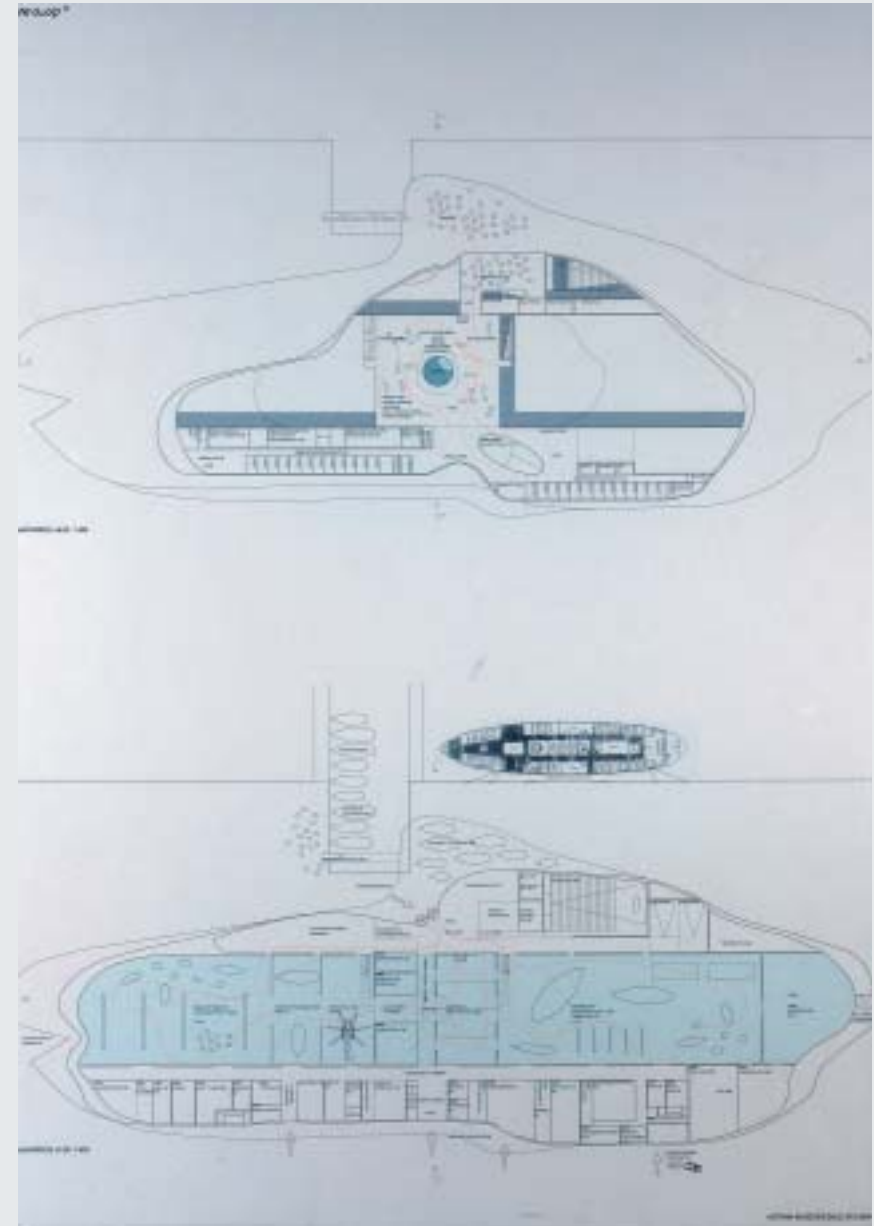
52 Lunastus nro 58 "Merikotka"

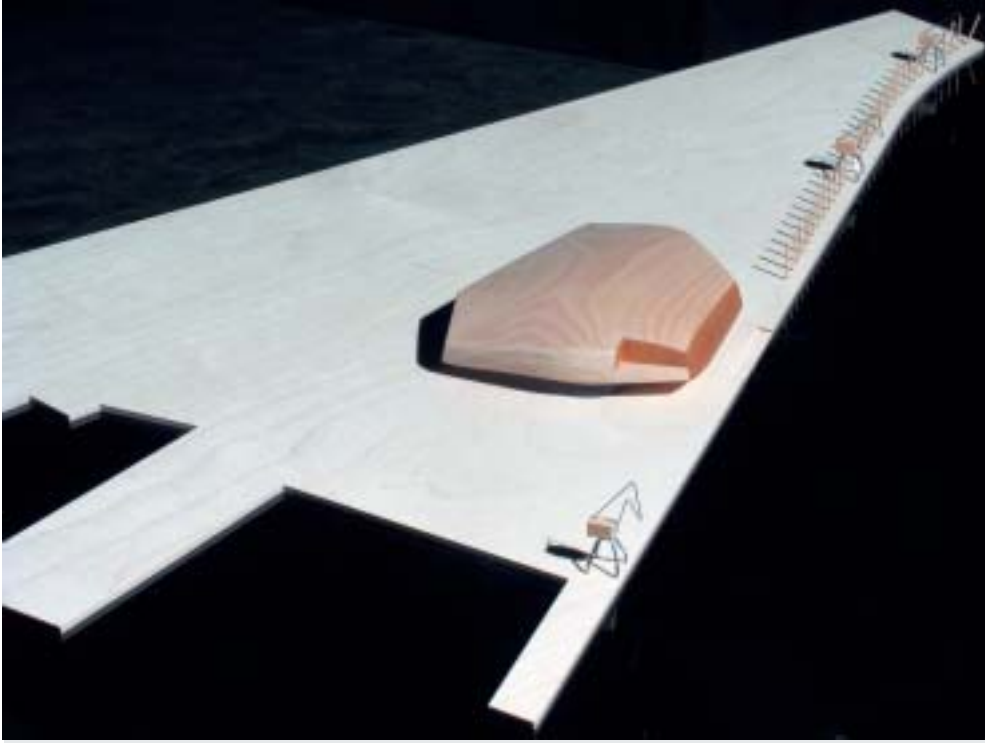

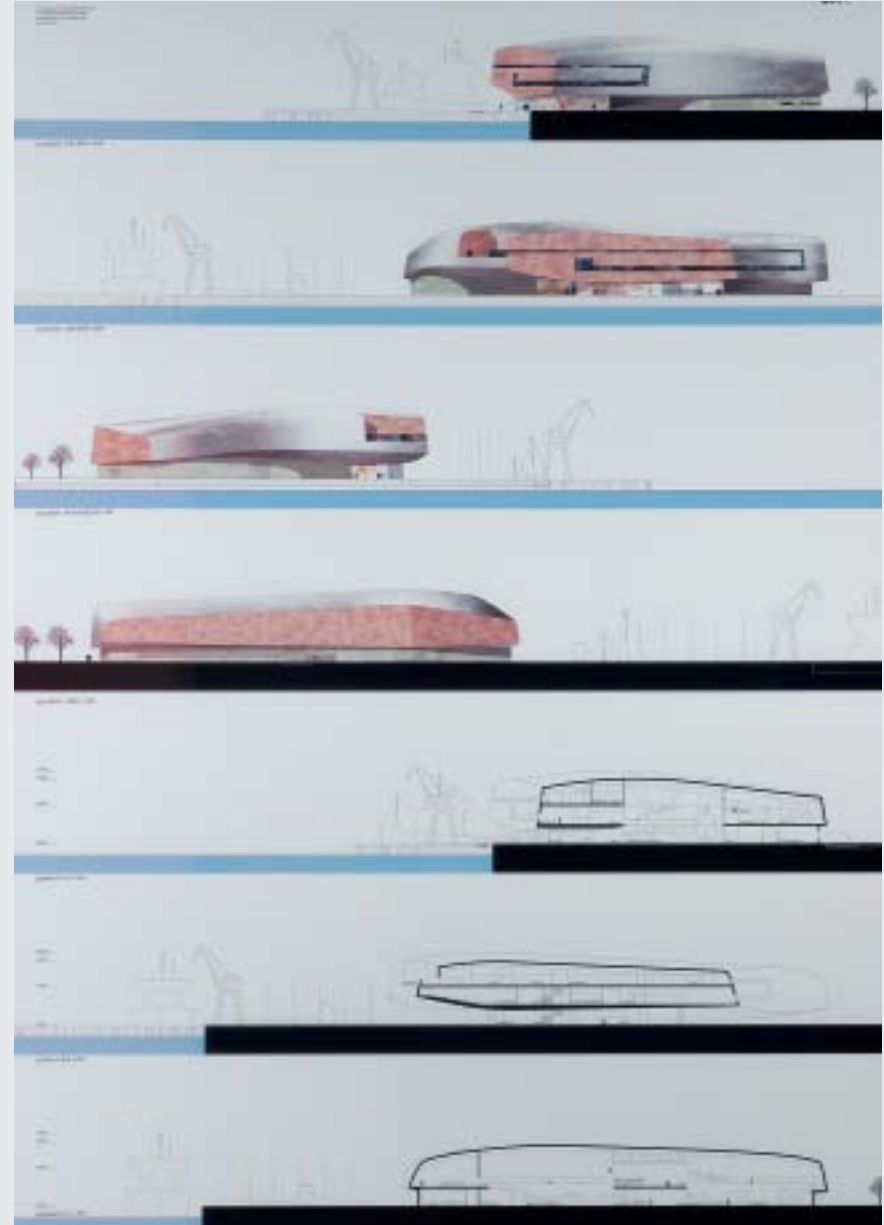
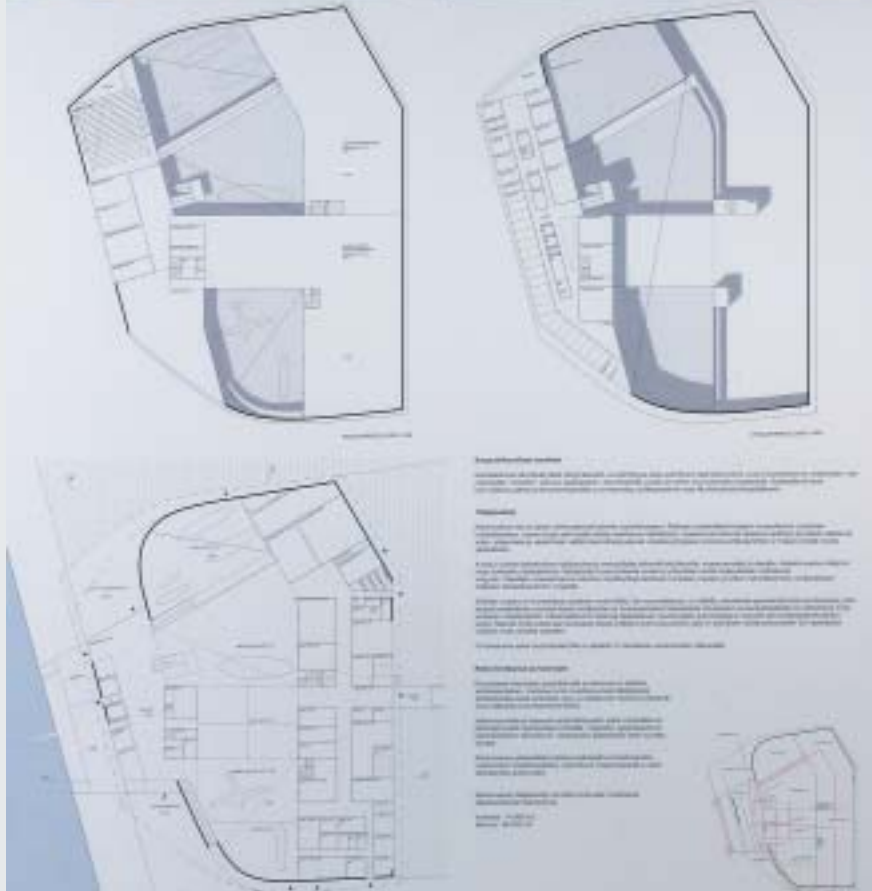

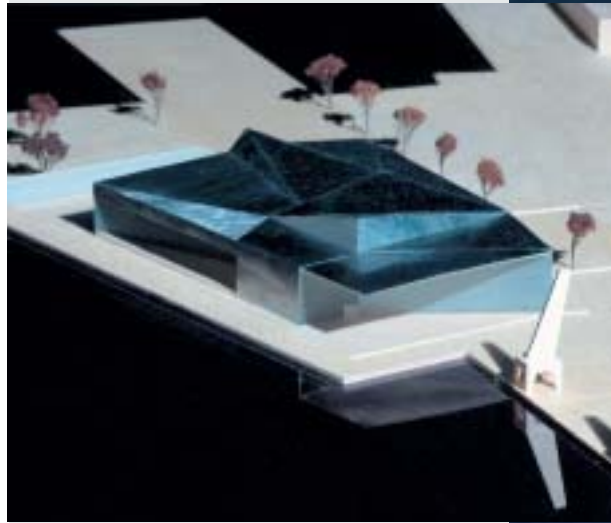
54 Kunniaininta nro 15 "Pequad"

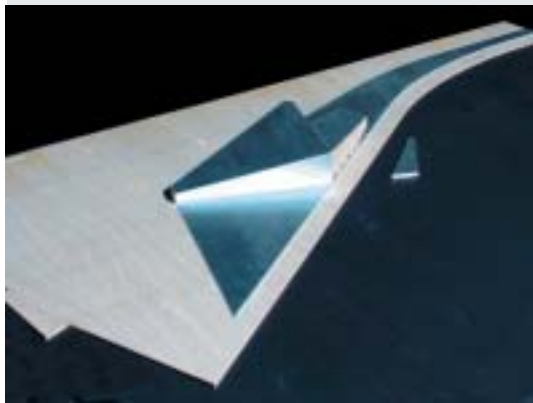
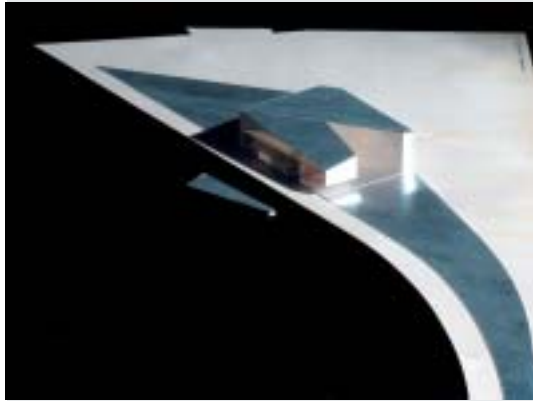

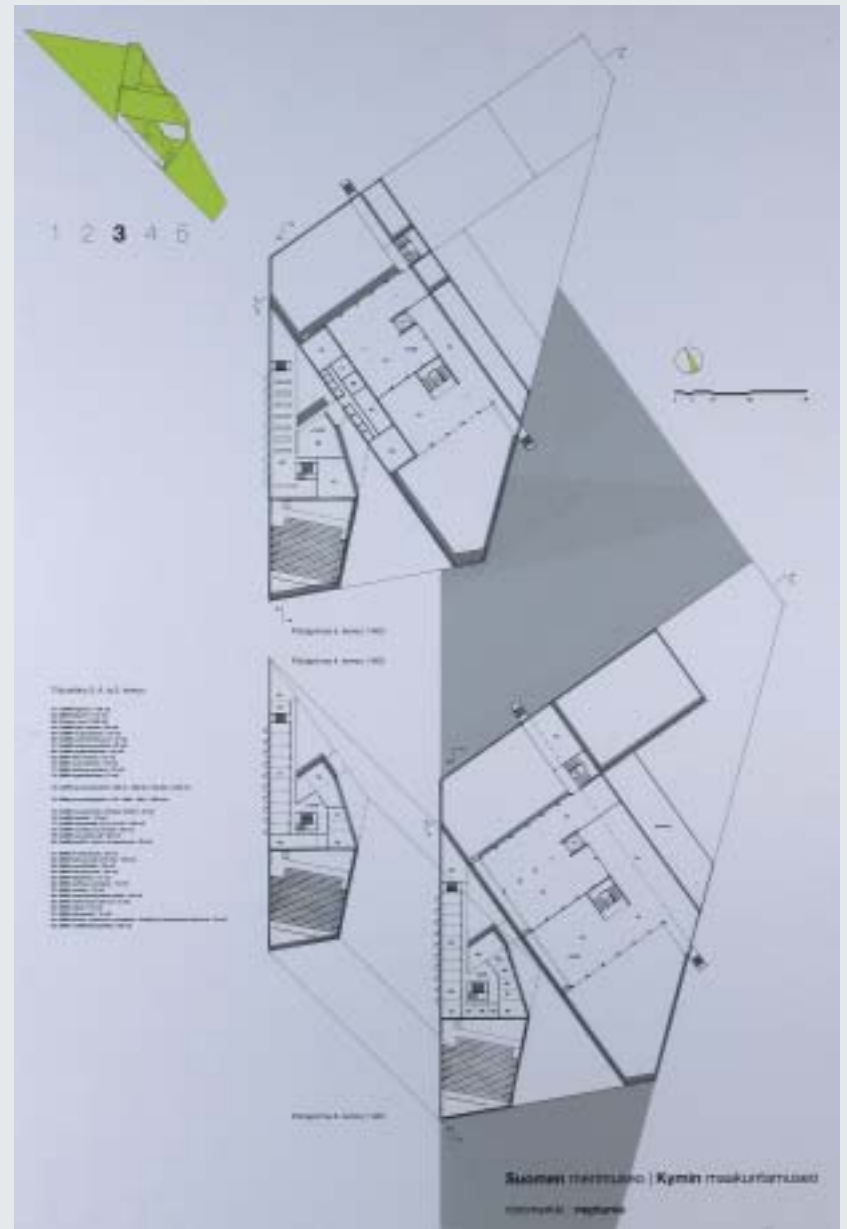

62 Kunniaininta nro 63 "PORTUS VIVIDUS"

